

ΨΑΛΜΟΙ

1

- ¹ ΜΑΚΑΡΙΟΣ ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ
ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ
ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ
ἐκάθισεν.
- ² ἀλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ,
καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ
ἡμέρας καὶ νυκτός.
- ³ καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον
παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν
καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ,
καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ
ἀπορρυήσεται· καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ,
κατευοδωθήσεται.
- ⁴ οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ
ὥσεί χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ
προσώπου τῆς γῆς.
- ⁵ διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν
κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ
δικαίων·
- ⁶ ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς
ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

2

2

- ¹ ΙΝΑΤΙ ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν
κενά;

- 2 παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ. (διάψαλμα).
- 3 Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.
- 4 ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.
- 5 τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταραξεί αὐτούς.
- 6 Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιών ὅρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ
- 7 διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα Κυρίου. Κύριος εἶπε πρὸς με· υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.
- 8 αἵτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατὰσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς.
- 9 ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ράβδῳ σιδηρᾷ, ὥς σκεύη κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.
- 10 καὶ νῦν, βασιλεῖς, σύνετε, παιδεύθητε, πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν.
- 11 δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.
- 12 δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῇ Κύριος καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας.
- 13 ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

3

- ¹ Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ, ὁπότε ἀπεδίδρασκεν ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσαλὼμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
- ² ΚΥΡΙΕ, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ·
- ³ πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
(διάψαλμα).
- ⁴ σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψών τὴν κεφαλὴν μου.
- ⁵ φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὀrous ἀγίου αὐτοῦ.
(διάψαλμα).
- ⁶ ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.
- ⁷ οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.
- ⁸ ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.
- ⁹ τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

4

- ¹ Εἰς τὸ τέλος, ἐν ψαλμοῖς· ᾠδὴ τῷ Δαυΐδ.
- ² ΕΝ τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

- ³ υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι;
 ἵνατί ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε
 ψεῦδος; (διάψαλμα).
- ⁴ καὶ γνῶτε ὅτι ἔθαυμάστωσε Κύριος τὸν
 ὄσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεται μου
 ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.
- ⁵ ὀργίξεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν
 ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοιταῖς
 ὑμῶν κατανύγητε. (διάψαλμα).
- ⁶ θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε
 ἐπὶ Κύριον.
- ⁷ πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ;
 Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ
 προσώπου σου, Κύριε.
- ⁸ ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου·
 ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου
 αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.
- ⁹ ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ
 ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ'
 ἐλπίδι κατώκισάς με.

5

- ¹ Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς κληρονομώσεως·
 ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
- ² Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες τῆς
 κραυγῆς μου·
- ³ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ
 βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου. ὅτι πρὸς
 σὲ προσεύξομαι, Κύριε·
- ⁴ τὸ πρῶν εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου, τὸ πρῶν
 παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με,

- 5 ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἴ· οὐ
παροικῇσει σοι πονηρευόμενος,
- 6 οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν
ὀφθαλμῶν σου. ἐμίσησας πάντας τοὺς
ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν·
- 7 ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.
ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον
βδελύσσεται Κύριος.
- 8 ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου
εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου,
προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου ἐν
φόβῳ σου.
- 9 Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου
ἐνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον
ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.
- 10 ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν
ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαία·
τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν,
ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.
- 11 κρῖνον αὐτούς, ὁ Θεός. ἀποπесάτωσαν ἀπὸ
τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος
τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς,
ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.
- 12 καὶ εὐφρανθεῖησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες
ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ
κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ
καυχῇσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ
ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.
- 13 ὅτι σὺ εὐλογῇσεις δίκαιον· Κύριε, ὥς ὅπλῳ
εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

6

- ¹ Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις, ὑπὲρ τῆς ὀγδόης·
ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
- ² ΚΥΡΙΕ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ
ὀργῇ σου παιδεύσης με.
- ³ ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί
με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου,
- ⁴ καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ,
Κύριε, ἕως πότε;
- ⁵ ἐπίστρεψον, Κύριε, ρῦσαι τὴν ψυχὴν μου,
σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.
- ⁶ ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων
σου· ἐν δὲ τῷ ᾧ, δητὶς ἐξομολογήσεται
σοι;
- ⁷ ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ’
ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν
δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.
- ⁸ ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου,
ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.
- ⁹ ἀπόστητε ἀπ’ ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι
τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς
φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου·
- ¹⁰ ἤκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος
τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.
- ¹¹ αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα
πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν
καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ
τάχους.

7

- ¹ Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ, ὃν ᾤσε τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ
τῶν λόγων Χουσι υἱοῦ Ἰεμενεί.

- ² ΚΥΡΙΕ ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ρῦσαί με,
- ³ μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου μηδὲ σῶζοντος.
- ⁴ Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσὶ μου,
- ⁵ εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδοῦσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός·
- ⁶ καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζώην μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι. (διάψαλμα).
- ⁷ ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασιν τῶν ἐχθρῶν σου. ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι, ᾧ ἐνετείλω,
- ⁸ καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε, καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.
- ⁹ Κύριος κρινεῖ λαούς. κρῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.
- ¹⁰ συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφροὺς ὁ Θεός.
- ¹¹ δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ σῶζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.
- ¹² ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην ἡμέραν.

- 13 ἔὰν μὴ ἐπιστραφῇτε, τὴν ρομφαίαν αὐτοῦ
στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε καὶ
ἡτοίμασεν αὐτό·
- 14 καὶ ἐν αὐτῷ ἡτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ
βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις
ἐξειργάσατο.
- 15 ἰδοὺ ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον
καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν.
- 16 λάκκον ὥρυξε καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ
ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο·
- 17 ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν
αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία
αὐτοῦ καταβήσεται.
- 18 ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν
δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ
ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

8

- 1 Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν· ψαλμὸς τῷ
Δαυΐδ.
- 2 ΚΥΡΙΕ ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ
ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ· ὅτι ἐπήρθη ἡ
μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν
οὐρανῶν.
- 3 ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων
κατηρτίσω αἶνον ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν
σου τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ
ἐκδικητήν.
- 4 ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς, ἔργα τῶν
δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ
σὺ ἐθεμελίωσας·

- 5 τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνησκη αὐτοῦ; ἢ
υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;
6 ἡλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους,
δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν,
7 καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν σου· πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω
τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
8 πρόβατα, καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ
κτῆνη τοῦ πεδίου,
9 τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς
θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους
θαλασσῶν.
10 Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ
ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ!

9

- 1 Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῦ υἱοῦ·
ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.
2 ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΟΜΑΙ σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ
θαυμάσιά σου·
3 εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί,
ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.
4 ἐν τῷ ἀποστραφῆναι τὸν ἐχθρόν μου εἰς τὰ
ὀπίσω, ἀσθενήσουσι καὶ ἀπολοῦνται
ἀπὸ προσώπου σου,
5 ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου καὶ τὴν δίκην
μου, ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου ὁ κρίνων
δικαιοσύνην.
6 ἐπετίμησας ἔθνεσι, καὶ ἀπώλετο ὁ ἀσεβής·
τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐξήλειψας εἰς τὸν
αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

- 7 τοῦ ἐχθροῦ ἐξέλιπον αἱ ρομφαῖαι εἰς τέλος,
καὶ πόλεις καθεῖλες· ἀπώλετο τὸ
μνημόσυνον αὐτοῦ μετ' ἡχου,
- 8 καὶ ὁ Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα μένει.
ἡτοίμασεν ἐν κρίσει τὸν θρόνον αὐτοῦ,
- 9 καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν
δικαιοσύνῃ, κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.
- 10 καὶ ἐγένετο Κύριος καταφυγὴ τῷ πένητι,
βοηθὸς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψεσι·
- 11 καὶ ἐλπισάτωσαν ἐπὶ σοὶ οἱ γινώσκοντες
τὸ ὄνομά σου, ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς
ἐκζητοῦντάς σε, Κύριε.
- 12 ψάλατε τῷ Κυρίῳ, τῷ κατοικοῦντι ἐν Σιών,
ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ
ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ,
- 13 ὅτι ἐκζητῶν τὰ αἵματα αὐτῶν ἐμνήσθη, οὐκ
ἐπελάθετο τῆς κραυγῆς τῶν πενήτων.
- 14 ἐλέησόν με, Κύριε, ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου
ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ ὑψῶν με ἐκ τῶν
πυλῶν τοῦ θανάτου,
- 15 ὅπως ἂν ἐξαγγείλω πάσας τὰς αἰνέσεις
σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών.
ἀγαλλιάσομαι ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου.
- 16 ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ, ἣ ἐποίησαν,
ἐν παγίδι ταύτῃ, ἣ ἔκρυσαν, συνελήφθη
ὁ ποὺς αὐτῶν.
- 17 γινώσκεται Κύριος κρίματα ποιῶν, ἐν τοῖς
ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελήφθη ὁ
ἁμαρτωλός. (ὡδὴ διαψάλματος).

- 18 ἀποστραφήτωσαν οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸν
ἄδην, πάντα τὰ ἔθνη τὰ
ἐπιλανθανόμενα τοῦ Θεοῦ,
19 ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐπιλησθήσεται ὁ πτωχός,
ἡ ὑπομονὴ τῶν πενήτων οὐκ ἀπολεῖται
εἰς τέλος.
20 ἀνάστηθι, Κύριε, μὴ κραταιούσθω
ἄνθρωπος, κριθήτωσαν ἔθνη ἐνώπιόν
σου.
21 κατὰστησον, Κύριε, νομοθέτην ἐπ' αὐτούς,
γνώτωσαν ἔθνη ὅτι ἄνθρωποι εἰσιν.
(διάψαλμα).
22 * Ἰνατί, Κύριε, ἀφέστηκας μακρόθεν,
ὑπερορᾷς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψεσιν;
23 ἐν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι τὸν ἄσεβῃ
ἐμπυρίζεται ὁ πτωχός, συλλαμβάνονται
ἐν διαβουλίαις, οἷς διαλογίζονται.
24 ὅτι ἐπαινεῖται ὁ ἁμαρτωλὸς ἐν ταῖς
ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ
ἀδικῶν ἐνευλογεῖται.
25 παρώξυνε τὸν Κύριον ὁ ἁμαρτωλός· κατὰ
τὸ πλῆθος τῆς ὀργῆς αὐτοῦ οὐκ
ἐκζητήσει· οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς ἐνώπιον
αὐτοῦ.
26 βεβηλοῦνται αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ,
ἀνταναιρεῖται τὰ κρίματά σου ἀπὸ
προσώπου αὐτοῦ, πάντων τῶν ἐχθρῶν
αὐτοῦ κατακυριεύσει.
27 εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· οὐ μὴ σαλευθῶ,
ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν ἄνευ κακοῦ.

* 9:22 (Ματθ. 10 1 1-18). 2 1

- 28 οὗ ἄρα ὁ στόμα αὐτοῦ γέμει καὶ πικρίας
καὶ δόλου, ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ
κόπος καὶ πόνος.
- 29 ἐγκάθεται ἐν ἐδρᾷ μετὰ πλουσίων, ἐν
ἀποκρύφοις τοῦ ἀποκτεῖναι ἀθῶον· οἱ
ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα
ἀποβλέπουσιν·
- 30 ἐνεδρεύει ἐν ἀποκρύφῳ ὡς λέων ἐν τῇ
μάνδρᾳ αὐτοῦ, ἐνεδρεύει τοῦ ἄρπάσαι
πτωχόν, ἄρπάσαι πτωχὸν ἐν τῷ
ἐλκύσαι αὐτόν·
- 31 ἐν τῇ παγίδι αὐτοῦ ταπεινώσει αὐτόν,
κύψει καὶ πεσεῖται ἐν τῷ αὐτόν
κατακυριεῦσαι τῶν πενήτων.
- 32 εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· ἐπιλέλησται ὁ
Θεός, ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τέλος.
- 33 ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ
χείρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων.
- 34 ἔνεκεν τίνος παρώργισεν ὁ ἄσεβης τὸν
Θεόν; εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· οὐκ
ἐκζητήσει.
- 35 βλέπεις, ὅτι σὺ πόνον καὶ θυμὸν κατανοεῖς
τοῦ παραδοῦναι αὐτοὺς εἰς χεῖράς σου·
σοὶ ἐγκαταλέλειπται ὁ πτωχός, ὀρφανῷ
σὺ ἦσθα βοηθός.
- 36 σύντριψον τὸν βραχίονα τοῦ ἁμαρτωλοῦ
καὶ πονηροῦ, ζητηθήσεται ἡ ἁμαρτία
αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ εὕρεθῇ.

- 37 βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ἀπολεῖσθε ἔθνη
ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ.
- 38 τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πενήτων εἰσήκουσε
Κύριος, τὴν ἐτοιμασίαν τῆς καρδίας
αὐτῶν προσέσχε τὸ οὖς σου
- 39 κρῖναι ὀρφανῶ καὶ ταπεινῶ, ἵνα μὴ προσθῇ
ἔτι μεγαλαυχεῖν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς.

10

1

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

ΕΠΙ τῷ Κυρίῳ πέποιθα· πῶς ἔρεϊτε τῇ
ψυχῇ μου· μετاناστεύου ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς
στρουθίου;

2 ὅτι ἰδοὺ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐνέτειναν τόξον,
ἠτοίμασαν βέλη εἰς φαρέτραν τοῦ
κατατοξεῦσαι ἐν σκοτομήνῃ τοὺς εὐθεῖς τῇ
καρδίᾳ.

3 ὅτι ἂ σὺ κατηρτίσω, αὐτοὶ καθεῖλον· ὁ δὲ
δίκαιος τί ἐποίησε;

4 Κύριος ἐν ναῷ ἀγίῳ αὐτοῦ· Κύριος ἐν
οὐρανῷ ὁ θρόνος αὐτοῦ. οἱ ὀφθαλμοὶ
αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσι, τὰ
βλέφαρα αὐτοῦ ἐξετάζει τοὺς υἱοὺς
τῶν ἀνθρώπων.

5 Κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἄσεβῃ,
ὁ δὲ ἀγαπῶν τὴν ἀδικίαν μισεῖ τὴν
ἐαυτοῦ ψυχὴν.

6 ἐπιβρέξει ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς παγίδας, πῦρ καὶ
θεῖον καὶ πνεῦμα καταιγίδος ἡ μερὶς
τοῦ ποτηρίου αὐτῶν.

7 ὅτι δίκαιος Κύριος, καὶ δικαιοσύνας
ἠγάπησεν, εὐθύτητας εἶδε τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ.

11

- 1 Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς ὀγδόης· ψαλμὸς τῷ
Δαυΐδ.
- 2 ΣΩΣΟΝ με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὁσῖος, ὅτι
ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν
τῶν ἀνθρώπων.
- 3 μάταια ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον
αὐτοῦ, χεῖλη δόλια ἐν καρδίᾳ, καὶ ἐν
καρδίᾳ ἐλάλησε κακά.
- 4 ἐξολοθρεύσαι Κύριος πάντα τὰ χεῖλη τὰ
δόλια καὶ γλώσσαν μεγαλορρήμονα.
- 5 τοὺς εἰπόντας· τὴν γλώσσαν ἡμῶν
μεγαλυνοῦμεν, τὰ χεῖλη ἡμῶν παρ'
ἡμῖν ἐστι· τίς ἡμῶν Κύριός ἐστιν;
- 6 ἀπὸ τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν καὶ ἀπὸ
τοῦ στεναγμοῦ τῶν πενήτων, νῦν
ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος· θήσομαι ἐν
σωτηρίῳ, παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ.
- 7 τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά, ἀργύριον
πεφυρωμένον, δοκίμιον τῇ γῇ
κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.
- 8 σύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις
ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα.
- 9 κύκλω οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσι· κατὰ τὸ
ὕψος σου ἐπολυώρησας τοὺς υἱοὺς τῶν
ἀνθρώπων.

12

- ¹ Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.
- ² ΕΩΣ πότε, Κύριε, ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος; ἕως πότε ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
- ³ ἕως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου, ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας καὶ νυκτός; ἕως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ;
- ⁴ ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου, Κύριε ὁ Θεός μου· φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον,
- ⁵ μήποτε εἴπη ὁ ἐχθρός μου· ἴσχυσα πρὸς αὐτόν· οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται, ἂν σαλευθῶ.
- ⁶ ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα, ἀγαλλιάσεται ἡ καρδίᾳ μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου· ἄσω τῷ Κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

13

- ¹ Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.
ΕΙΠΕΝ ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· οὐκ ἔστι Θεός. διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἐπιτηδεύμασιν, οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός.
- ² Κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιῶν ἢ ἐκζητῶν τὸν Θεόν.

- ³ πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός
[τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν, ὧν τὸ στόμα ἀρᾶς καὶ πικρίας γέμει, ὄξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα, σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν· οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.]
- ⁴ οὐχὶ γινώσκονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν; οἱ ἐσθίοντες τὸν λαόν μου βρώσει ἄρτου τὸν Κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο.
- ⁵ ἐκεῖ ἐδειλίασαν φόβῳ, οὗ οὐκ ἦν φόβος, ὅτι ὁ Θεὸς ἐν γενεᾷ δικαία.
- ⁶ βουλὴν πτωχοῦ κατησχύνετε, ὁ δὲ Κύριος ἐλπὶς αὐτοῦ ἔστι.
- ⁷ τίς δώσει ἐκ Σιών τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραὴλ; ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀγαλλιάσεται Ἰακώβ καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραὴλ.

14

¹ Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

ΚΥΡΙΕ, τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου;
ἢ τίς κατασκηνώσει ἐν ὄρει ἁγίῳ σου;

- ² πορευόμενος ἄμωμος καὶ ἐργαζόμενος
δικαιοσύνην, λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ
αὐτοῦ,
³ ὃς οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσει αὐτοῦ, οὐδὲ
ἐποίησε τῷ πλησίον αὐτοῦ κακὸν καὶ
ὄνειδισμὸν οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ τοῖς
ἔγγιστα αὐτοῦ.
⁴ ἐξουδένωνται ἐνώπιον αὐτοῦ
πονηρευόμενος, τοὺς δὲ φοβουμένους
τὸν Κύριον δοξάζει· ὁ ὁμνῶν τῷ
πλησίον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἄθετῶν·
⁵ τὸ ἀργύριον αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ καὶ
δῶρα ἐπ' ἁθώοις οὐκ ἔλαβεν. ὁ ποιῶν
ταῦτα, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

15

- ¹ Στηλογραφία τῷ Δαυΐδ.
ΦΥΛΑΞΟΝ με, Κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.
² εἶπα τῷ Κυρίῳ· Κύριός μου εἶ σύ, ὅτι τῶν
ἀγαθῶν μου οὐ χρεῖαν ἔχεις.
³ τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ
ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ
θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.
⁴ ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν, μετὰ
ταῦτα ἐτάχυναν· οὐ μὴ συναγάγω τὰς
συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἱμάτων, οὐδ' οὐ
μὴ μνησθῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ
χειλέων μου.
⁵ Κύριος μερὶς τῆς κληρονομίας μου καὶ τοῦ
ποτηρίου μου· σὺ εἶ ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν
κληρονομίαν μου ἐμοί.

- ⁶ σχοινία επέπεσέ μοι ἐν τοῖς κρατίστοις· καὶ
γὰρ ἡ κληρονομία μου κρατίστη μοί
ἐστιν.
- ⁷ εὐλογήσω τὸν Κύριον τὸν συνετίσαντά με·
ἔτι δὲ καὶ ἕως νυκτὸς ἐπαίδευσάν με οἱ
νεφροί μου.
- ⁸ προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου
διαπαντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστιν, ἵνα
μὴ σαλευθῶ.
- ⁹ διὰ τοῦτο ἠύφράνθη ἡ καρδία μου, καὶ
ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου, ἔτι δὲ καὶ
ἡ σὰρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι,
- ¹⁰ ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου εἰς
ἄδην, οὐδὲ δώσεις τὸν ὄσιόν σου ἰδεῖν
διαφθοράν.
- ¹¹ ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς· πληρώσεις με
εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου,
τερπνότητες ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος.

17

- ¹ Προσευχὴ τοῦ Δαυΐδ.
ΕΙΣΑΚΟΥΣΟΝ, Κύριε, τῆς δικαιοσύνης μου,
πρόσχες τῇ δεήσει μου, ἐνώτισαι τὴν
προσευχὴν μου οὐκ ἐν χεῖλεσι δολίοις.
- ² ἐκ προσώπου σου τὸ κρῖμά μου ἐξέλθοι, οἱ
ὀφθαλμοί μου ἰδέτωσαν εὐθύτητας.
- ³ ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπεσκέψω
νυκτός· ἐπύρωσάς με, καὶ οὐχ εὐρέθη
ἐν ἐμοὶ ἀδικία.
- ⁴ ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ ἔργα
τῶν ἀνθρώπων, διὰ τοὺς λόγους τῶν

- χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς
σκληράς.
- ⁵ κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς
τρίβοις σου, ἵνα μὴ σαλευθῶσι τὰ
διαβήματά μου.
- ⁶ ἐγὼ ἐκέκραξα, ὅτι ἐπήκουσάς μου, ὁ Θεός·
κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοὶ καὶ εἰσάκουσον
τῶν ρημάτων μου.
- ⁷ θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου, ὁ σῶζων τοὺς
ἐλπίζοντας ἐπὶ σὲ ἐκ τῶν
ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου.
- ⁸ φύλαξόν με ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ· ἐν σκέπη
τῶν πτερυγῶν σου σκεπάσεις με
- ⁹ ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν
ταλαιπωρησάντων με. οἱ ἐχθροί μου
τὴν ψυχὴν μου περιέσχον·
- ¹⁰ τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν, τὸ στόμα
αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν.
- ¹¹ ἐκβαλόντες με νυνὶ περιεκύκλωσάν με,
τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο
ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῇ.
- ¹² ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἔτοιμος εἰς θήραν
καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν
ἀποκρύφοις.
- ¹³ ἀνάστηθι, Κύριε, πρόφθασον αὐτοὺς καὶ
ὑποσκέλισον αὐτούς, ρῦσαι τὴν ψυχὴν
μου ἀπὸ ἀσεβοῦς, ρομφαίαν σου ἀπὸ
ἐχθρῶν τῆς χειρός σου.
- ¹⁴ Κύριε, ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον
αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ τῶν
κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστήρ
αὐτῶν, ἐχορτάσθησαν υἱῶν [Ἀλλη

- γραφῆ· υἱῶν.], καὶ ἀφῆκαν τὰ
κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν.
15 ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθῆσομαι τῷ
προσώπῳ σου, χορτασθήσομαι ἐν τῷ
ὀφθῆναί μοι τὴν δόξαν σου.

17

- 1 Εἰς τὸ τέλος· τῷ παιδί Κυρίου τῷ Δαυίδ, ᾧ
ἐλάλησεν τῷ Κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς
ὥδης ταύτης ἐν ἡμέρᾳ, ἣ ἐρρύσατο
αὐτὸν ὁ Κύριος ἐκ χειρὸς πάντων τῶν
ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ χειρὸς Σαούλ,
2 καὶ εἶπεν·
ΑΓΑΠΗΣΩ σε, Κύριε, ἡ ἰσχὺς μου.
3 Κύριος στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου καὶ
ρύστης μου. Ὁ Θεός μου βοηθός μου,
ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν, ὑπερασπιστής μου
καὶ κέρας σωτηρίας μου καὶ
ἀντιλήπτωρ μου.
4 αἰνῶν ἐπικαλέσομαι τὸν Κύριον καὶ ἐκ τῶν
ἐχθρῶν μου σωθήσομαι.
5 περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, καὶ
χείμαρροι ἀνομίας ἐξετάραζάν με.
6 ὠδῖνες ἄδου περιεκύκλωσάν με,
προέφθασάν με παγίδες θανάτου.
7 καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπεκαλεσάμην τὸν
Κύριον καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου
ἐκέκραξα· ἤκουσεν ἐκ ναοῦ ἁγίου
αὐτοῦ φωνῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου
ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα
αὐτοῦ.

- 8 καὶ ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ,
καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων
ἐταράχθησαν καὶ ἐσαλεύθησαν, ὅτι
ὠργίσθη αὐτοῖς ὁ Θεός.
- 9 ἀνέβη καπνὸς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ πῦρ ἀπὸ
προσώπου αὐτοῦ καταφλεγθήσεται,
ἄνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτοῦ.
- 10 καὶ ἔκλινεν οὐρανοὺς καὶ κατέβη, καὶ
γνόφος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.
- 11 καὶ ἐπέβη ἐπὶ Χερουβὶμ καὶ ἐπετάσθη,
ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
- 12 καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ· κύκλω
αὐτοῦ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ, σκοτεινὸν ὕδωρ
ἐν νεφέλαις ἀέρων.
- 13 ἀπὸ τῆς τηλαυγέσεως ἐνώπιον αὐτοῦ αἱ
νεφέλαι διήλθον, χάλαζα καὶ ἄνθρακες
πυρός.
- 14 καὶ ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ Κύριος, καὶ ὁ
Ὑψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ·
- 15 ἐξαπέστειλε βέλη καὶ ἐσκόρπισεν αὐτοὺς
καὶ ἀστραπαὶς ἐπλήθυνε καὶ
συνετάραξεν αὐτούς.
- 16 καὶ ὥφθησαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων, καὶ
ἀνεκαλύφθη τὰ θεμέλια τῆς οἰκουμένης
ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου, Κύριε, ἀπὸ
ἐμπνεύσεως πνεύματος ὀργῆς σου.
- 17 ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕψους καὶ ἔλαβέ με,
προσελάβετό με ἐξ ὑδάτων πολλῶν.
- 18 ρύσεται με ἐξ ἐχθρῶν μου δυνατῶν, καὶ ἐκ
τῶν μισούντων με, ὅτι ἐστερεώθησαν
ὑπὲρ ἐμέ.

- 19 προέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ κακώσεώς μου,
καὶ ἐγένετο Κύριος ἀντιστήριγμά μου
20 καὶ ἐξήγαγέ με εἰς πλατυσμόν, ρύσεταιί με,
ὅτι ἠθέλησέ με.
21 καὶ ἀνταποδώσει μοι Κύριος κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν
καθαριότητα τῶν χειρῶν μου
ἀνταποδώσει μοι,
22 ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς Κυρίου καὶ οὐκ
ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου,
23 ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ ἐνώπιόν μου,
καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ
ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ.
24 καὶ ἔσομαι ἄμωμος μετ' αὐτοῦ καὶ
φυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου.
25 καὶ ἀνταποδώσει μοι Κύριος κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν
καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἐνώπιον
τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.
26 μετὰ ὀσίου ὀσιος ἔσῃ, καὶ μετὰ ἀνδρὸς
ἀθώου ἀθῶος ἔσῃ,
27 καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ καὶ μετὰ
στρεβλοῦ διαστρέψεις.
28 ὅτι σὺ λαὸν ταπεινὸν σώσεις καὶ
ὀφθαλμοὺς ὑπερηφάνων ταπεινώσεις.
29 ὅτι σὺ φωτιεῖς λύχνον μου, Κύριε ὁ Θεός
μου, φωτιεῖς τὸ σκότος μου.
30 ὅτι ἐν σοὶ ρυσθήσομαι ἀπὸ πειρατηρίου καὶ
ἐν τῷ Θεῷ μου ὑπερβήσομαι τεῖχος.
31 ὁ Θεός μου, ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, τὰ λόγια
Κυρίου πεπυρωμένα, ὑπερασπιστής

- ἐστι πάντων τῶν ἐλπίζόντων ἐπ' αὐτόν.
- 32 ὅτι τίς Θεὸς πλην τοῦ Κυρίου, καὶ τίς Θεὸς πλην τοῦ Θεοῦ ἡμῶν;
- 33 ὁ Θεὸς ὁ περιζωννύων με δύναμιν καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου·
- 34 καταρτιζόμενος τοὺς πόδας μου ὥσει ἐλάφου καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἰστών με·
- 35 διδάσκων χεῖράς μου εἰς πόλεμον καὶ ἔθου τόξον χαλκοῦν τοὺς βραχίονάς μου·
- 36 καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν σωτηρίας, καὶ ἡ δεξιὰ σου ἀντελάβετό μου, καὶ ἡ παιδεία σου ἀνώρθωσέ με εἰς τέλος, καὶ ἡ παιδεία σου αὐτὴ με διδάξει.
- 37 ἐπλάτυνας τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου, καὶ οὐκ ἠσθένησαν τὰ ἵχνη μου.
- 38 καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου καὶ καταλήψομαι αὐτοὺς καὶ οὐκ ἀποστραφήσομαι, ἕως ἂν ἐκλίπωσιν·
- 39 ἐκθλίψω αὐτούς, καὶ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι, πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας μου.
- 40 καὶ περιέζωσάς με δύναμιν εἰς πόλεμον, συνεπόδισας πάντας τοὺς ἐπανισταμένους ἐπ' ἐμὲ ὑποκάτω μου.
- 41 καὶ τοὺς ἐχθρούς μου ἔδωκάς μοι νῶτον καὶ τοὺς μισοῦντάς με ἐξωλόθρευσας.
- 42 ἐκέκραξαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ σῶζων, πρὸς Κύριον, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν.
- 43 καὶ λεπτυνῶ αὐτοὺς ὥσει χνοῦν κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, ὡς πηλὸν πλατειῶν λεανῶ αὐτούς.

- 44 ρύση με ἐξ ἀντιλογίας λαοῦ, καταστήσεις
με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν. λαός, ὃν οὐκ
ἔγνω, ἐδούλευσέ μοι,
45 εἰς ἀκοὴν ὥτίου ὑπήκουσέ μου· υἱοὶ
ἀλλότριοι ἐψεύσαντό μοι,
46 υἱοὶ ἀλλότριοι ἐπαλαιώθησαν καὶ
ἐχώλαναν ἀπὸ τῶν τρίβων αὐτῶν.
47 ζῆ Κύριος, καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεός μου καὶ
ὑψωθήτω ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου,
48 ὁ Θεὸς ὁ διδούς ἐκδικήσεις ἐμοί, καὶ
ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ,
49 ὁ ρύστης μου ἐξ ἐχθρῶν μου ὀργίλων, ἀπὸ
τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ ὑψώσεις
με, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ρῦσαί με.
50 διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι,
Κύριε, καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ,
51 μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως
αὐτοῦ, καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ
αὐτοῦ, τῷ Δαυΐδ καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

18

- 1 Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.
2 Οἱ ΟΥΡΑΝΟΙ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ,
ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ
στερέωμα.
3 ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ρῆμα, καὶ νύξ
νυκτὶ ἀναγγέλλει γινῶσιν.
4 οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ
ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν·

- 5 εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος
αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς
οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.
- 6 ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ· καὶ
αὐτὸς ὡς νυμφίος ἐκπορευόμενος ἐκ
παστοῦ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας
δραμεῖν ὁδὸν αὐτοῦ.
- 7 ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἔξοδος αὐτοῦ, καὶ
τὸ κατάντημα αὐτοῦ ἕως ἄκρου τοῦ
οὐρανοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς
ἀποκρυβήσεται τῆς θέρμης αὐτοῦ.
- 8 ὁ νόμος τοῦ Κυρίου ἄμωμος, ἐπιστρέφων
ψυχάς· ἡ μαρτυρία Κυρίου πιστή,
σοφίζουσα νήπια.
- 9 τὰ δικαιώματα Κυρίου εὐθέα, εὐφραίνοντα
καρδίαν· ἡ ἐντολὴ Κυρίου τηλαυγής,
 φωτίζουσα ὀφθαλμούς·
- 10 ὁ φόβος Κυρίου ἀγνός, διαμένων εἰς αἰῶνα
αἰῶνος· τὰ κρίματα Κυρίου ἀληθινά,
δεδικαιωμένα ἐπὶ τὸ αὐτό,
- 11 ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίου καὶ λίθον τίμιον
πολὺν καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ
κηρίον.
- 12 καὶ γὰρ ὁ δοῦλός σου φυλάσσει αὐτά· ἐν τῷ
φυλάσσειν αὐτὰ ἀνταπόδοσις πολλή.
- 13 παραπτώματα τίς συνήσει; ἐκ τῶν κρυφίων
μου καθάρισόν με.
- 14 καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φεῖσαι τοῦ δούλου σου·
ἐὰν μὴ μου κατακυριεύσωσι, τότε
ἄμωμος ἔσομαι καὶ καθαρισθήσομαι
ἀπὸ ἁμαρτίας μεγάλης.

- 15 καὶ ἔσονται εἰς εὐδοκίαν τὰ λόγια τοῦ
στόματός μου καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας
μου ἐνώπιόν σου διὰ παντός, Κύριε,
βοηθέ μου καὶ λυτρωτά μου.

19

- 1 Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.
2 ΕΠΑΚΟΥΣΑΙ σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως,
ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ
Ἰακώβ.
3 ἔξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου καὶ ἐκ
Σιών ἀντιλάβοιτό σου.
4 μνησθεὶ πάσης θυσίας σου καὶ τὸ
ὀλοκαύτωμά σου πιανάτω. (διάψαλμα).
5 δώῃ σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου καὶ
πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.
6 ἀγαλλιασόμεθα ἐν τῷ σωτηρίῳ σου καὶ ἐν
ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν
μεγαλυνθησόμεθα. πληρώσαι Κύριος
πάντα τὰ αἰτήματά σου.
7 νῦν ἔγνωσεν ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν
αὐτοῦ· ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ
ἁγίου αὐτοῦ· ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία
τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.
8 οὗτοι ἐν ἄρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς
δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν
μεγαλυνθησόμεθα.
9 αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσαν, ἡμεῖς δὲ
ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.
10 Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον
ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

20

- ¹ Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.
- ² ΚΥΡΙΕ, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.
- ³ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.
(διάψαλμα).
- ⁴ ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.
- ⁵ ζῶν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ, μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.
- ⁶ μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν·
- ⁷ ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος, εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.
- ⁸ ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.
- ⁹ εὐρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιὰ σου εὐροὶ πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.
- ¹⁰ θήσεις αὐτοὺς εἰς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου· Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.
- ¹¹ τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων,

- 12 ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο
βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.
13 ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς
περιλοίποις σου ἐτοιμάσεις τὸ
πρόσωπον αὐτῶν.
14 ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν
καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

21

- 1 Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς ἀντιλήψεως τῆς
ἐωθινῆς·
ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
2 Ὁ ΘΕΟΣ, ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι· ἵνα τί
ἐγκατέλιπές με; μακρὰν ἀπὸ τῆς
σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν
παραπτωμάτων μου.
3 ὁ Θεός μου, κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ
εἰσακούσῃ, καὶ νυκτός, καὶ οὐκ εἰς
ἄνοιαν ἐμοί.
4 σὺ δὲ ἐν ἀγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος τοῦ
Ἰσραήλ.
5 ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν, ἤλπισαν,
καὶ ἐρρύσω αὐτούς·
6 πρὸς σὲ ἐκέκραξαν καὶ ἐσώθησαν, ἐπὶ σοὶ
ἤλπισαν καὶ οὐ κατησχύνθησαν.
7 ἐγὼ δέ εἰμι σκώληξ καὶ οὐκ ἄνθρωπος,
ὄνειδος ἀνθρώπων καὶ ἐξουθένημα
λαοῦ.
8 πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με,
ἐλάλησαν ἐν χεῖλεσιν, ἐκίνησαν
κεφαλὴν·

- 9 ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον, ρυσάσθω αὐτόν·
σωσάτω αὐτόν, ὅτι θέλει αὐτόν.
- 10 ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκσπάσας με ἐκ γαστροῦ, ἡ
ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρός μου·
- 11 ἐπὶ σὲ ἐπερρίφην ἐκ μήτρας, ἐκ κοιλίας
μητρός μου Θεός μου εἶ σύ·
- 12 μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι θλίψις ἐγγύς, ὅτι
οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν.
- 13 περιέκυκλωσάν με μόσχοι πολλοί, ταῦροι
πίονες περιέσχον με·
- 14 ἤνοιξαν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν ὡς λέων
ἄρπάζων καὶ ὠρυόμενος.
- 15 ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθη, καὶ διεσκορπίσθη
πάντα τὰ ὀστέα μου, ἐγενήθη ἡ καρδιά
μου ὡσεὶ κηρὸς τηκόμενος ἐν μέσῳ τῆς
κοιλίας μου·
- 16 ἐξηράνθη ὡσεὶ ὄστρακον ἡ ἰσχὺς μου, καὶ ἡ
γλῶσσά μου κεκόλληται τῷ λάρυγγί
μου, καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές
με.
- 17 ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοί, συναγωγὴ
πονηρευομένων περιέσχον με, ὥρυξαν
χεῖράς μου καὶ πόδας.
- 18 ἐξηρίθμησαν πάντα τὰ ὀστέα μου, αὐτοὶ δὲ
κατενόησαν καὶ ἐπεῖδόν με.
- 19 διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς καὶ
ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.
- 20 σὺ δέ, Κύριε, μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν
μου ἀπ' ἐμοῦ, εἰς τὴν ἀντίληψίν μου
πρόσχες.
- 21 ρῦσαι ἀπὸ ρομφαίας τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐκ
χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου·

- 22 σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος καὶ ἀπὸ
κεράτων μονοκερώτων τὴν ταπείνωσίν
μου.
- 23 διηγῆσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς
μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.
- 24 οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, αἰνέσατε αὐτόν,
ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰακώβ, δοξάσατε
αὐτόν, φοβηθήτωσαν αὐτὸν ἅπαν τὸ
σπέρμα Ἰσραήλ,
- 25 ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν οὐδὲ προσώχθισε τῇ
δεήσει τοῦ πτωχοῦ, οὐδὲ ἀπέστρεψε τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἐν τῷ
κεκραγέναι με πρὸς αὐτὸν εἰσήκουσέ
μου.
- 26 παρὰ σοῦ ὁ ἔπαινός μου ἐν ἐκκλησίᾳ
μεγάλῃ, τὰς εὐχάς μου ἀποδώσω
ἐνώπιον τῶν φοβουμένων αὐτόν.
- 27 φάγονται πένητες καὶ ἐμπλησθήσονται, καὶ
αἰνέσουσι Κύριον οἱ ἐκζητοῦντες
αὐτόν· ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς
αἰῶνα αἰῶνος.
- 28 μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς
Κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς καὶ
προσκυνήσουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ πᾶσαι
αἱ πατριάι τῶν ἐθνῶν,
- 29 ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ βασιλεία, καὶ αὐτὸς
δεσπόζει τῶν ἐθνῶν.
- 30 ἔφαγον καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ
πίονες τῆς γῆς, ἐνώπιον αὐτοῦ
προπεσοῦνται πάντες οἱ καταβαίνοντες
εἰς γῆν. καὶ ἡ ψυχὴ μου αὐτῷ ζῇ,

- ³¹ καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ·
ἀναγγελήσεται τῷ Κυρίῳ γενεὰ ἡ
ἐρχομένη,
³² καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ
λαῷ τῷ τεχνησομένῳ, ὃν ἐποίησεν ὁ
Κύριος.

22

- ¹ Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.
ΚΥΡΙΟΣ ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει.
² εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν, ἐπὶ
ὔδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με,
³ τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεψεν. ὠδήγησέ με ἐπὶ
τρίβους δικαιοσύνης ἕνεκεν τοῦ
ὀνόματος αὐτοῦ.
⁴ ἔὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς
θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ
μετ' ἐμοῦ εἶ· ἡ ράβδος σου καὶ ἡ
βακτηρία σου, αὐταί με παρεκάλεσαν.
⁵ ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν,
ἐξεναντίας τῶν θλιβόντων με·
ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου,
καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὥσει
κράτιστον.
⁶ καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς
ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, καὶ τὸ κατοικεῖν
με ἐν οἴκῳ Κυρίου εἰς μακρότητα
ἡμερῶν.

23

- ¹ Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ· τῆς μιᾶς Σαββάτων.

- ΤΟΥ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.
- ² αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτὴν καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἡτοίμασεν αὐτήν.
- ³ τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου καὶ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ;
- ⁴ ἄθῳος χερσὶ καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ.
- ⁵ οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ Κυρίου καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.
- ⁶ αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων τὸν Κύριον, ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. (διάψαλμα).
- ⁷ ἄρατε πύλας, οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε, πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.
- ⁸ τίς ἐστὶν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος κραταῖος καὶ δυνατός, Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ.
- ⁹ ἄρατε πύλας, οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε, πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.
- ¹⁰ τίς ἐστὶν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος τῶν δυνάμεων αὐτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

24

- ¹ Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

ΠΡΟΣ σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου, ὁ Θεός μου.

² ἐπὶ σοὶ πέποιθα· μὴ καταισχυνθεῖν, μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου.

³ καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν· αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς.

⁴ τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με.

⁵ ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ σωτήρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.

⁶ μνησθητὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν.

⁷ ἁμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς· κατὰ τὸ ἔλεός σου μνησθητί μου, σὺ, ἕνεκεν χρηστότητός σου, Κύριε.

⁸ χρηστὸς καὶ εὐθὴς ὁ Κύριος· διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἁμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.

⁹ ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.

¹⁰ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.

¹¹ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἰλάσῃ τῇ ἁμαρτίᾳ μου, πολλὴ γάρ ἐστι.

¹² τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ, ἣ ἡρετίσατο.

¹³ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν.

- 14 κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν,
καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς.
- 15 οἱ ὀφθαλμοί μου διὰ παντὸς πρὸς τὸν
Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος
τοὺς πόδας μου.
- 16 ἐπίβλεπον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με, ὅτι
μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ.
- 17 αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν·
ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.
- 18 ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ τὸν κόπον μου
καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου.
- 19 ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν
καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με.
- 20 φύλαξον τὴν ψυχὴν μου καὶ ρῦσαί με· μὴ
καταισχυνθείην, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.
- 21 ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι
ὑπέμεινά σε, Κύριε.
- 22 λύτρωσαι, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν
τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

25

- 1 Τοῦ Δαυΐδ.
ΚΡΙΝΟΝ με, Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακία μου
ἐπορεύθην καὶ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἐλπίζων,
οὐ μὴ ἀσθενήσω.
- 2 δοκίμασόν με, Κύριε, καὶ πείρασόν με,
πύρωσον τοὺς νεφρούς μου καὶ τὴν
καρδίαν μου.
- 3 ὅτι τὸ ἔλεός σου κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν
μού ἐστι, καὶ εὐηρέστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ
σου.

- 4 οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος
καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ
εἰσέλθω·
- 5 ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων καὶ
μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθίσω.
- 6 νίψομαι ἐν ἁθώοις τὰς χεῖράς μου καὶ
κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου, Κύριε,
- 7 τοῦ ἀκοῦσαί με φωνῆς αἰνέσεώς σου καὶ
διηγῆσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.
- 8 Κύριε, ἡγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ
τόπον σκηνώματος δόξης σου.
- 9 μὴ συναπολέσης μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχὴν
μου καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν
ζωὴν μου,
- 10 ὧν ἐν χερσὶν ἀνομίαι, ἡ δεξιὰ αὐτῶν
ἐπλήσθη δώρων.
- 11 ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην· λύτρωσαί
με καὶ ἐλέησόν με.
- 12 ὁ πούς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι· ἐν ἐκκλησίαις
εὐλόγησέ σε, Κύριε.

26

- 1 Τοῦ Δαυΐδ· πρὸ τοῦ χρισθῆναι.
ΚΥΡΙΟΣ φωτισμός μου καὶ σωτὴρ μου· τίνα
φοβηθήσομαι; Κύριος ὑπερασπιστὴς
τῆς ζωῆς μου· ἀπὸ τίνος δειλιάσω;
- 2 ἐν τῷ ἐγγίξειν ἐπ' ἐμὲ κακοῦντας τοῦ
φαγεῖν τὰς σάρκας μου, οἱ θλίβοντές με
καὶ οἱ ἐχθροί μου, αὐτοὶ ἡσθένησαν καὶ
ἔπεσαν.
- 3 ἐὰν παρατάξῃται ἐπ' ἐμὲ παρεμβολή, οὐ
φοβηθήσεται ἡ καρδιά μου· ἐὰν

ἐπαναστῇ ἐπ' ἐμὲ πόλεμος, ἐν ταύτῃ
ἐγὼ ἐλπίζω.

- ⁴ μίαν ἡτησάμην παρὰ Κυρίου, ταύτην
ἐκζητήσω· τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ
Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς
μου, τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα
Κυρίου καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν
τὸν ἅγιον αὐτοῦ.
- ⁵ ὅτι ἔκρυσέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ
κακῶν μου, ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ
τῆς σκηνῆς αὐτοῦ, ἐν πέτρᾳ ὑψώσέ με.
- ⁶ καὶ νῦν ἰδοὺ ὑψωσε κεφαλὴν μου ἐπ'
ἐχθρούς μου· ἐκύκλωσα καὶ ἔθυσα ἐν
τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν ἀλαλαγμοῦ,
ἄσομαι καὶ ψαλῶ τῷ Κυρίῳ.
- ⁷ εἰσάκουσον, Κύριε, τῆς φωνῆς μου, ἥς
ἐκέκραξα· ἐλέησόν με καὶ εἰσάκουσόν
μου.
- ⁸ σοὶ εἶπεν ἡ καρδιά μου· ἐξεζήτησέ σε τὸ
πρόσωπόν μου· τὸ πρόσωπόν σου,
Κύριε, ζητήσω.
- ⁹ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ
καὶ μὴ ἐκκλίνης ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ
δούλου σου· βοηθός μου γενοῦ, μὴ
ἀποσκορακίσῃς με καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς
με, ὁ Θεός, ὁ σωτήρ μου.
- ¹⁰ ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου
ἐγκατέλιπόν με, ὁ δὲ Κύριος
προσελάβετό με.

- 11 νομοθέτησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ
ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ ἕνεκα τῶν
ἐχθρῶν μου.
- 12 μὴ παραδῶς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με, ὅτι
ἐπανεστήσαν μοι μάρτυρες ἄδικοι, καὶ
ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἐαυτῇ.
- 13 πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου ἐν γῇ
ζώντων.
- 14 ὑπόμεινον τὸν Κύριον· ἀνδρίζου, καὶ
κραταιούσθω ἡ καρδιά σου, καὶ
ὑπόμεινον τὸν Κύριον.

27

- 1 Τοῦ Δαυΐδ.
ΠΡΟΣ σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, ὁ Θεός μου, μὴ
παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ, μήποτε
παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς
λάκκον.
- 2 εἰσάκουσον τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου ἐν
τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἐν τῷ αἵρειν με
χεῖράς μου πρὸς ναδὸν ἁγίόν σου.
- 3 μὴ συνελκύσης μετὰ ἀμαρτωλῶν τὴν ψυχὴν
μου καὶ μετὰ ἐργαζομένων ἀδικίαν μὴ
συναπολέσης με τῶν λαλούντων
εἰρήνην μετὰ τῶν πλησίον αὐτῶν, κακὰ
δὲ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.
- 4 δὸς αὐτοῖς, Κύριε, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ
κατὰ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδευμάτων
αὐτῶν· κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
αὐτῶν δὸς αὐτοῖς, ἀπόδος τὸ
ἀνταπόδομα αὐτῶν αὐτοῖς.

- ⁵ ὅτι οὐ συνῆκαν εἰς τὰ ἔργα Κυρίου καὶ εἰς
τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ· καθελεῖς
αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσεις αὐτούς.
- ⁶ εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι εἰσήκουσε τῆς φωνῆς
τῆς δεήσεώς μου.
- ⁷ Κύριος βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου·
ἐπ' αὐτῷ ἥλπισεν ἡ καρδιά μου, καὶ
ἐβοηθήθην, καὶ ἀνέθαλεν ἡ σὰρξ μου·
καὶ ἐκ θελήματός μου ἐξομολογήσομαι
αὐτῷ.
- ⁸ Κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ
ὑπερασπιστής τῶν σωτηρίων τοῦ
χριστοῦ αὐτοῦ ἐστι.
- ⁹ σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν
κληρονομίαν σου καὶ ποιμανον αὐτοὺς
καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος.

28

- ¹ Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ· ἐξοδίου σκηνῆς.
ΕΝΕΓΚΑΤΕ τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε
τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν, ἐνέγκατε τῷ
Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν,
- ² ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ,
προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγία
αὐτοῦ.
- ³ φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ Θεὸς τῆς
δόξης ἐβρόντησε, Κύριος ἐπὶ ὑδάτων
πολλῶν.
- ⁴ φωνὴ Κυρίου ἐν ἰσχύϊ, φωνὴ Κυρίου ἐν
μεγαλοπρεπείᾳ.

- ⁵ φωνὴ Κυρίου συντρίβοντος κέδρους, καὶ
 συντρίψει Κύριος τὰς κέδρους τοῦ
 Λιβάνου
⁶ καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μόσχον τὸν
 Λίβανον, καὶ ὁ ἡγαπημένος ὡς υἱὸς
 μονοκερώτων.
⁷ φωνὴ Κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός,
⁸ φωνὴ Κυρίου συσσείουτος ἔρημον καὶ
 συσσειεῖ Κύριος τὴν ἔρημον Κάδης.
⁹ φωνὴ Κυρίου καταρτιζομένη ἐλάφους, καὶ
 ἀποκαλύψει δρυμούς· καὶ ἐν τῷ ναῷ
 αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν.
¹⁰ Κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικιεῖ, καὶ
 καθιεῖται Κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν
 αἰῶνα.
¹¹ Κύριος ἰσχύει τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει, Κύριος
 εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

29

- ¹ Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς ᾠδῆς τοῦ ἐγκαινισμοῦ
 τοῦ οἴκου· Δαυΐδ.
² ὙΨΩΣΩ σε, Κύριε, ὅτι ὑπέλαβές με καὶ οὐκ
 εὐφρανάς τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμέ.
³ Κύριε ὁ Θεός μου, ἐκέκραξα πρὸς σέ, καὶ
 ἰάσω με·
⁴ Κύριε, ἀνήγαγες ἐξ ἄδου τὴν ψυχὴν μου,
 ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς
 λάκκον.
⁵ ψάλατε τῷ Κυρίῳ, οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, καὶ
 ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης
 αὐτοῦ·
⁶ ὅτι ὀργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ, καὶ ζωὴ ἐν τῷ
 θελήματι αὐτοῦ· τὸ ἐσπέρας

αύλισθήσεται κλαυθμὸς καὶ εἰς τὸ
πρωῖ ἀγαλλίασις.

⁷ ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μου· οὐ μὴ
σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα.

⁸ Κύριε, ἐν τῷ θελήματί σου παρέσχου τῷ
κάλλει μου δύναμιν· ἀπέστρεψας δὲ τὸ
πρόσωπόν σου καὶ ἐγενήθην
τεταραγμένος.

⁹ πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, καὶ πρὸς τὸν
Θεόν μου δεηθήσομαι.

¹⁰ τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου ἐν τῷ
καταβαίνειν με εἰς διαφθοράν; μὴ
ἐξομολογήσεταιί σοι χοῦς ἢ ἀναγγελεῖ
τὴν ἀλήθειάν σου;

¹¹ ἤκουσε Κύριος, καὶ ἠλέησέ με, Κύριος
ἐγενήθη βοηθός μου.

¹² ἔστρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς χαρὰν ἐμοί,
διέρρηξας τὸν σάκκον μου καὶ
περιέζωσάς με εὐφροσύνην,

¹³ ὅπως ἂν ψάλη σοι ἡ δόξα μου καὶ οὐ μὴ
κατανυγῶ. Κύριε ὁ Θεός μου, εἰς τὸν
αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι.

30

¹ Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ· ἐκστάσεως.

² ΕΠΙ σοί, Κύριε, ἤλπισα, μὴ καταισχυνηθῇν
εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου
ρῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με.

³ κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου, τάχυνον τοῦ
ἐξελεῖσθαι με· γενοῦ μοι εἰς Θεὸν

ὑπερασπιστὴν καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς
τοῦ σῶσαί με.

⁴ ὅτι κραταίωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σὺ
καὶ ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου
ὁδηγήσεις με καὶ διαθρέψεις με·

⁵ ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης, ἧς ἔκρυψάν
μοι, ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου,
Κύριε.

⁶ εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου·
ἐλυτρώσω με, Κύριε ὁ Θεὸς τῆς
ἀληθείας.

⁷ ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας
ματαιότητας διακενῆς· ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ
Κυρίῳ ἥλπισα.

⁸ ἀγαλλιᾶσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ
ἐλέει σου, ὅτι ἐπέιδες τὴν ταπείνωσίν
μου, ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν
ψυχὴν μου

⁹ καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν,
ἔστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου.

¹⁰ ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι θλίβομαι· ἐταράχθη
ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου, ἡ ψυχὴ μου
καὶ ἡ γαστήρ μου.

¹¹ ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωὴ μου καὶ τὰ ἔτη
μου ἐν στεναγμοῖς· ἠσθένησεν ἐν
πτωχείᾳ ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὰ ὀστέα μου
ἐταράχθησαν.

¹² παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθη
ὄνειδος καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα,
καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου· οἱ
θεωροῦντες με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ.

- 13 ἐπελήσθην ὥσεί νεκρὸς ἀπὸ καρδίας,
ἐγενήθην ὥσεί σκεῦος ἀπολωλός.
- 14 ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν παροικούντων
κυκλόθεν· ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς
ἅμα ἐπ' ἐμέ τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχὴν μου
ἐβουλεύσαντο.
- 15 ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, Κύριε, εἶπα· σὺ εἶ ὁ
Θεός μου.
- 16 ἐν ταῖς χερσί σου οἱ κληροὶ μου [Ἀλλη
γραφὴ· οἱ καιροὶ μου.]· ρῦσαί με ἐκ
χειρὸς ἐχθρῶν μου καὶ ἐκ τῶν
καταδιωκόντων με.
- 17 ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν
σου, σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου.
- 18 Κύριε, μὴ καταισχυνθείην, ὅτι
ἐπεκαλεσάμην σε· αἰσχυνθείησαν οἱ
ἄσεβεῖς καὶ καταχθείησαν εἰς ἄδου.
- 19 ἄλλαλα γενηθήτω τὰ χεῖλη τὰ δόλια τὰ
λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν ἐν
ὕπερηφανίᾳ καὶ ἐξουδενώσει.
- 20 ὥς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου,
Κύριε, ἧς ἔκρυσας τοῖς φοβουμένοις σε,
ἐξειργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ
ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.
- 21 κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ
προσώπου σου ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων,
σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ
ἀντιλογίας γλωσσῶν.
- 22 εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι ἐθαυμάστωσε τὸ
ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς.

- 23 ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου·
ἀπέρριμμαι ἀπὸ προσώπου τῶν
ὀφθαλμῶν σου. διὰ τοῦτο εἰσήκουσας
τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ
κεκραγέναι με πρὸς σέ.
- 24 ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὅσοι
αὐτοῦ, ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ Κύριος καὶ
ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποιοῦσιν
ὑπερηφανίαν.
- 25 ἀνδρίζεσθε, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία
ὑμῶν, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.

31

- 1 Τῷ Δαυίδ· συνέσεως.
ΜΑΚΑΡΙΟΙ ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι καὶ ὧν
ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι·
- 2 μακάριος ἀνὴρ, ᾧ οὐ μὴ λογίσηται Κύριος
ἁμαρτίαν, οὐδέ ἐστιν ἐν τῷ στόματι
αὐτοῦ δόλος.
- 3 ὅτι ἐσίγησα, ἐπαλαιώθη τὰ ὀστέα μου ἀπὸ
τοῦ κράζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν·
- 4 ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμὲ ἡ
χεὶρ σου, ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν ἐν
τῷ ἐμπαγῆναί μοι ἄκανθαν.
(διάψαλμα).
- 5 τὴν ἁμαρτίαν μου ἐγνώρισα καὶ τὴν
ἀνομίαν μου οὐκ ἐκάλυψα· εἶπα·
ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν
μου τῷ Κυρίῳ· καὶ σὺ ἀφῆκας τὴν
ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου. (διάψαλμα).

- ⁶ ὑπὲρ ταύτης προσεύξεται πρὸς σὲ πᾶς ὅσιος
ἐν καιρῷ εὐθέτω· πλήν ἐν κατακλυσμῷ
ὕδατων πολλῶν πρὸς αὐτὸν οὐκ
ἐγγιούσι.
- ⁷ σύ μου εἴ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς
περιεχούσης με· τὸ ἀγαλλίαμά μου,
λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με.
(διάψαλμα).
- ⁸ συνετιῷ σε καὶ συμβιβῷ σε ἐν ὁδῷ ταύτη, ἧ
πορεύση, ἐπιστηριῷ ἐπὶ σὲ τοὺς
ὀφθαλμούς μου.
- ⁹ μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος, οἷς οὐκ
ἔστι σύνεσις, ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ τὰς
σιαγόνας αὐτῶν ἄγξαις τῶν μὴ
ἐγγιζόντων πρὸς σέ.
- ¹⁰ πολλαὶ αἱ μάστιγες τοῦ ἁμαρτωλοῦ, τὸν δὲ
ἐλπίζοντα ἐπὶ Κύριον ἔλεος κυκλώσει.
- ¹¹ εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε,
δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε, πάντες οἱ εὐθεῖς
τῇ καρδίᾳ.

32

- ¹ Τῷ Δαυίδ.
ΑΓΑΛΛΙΑΣΘΕ, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι
πρέπει αἴνεσις.
- ² ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρα, ἐν
ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλατε αὐτῷ.
- ³ ᾄσατε αὐτῷ ᾄσμα καινόν, καλῶς ψάλατε
αὐτῷ ἐν ἀλαλαγμῷ.
- ⁴ ὅτι εὐθὴς ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, καὶ πάντα τὰ
ἔργα αὐτοῦ ἐν πίστει·

- 5 ἀγαπᾷ ἐλεημοσύνην καὶ κρίσιν, τοῦ ἐλέους
 Κυρίου πλήρης ἡ γῆ.
- 6 τῷ λόγῳ τοῦ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ
 ἐστερεώθησαν καὶ τῷ πνεύματι τοῦ
 στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις
 αὐτῶν·
- 7 συνάγων ὥσει ἄσκον ὕδατα θαλάσσης,
 τιθεὶς ἐν θησαυροῖς ἀβύσσους.
- 8 φοβηθήτω τὸν Κύριον πᾶσα ἡ γῆ, ἀπ' αὐτοῦ
 δὲ σαλευθήτωσαν πάντες οἱ
 κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην·
- 9 ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς
 ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν.
- 10 Κύριος διασκεδάζει βουλὰς ἐθνῶν, ἀθετεῖ
 δὲ λογισμοὺς λαῶν καὶ ἀθετεῖ βουλὰς
 ἀρχόντων·
- 11 ἡ δὲ βουλή τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει,
 λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ εἰς γενεὰν
 καὶ γενεάν.
- 12 μακάριον τὸ ἔθνος, οὗ ἐστι Κύριος ὁ Θεὸς
 αὐτοῦ, λαός, ὃν ἐξελέξατο εἰς
 κληρονομίαν ἑαυτοῦ.
- 13 ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος, εἶδε
 πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων·
- 14 ἐξ ἐτοίμου κατοικητηρίου αὐτοῦ ἐπέβλεψεν
 ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν,
- 15 ὁ πλάσας κατὰ μόνας τὰς καρδίας αὐτῶν,
 ὁ συνιεὶς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν.
- 16 οὐ σώζεται βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύναμιν,
 καὶ γίγας οὐ σωθήσεται ἐν πλήθει
 ισχύος αὐτοῦ.

- 17 ψευδῆς ἵππος εἰς σωτηρίαν, ἐν δὲ πλήθει
δυνάμεως αὐτοῦ οὐ σωθήσεται.
18 ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς
φοβουμένους αὐτὸν τοὺς ἐλπίζοντας
ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ,
19 ρύσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν καὶ
διαθρέψαι αὐτοὺς ἐν λιμῶ.
20 ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομενεῖ τῷ Κυρίῳ, ὅτι
βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς ἡμῶν ἐστίν·
21 ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ καρδιά ἡμῶν,
καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ
ἡλπίσαμεν.
22 γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

33

- 1 Τῷ Δαυΐδ, ὁπότε ἡλλοίωσε τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ἐναντίον
Ἀβιμέλεχ, καὶ ἀπέλυσεν αὐτόν, καὶ ἀπῆλθεν.
2 ΕΥΛΟΓΗΣΩ τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ
παντὸς ἡ αἰνεῖσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί
μου.
3 ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου·
ἀκουσάτωσαν πραεῖς, καὶ
εὐφρανθήτωσαν.
4 μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ
ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.
5 ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου
καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου
ἐρρύσατό με.
6 προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ
τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνηθῇ.

- 7 οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε καὶ ὁ Κύριος
εἰσήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐκ πασῶν τῶν
θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.
- 8 παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν
φοβουμένων αὐτόν καὶ ρύσεται αὐτούς.
- 9 γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος·
μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.
- 10 φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι
αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν.
- 11 πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ
ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ
ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.
(διάψαλμα).
- 12 δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου· φόβον Κυρίου
διδάξω ὑμᾶς.
- 13 τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν
ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς;
- 14 παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ καὶ
χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.
- 15 ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιήσον ἀγαθόν,
ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν.
- 16 ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὧτα
αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.
- 17 πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ
τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ
μνημόσυνον αὐτῶν.
- 18 ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος
εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν
θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

- 19 ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν
καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ
πνεύματι σώσει.
- 20 πολλὰ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ
πασῶν αὐτῶν ρύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος·
- 21 φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὅσα αὐτῶν, ἐν
ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.
- 22 θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ
μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι.
- 23 λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ,
καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ
ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

34

- 1 Τῷ Δαυΐδ.
ΔΙΚΑΣΟΝ, Κύριε, τοὺς ἀδικοῦντάς με,
πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με.
- 2 ἐπιλαβοῦ ὄπλου καὶ θυρεοῦ καὶ ἀνάστηθι
εἰς τὴν βοήθειάν μου,
- 3 ἔκχεον ρομφαίαν καὶ σύγκλεισον ἐξ
ἐναντίας τῶν καταδιωκόντων με· εἶπον
τῇ ψυχῇ μου· Σωτηρία σου εἰμι ἐγώ.
- 4 αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ
ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου,
ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ
καταισχυνθήτωσαν οἱ λογιζόμενοί μοι
κακά.
- 5 γενηθήτωσαν ὥσει χνοῦς κατὰ πρόσωπον
ἀνέμου, καὶ ἄγγελος Κυρίου ἐκθλίβων
αὐτούς·

- 6 γεννηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος καὶ
ὀλίσθημα, καὶ ἄγγελος Κυρίου
καταδιώκων αὐτούς·
- 7 ὅτι δωρεὰν ἔκρυψάν μοι διαφθορὰν παγίδος
αὐτῶν, μάτην ὠνείδισαν τὴν ψυχὴν
μου.
- 8 ἐλθέτω αὐτῷ παγίς, ἣν οὐ γινώσκει, καὶ ἡ
θήρα, ἣν ἔκρυψε, συλλαβέτω αὐτόν, καὶ
ἐν τῇ παγίδι πεσεῖται ἐν αὐτῇ.
- 9 ἡ δὲ ψυχὴ μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ Κυρίῳ,
τερφθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ.
- 10 πάντα τὰ ὅσα μου ἑροῦσι· Κύριε, τίς
ὅμοίός σοι; ρυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς
στερεωτέρων αὐτοῦ καὶ πτωχὸν καὶ
πένητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν.
- 11 ἀναστάντες μοι μάρτυρες ἄδικοι, ἃ οὐκ
ἐγίνωσκον, ἐπηρώτων με.
- 12 ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν
καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου.
- 13 ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτοῦς παρενοχλεῖν μοι
ἐνεδυόμην σάκκον καὶ ἐταπείνουν ἐν
νηστεία τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἡ προσευχὴ
μου εἰς κόλπον μου ἀποστραφήσεται.
- 14 ὥς πλησίον· ὥς ἀδελφῷ ἡμετέρῳ οὕτως
εὐηρέστουν· ὥς πενθῶν καὶ
σκυθρωπάζων, οὕτως ἐταπεινούμην.
- 15 καὶ κατ' ἐμοῦ εὐφράνθησαν καὶ
συνήχθησαν, συνήχθησαν ἐπ' ἐμὲ
μάστιγες, καὶ οὐκ ἔγνω, διεσχίσθησαν
καὶ οὐ κατενύγησαν.

- 16 ἐπείρασάν με, ἐξεμυκτήρισάν με
μυκτηρισμῶ, ἔβρυξαν ἐπ' ἐμέ τοὺς
ὀδόντας αὐτῶν.
- 17 Κύριε, πότε ἐπόψη; ἀποκατάστησον τὴν
ψυχὴν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν,
ἀπὸ λεόντων τὴν μονογενῆ μου.
- 18 ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ, ἐν
λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε.
- 19 μὴ ἐπιχαρείησάν μοι οἱ ἐχθραίνοντές μοι
ἀδίκως, οἱ μισοῦντες με δωρεὰν καὶ
διανεύοντες ὀφθαλμοῖς.
- 20 ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν καὶ ἐπ'
ὀργὴν δόλους διελογίζοντο.
- 21 καὶ ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμέ τὸ στόμα αὐτῶν,
εἶπαν· εὗγε, εὗγε, εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ
ἡμῶν.
- 22 εἶδες, Κύριε, μὴ παρασιωπήσης, Κύριε, μὴ
ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.
- 23 ἐξεγέρθητι, Κύριε, καὶ πρόσχες τῇ κρίσει
μου, ὁ Θεός μου καὶ ὁ Κύριός μου, εἰς
τὴν δίκην μου.
- 24 κρῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην
σου, Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ μὴ
ἐπιχαρείησάν μοι.
- 25 μὴ εἴποισαν ἐν καρδίαις αὐτῶν· εὗγε, εὗγε
τῇ ψυχῇ ἡμῶν· μηδὲ εἴποιεν·
Κατεπίομεν αὐτόν.
- 26 αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπήησαν ἅμα οἱ
ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς μου,
ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν
οἱ μεγαλορρημονοῦντες ἐπ' ἐμέ.

- 27 ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν οἱ
θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου καὶ
εἰπάτωσαν διαπαντός· μεγαλυνθήτω ὁ
Κύριος, οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ
δούλου αὐτοῦ.
- 28 καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσῃ τὴν
δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν
ἔπαινόν σου.

36

- 1 Εἰς τὸ τέλος· τῷ δούλῳ Κυρίου τῷ Δαυΐδ.
- 2 ΦΗΣΙΝ ὁ παράνομος τοῦ ἀμαρτάνειν ἐν
ἑαυτῷ, οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι
τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ·
- 3 ὅτι ἐδόλωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ εὐρεῖν τὴν
ἀνομίαν αὐτοῦ καὶ μισῆσαι.
- 4 τὰ ρήματα τοῦ στόματος αὐτοῦ ἀνομία καὶ
δόλος, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι τοῦ
ἀγαθῦναι·
- 5 ἀνομίαν διελογίσατο ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ,
παρέστη πάσῃ ὁδῷ οὐκ ἀγαθῇ, κακία δὲ
οὐ προσώχθισε.
- 6 Κύριε, ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου, καὶ ἡ
ἀλήθειά σου ἕως τῶν νεφελῶν·
- 7 ἡ δικαιοσύνη σου ὡς ὄρη Θεοῦ, τὰ κρίματά
σου ὡσεὶ ἄβυσσος πολλή· ἀνθρώπους
καὶ κτήνη σώσεις, Κύριε.
- 8 ὡς ἐπλήθυνας τὸ ἔλεός σου, ὁ Θεός· οἱ δὲ
υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν σκέπη τῶν
πτερύγων σου ἐλπιούσι.

- ⁹ μεθυσθήσονται ἀπὸ πλότητος οἴκου σου, καὶ
τὸν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς σου ποτιεῖς
αὐτούς·
- ¹⁰ ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου
ὁψόμεθα φῶς.
- ¹¹ παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί
σε καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τοῖς εὐθέσι
τῇ καρδίᾳ.
- ¹² μὴ ἐλθέτω μοι πούς ὑπερηφανίας, καὶ χεὶρ
ἁμαρτωλοῦ μὴ σαλεύσαι με.
- ¹³ ἐκεῖ ἔπесον πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν
ἀνομίαν, ἐξώσθησαν καὶ οὐ μὴ
δύνωνται στῆναι.

36

- ¹ Τῷ Δαυΐδ.
ΜΗ ΠΑΡΑΖΗΛΟΥ ἐν πονηρευομένοις μηδὲ
ζήλου τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν·
- ² ὅτι ὡσεὶ χόρτος ταχὺ ἀποξηρανθήσονται
καὶ ὡσεὶ λάχανα χλόης ταχὺ
ἀποπεσοῦνται.
- ³ ἔλπισον ἐπὶ Κύριον καὶ ποίει χρηστότητα
καὶ κατασκήνου τὴν γῆν, καὶ
ποιμανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλούτῳ αὐτῆς.
- ⁴ κατατρύφησον τοῦ Κυρίου, καὶ δώσει σοὶ τὰ
αἰτήματα τῆς καρδίας σου.
- ⁵ ἀποκάλυψον πρὸς Κύριον τὴν ὁδόν σου καὶ
ἔλπισον ἐπ' αὐτόν, καὶ αὐτὸς ποιήσῃ
- ⁶ καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σου
καὶ τὸ κρῖμά σου ὡς μεσημβρίαν.
- ⁷ ὑποτάγηθι τῷ Κυρίῳ καὶ ἰκέτευσον αὐτόν·
μὴ παραζήλου ἐν τῷ κατευοδουμένῳ ἐν

- τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ἐν ἀνθρώπῳ ποιοῦντι
 παρανομίαν.
- 8 παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς καὶ ἐγκατάλιπε θυμόν, μὴ
 παραζήλου ὥστε πονηρεύεσθαι·
- 9 ὅτι οἱ πονηρευόμενοι ἐξολοθρευθήσονται, οἱ
 δὲ ὑπομένοντες τὸν Κύριον αὐτοὶ
 κληρονομήσουσι γῆν.
- 10 καὶ ἔτι ὀλίγον καὶ οὐ μὴ ὑπάρξῃ ὁ
 ἁμαρτωλός, καὶ ζητήσεις τὸν τόπον
 αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ εὕρῃς·
- 11 οἱ δὲ πραεῖς κληρονομήσουσι γῆν καὶ
 κατατρυφήσουσιν ἐπὶ πλήθει εἰρήνης.
- 12 παρατηρήσεται ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον
 καὶ βρῦξει ἐπ' αὐτὸν τοὺς ὀδόντας
 αὐτοῦ·
- 13 ὁ δὲ Κύριος ἐκγελάσεται αὐτόν, ὅτι
 προβλέπει ὅτι ἥξει ἡ ἡμέρα αὐτοῦ.
- 14 ρομφαίαν ἐσπάσαντο οἱ ἁμαρτωλοί,
 ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν τοῦ καταβαλεῖν
 πτωχὸν καὶ πένητα, τοῦ σφάζαι τοὺς
 εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ·
- 15 ἡ ρομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τὰς καρδίας
 αὐτῶν καὶ τὰ τόξα αὐτῶν συντριβεῖν.
- 16 κρεῖσσον ὀλίγον τῷ δικαίῳ ὑπὲρ πλοῦτον
 ἁμαρτωλῶν πολύν·
- 17 ὅτι βραχίονες ἁμαρτωλῶν συντριβήσονται,
 ὑποστηρίζει δὲ δικαίους ὁ Κύριος.
- 18 γινώσκει Κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἁμώμων,
 καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα
 ἔσται·
- 19 οὐ καταισχυνθήσονται ἐν καιρῷ πονηρῷ
 καὶ ἐν ἡμέραις λιμοῦ χορτασθήσονται.

- 20 ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπολοῦνται, οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ Κυρίου ἅμα τῷ δοξασθῆναι αὐτοὺς καὶ ὑψωθῆναι ἐκλείποντες ὥσεί καπνὸς ἐξέλιπον.
- 21 δανείζεται ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ οὐκ ἀποτίσει, ὁ δὲ δίκαιος οἰκτείνει καὶ δίδωσιν·
- 22 ὅτι οἱ εὐλογοῦντες αὐτὸν κληρονομήσουσι γῆν, οἱ δὲ καταρώμενοι αὐτὸν ἐξολοθρευθήσονται.
- 23 παρὰ Κυρίου τὰ διαβήματα ἀνθρώπου κατευθύνεται, καὶ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θελήσει σφόδρα·
- 24 ὅταν πέσῃ, οὐ καταρραχθήσεται, ὅτι Κύριος ἀντιστηρίζει χεῖρα αὐτοῦ.
- 25 νεώτερος ἐγενόμην καὶ γὰρ ἐγήρασα καὶ οὐκ εἶδον δίκαιον ἐγκαταλελειμμένον, οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρτους·
- 26 ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλεεῖ καὶ δανεῖζει ὁ δίκαιος, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς εὐλογίαν ἔσται.
- 27 ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιήσου ἀγαθὸν καὶ κατασκήνου εἰς αἰῶνα αἰῶνος·
- 28 ὅτι Κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται· ἄνομοι δὲ ἐκδιωχθήσονται, καὶ σπέρμα ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσεται.
- 29 δίκαιοι δὲ κληρονομήσουσι γῆν καὶ κατασκηνώσουσιν εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐπ' αὐτῆς.

- 30 στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ
γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν.
- 31 ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ,
καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ
διαβήματα αὐτοῦ.
- 32 κατανοεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον καὶ
ζητεῖ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν,
- 33 ὁ δὲ Κύριος οὐ μὴ ἐγκαταλίπη αὐτόν εἰς τὰς
χεῖρας αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ καταδικάσῃται
αὐτόν, ὅταν κρίνῃται αὐτῷ.
- 34 ὑπόμεινον τὸν Κύριον καὶ φύλαξον τὴν
ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει σε τοῦ
κατακληρονομήσαι γῆν· ἐν τῷ
ἐξολοθρεύεσθαι ἁμαρτωλοὺς ὅψει.
- 35 εἶδον τὸν ἄσεβῃ ὑπερυψούμενον καὶ
ἐπαιρόμενον ὡς τὰς κέδρους τοῦ
Λιβάνου·
- 36 καὶ παρῆλθον, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν, καὶ ἐζήτησα
αὐτόν, καὶ οὐχ εὗρέθη ὁ τόπος αὐτοῦ.
- 37 φύλασσε ἀκακίαν καὶ ἴδε εὐθύτητα, ὅτι
ἐστὶν ἐγκατάλειμμα ἀνθρώπῳ
εἰρηνικῷ·
- 38 οἱ δὲ παράνομοι ἐξολοθρευθήσονται ἐπὶ τὸ
αὐτό, τὰ ἐγκαταλείμματα τῶν ἄσεβων
ἐξολοθρευθήσονται.
- 39 σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου, καὶ
ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστὶν ἐν καιρῷ
θλίψεως,
- 40 καὶ βοηθήσει αὐτοῖς Κύριος καὶ ρύσεται
αὐτοὺς καὶ ἐξελεῖται αὐτοὺς ἐξ

ἁμαρτωλῶν καὶ σώσει αὐτούς, ὅτι
ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν.

37

- ¹ Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ· εἰς ἀνάμνησιν περὶ τοῦ
σαββάτου.
- ² ΚΥΡΙΕ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ
ὀργῇ σου παιδεύσης με.
- ³ ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ
ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου·
- ⁴ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ
προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν
εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ
προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
- ⁵ ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν
μου, ὥσεί φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν
ἐπ' ἐμέ.
- ⁶ προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου
ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου·
- ⁷ ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως
τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων
ἐπορευόμην.
- ⁸ ὅτι αἱ ψοαὶ μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων,
καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου·
- ⁹ ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα,
ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας
μου.
- ¹⁰ Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου,
καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ
ἀπεκρύβη.

- 11 ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ
 ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν
 μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
- 12 οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ
 ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ
 οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·
- 13 καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν
 μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακὰ μοι
 ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος
 ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
- 14 ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ
 ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ·
- 15 καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων
 καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ
 ἐλεγμούς.
- 16 ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰκακούση,
 Κύριε ὁ Θεός μου.
- 17 ὅτι εἶπα· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί
 μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου
 ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν.
- 18 ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ
 ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἔστι
 διαπαντός.
- 19 ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ
 μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.
- 20 οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται
 ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ
 μισοῦντές με ἀδίκως·
- 21 οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν
 ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον
 ἀγαθωσύνην.

- ²² μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ·
²³ πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

38

- ¹ Εἰς τὸ τέλος, τῷ Ἰδιθούν· ὥδῃ τῷ Δαυΐδ.
² ΕἰΠΑ· φυλάξω τὰς ὁδοὺς μου τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν με ἐν γλώσση μου· ἐθέμην τῷ στόματί μου φυλακὴν ἐν τῷ συστήναι τὸν ἁμαρτωλὸν ἐναντίον μου.
³ ἔκωφώθην καὶ ἐταπεινώθην καὶ ἐσίγησα ἐξ ἁγαθῶν, καὶ τὸ ἄλγημά μου ἀνεκαίνισθη.
⁴ ἔθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐντός μου, καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεται πῦρ· ἐλάλησα ἐν γλώσση μου·
⁵ γνῶρισόν μοι, Κύριε, τὸ πέρας μου καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου, τίς ἐστίν, ἵνα γνῶ τί ὑστερῶ ἐγώ.
⁶ ἰδοὺ παλαιστὰς ἔθου τὰς ἡμέρας μου, καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ὥσεὶ οὐθὲν ἐνώπιόν σου· πλὴν τὰ σύμπαντα ματαιότης, πᾶς ἄνθρωπος ζῶν. (διάψαλμα).
⁷ μέντοιγε ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος, πλὴν μάτην τaráσσεται· θησαυρίζει καὶ οὐ γινώσκει τίτιν συνάξει αὐτά.
⁸ καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή μου; οὐχὶ ὁ Κύριος; καὶ ἡ ὑπόστασίς μου παρὰ σοί ἐστίν.
⁹ ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου ρῦσαί με, ὄνειδος ἄφροني ἔδωκάς με.

- 10 ἐκωφώθην καὶ οὐκ ἤνοιξα τὸ στόμα μου,
ὅτι σὺ ἐποίησας.
- 11 ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ τὰς μαστιγάς σου·
ἀπὸ γὰρ τῆς ἰσχύος τῆς χειρός σου ἐγὼ
ἐξέλιπον.
- 12 ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσας
ἄνθρωπον καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχνην
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· πλήν μάτην
ταράσσεται πᾶς ἄνθρωπος.
(διάψαλμα).
- 13 εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, Κύριε, καὶ
τῆς δεήσεώς μου, ἐνώτισαι τῶν
δακρύων μου· μὴ παρασιωπήσης, ὅτι
πάροικος ἐγὼ εἰμι παρὰ σοὶ καὶ
παρεπίδημος καθὼς πάντες οἱ πατέρες
μου.
- 14 ἄνες μοι, ἵνα ἀναψύξω πρὸ τοῦ με ἀπελθεῖν
καὶ οὐκέτι μὴ ὑπάρξω.

39

- 1 Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.
- 2 ΥΠΟΜΕΝΩΝ ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ
προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς
δεήσεώς μου
- 3 καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας καὶ
ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος καὶ ἔστησεν ἐπὶ
πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε
τὰ διαβήματά μου
- 4 καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα μου ἄσμα καινόν,
ὕμνον τῷ Θεῷ ἡμῶν· ὅψονται πολλοὶ
καὶ φοβηθήσονται καὶ ἐλπιούσιν ἐπὶ
Κύριον.

- ⁵ μακάριος ἀνὴρ, οὗ ἔστι τὸ ὄνομα Κυρίου
ἐλπίς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπέβλεψεν εἰς
ματαιότητας καὶ μανίας ψευδεῖς.
- ⁶ πολλὰ ἐποίησας σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, τὰ
θαυμάσιά σου, καὶ τοῖς διαλογισμοῖς
σου οὐκ ἔστι τίς ὁμοιωθήσεται σοι·
ἀπήγγειλα καὶ ἐλάλησα, ἐπληθύνθησαν
ὑπὲρ ἀριθμόν.
- ⁷ θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα
δὲ κατηρτίσω μοι· ὀλοκαυτώματα καὶ
περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἐζήτησας.
- ⁸ τότε εἶπον· ἰδοὺ ἤκω, ἐν κεφαλίδι βιβλίου
γέγραπται περὶ ἐμοῦ·
- ⁹ τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου, ὁ Θεός μου,
ἐβουλήθην καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ
τῆς κοιλίας μου.
- ¹⁰ εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ
μεγάλῃ· ἰδοὺ τὰ χεῖλη μου οὐ μὴ
κωλύσω· Κύριε, σὺ ἔγνωνς.
- ¹¹ τὴν δικαιοσύνην σου οὐκ ἔκρυψα ἐν τῇ
καρδίᾳ μου, τὴν ἀλήθειάν σου καὶ τὸ
σωτήριόν σου εἶπα, οὐκ ἔκρυψα τὸ
ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ
συναγωγῆς πολλῆς.
- ¹² σὺ δέ, Κύριε, μὴ μακρύνῃς τοὺς οἰκτιρμοὺς
σου ἀπ' ἐμοῦ· τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ
ἀλήθειά σου διαπαντὸς ἀντιλάβοιντό
μου.
- ¹³ ὅτι περιέσχον με κακά, ὧν οὐκ ἔστιν
ἀριθμός, κατέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου,
καὶ οὐκ ἠδυνήθην τοῦ βλέπειν·

ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς
κεφαλῆς μου, καὶ ἡ καρδιά μου
ἐγκατέλιπέ με.

¹⁴ εὐδόκησον, Κύριε, τοῦ ρύσασθαί με· Κύριε,
εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι πρόσχες.

¹⁵ καταισχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα
οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου τοῦ ἐξᾶραι
αὐτήν· ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω
καὶ καταισχυνθείησαν οἱ θέλοντές μοι
κακά·

¹⁶ κομισάσθωσαν παραχρῆμα αἰσχύνην
αὐτῶν οἱ λέγοντές μοι· εὗγε, εὗγε.

¹⁷ ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ
σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, Κύριε, καὶ
εἰπάτωσαν διαπαντός· μεγαλυνθήτω ὁ
Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

¹⁸ ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης, Κύριος
φροντιεῖ μου. βοηθός μου καὶ
ὑπερασπιστής μου εἶ σύ· ὁ Θεός μου, μὴ
χρονίσῃς.

40

¹ Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

² ΜΑΚΑΡΙΟΣ ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχὸν καὶ
πένητα· ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ρύσεται
αὐτὸν ὁ Κύριος.

³ Κύριος διαφυλάξαι αὐτὸν καὶ ζῆσαι αὐτὸν
καὶ μακαρίσαι αὐτὸν ἐν τῇ γῇ καὶ μὴ
παραδῶ αὐτὸν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν
αὐτοῦ.

- 4 Κύριος βοηθήσαι αὐτῷ ἐπὶ κλίνης ὁδύνης
αὐτοῦ· ὅλην τὴν κοίτην αὐτοῦ
ἔστρεψας ἐν τῇ ἀρρωστίᾳ αὐτοῦ.
- 5 ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν
ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.
- 6 οἱ ἐχθροί μου εἶπαν κακά μοι· πότε
ἀποθανεῖται, καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα
αὐτοῦ;
- 7 καὶ εἰσεπορεύετο τοῦ ἰδεῖν, μάτην ἐλάλει· ἡ
καρδιά αὐτοῦ συνήγαγεν ἀνομίαν
ἐαυτῷ, ἐξεπορεύετο ἕξω καὶ ἐλάλει ἐπὶ
τὸ αὐτό.
- 8 κατ' ἐμοῦ ἐψιθύριζον πάντες οἱ ἐχθροί μου,
κατ' ἐμοῦ ἐλογίζοντο κακά μοι·
- 9 λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἐμοῦ· μὴ
ὁ κοιμώμενος οὐχὶ προσθήσει τοῦ
ἀναστῆναι;
- 10 καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου, ἐφ'
ὃν ἤλπισα, ὁ ἐσθίων ἄρτους μου,
ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν.
- 11 σὺ δέ, Κύριε, ἐλέησόν με καὶ ἀνάστησόν με,
καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς.
- 12 ἐν τούτῳ ἔγνων ὅτι τεθέληκάς με, ὅτι οὐ μὴ
ἐπιχαρῇ ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ.
- 13 ἐμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν ἀντελάβου, καὶ
ἐβεβαίωσάς με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν
αἰῶνα.
- 14 εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ
αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. γένοιτο,
γένοιτο.

41

- ¹ Εἰς τὸ τέλος· εἰς σύνεσιν τοῖς υἱοῖς Κορέ.
² ΟΝ ΤΡΟΠΙΟΝ ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς
πηγάς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ
ψυχὴ μου πρὸς σέ, ὁ Θεός.
³ Ἐδίψησεν ἡ ψυχὴ μου πρὸς τὸν Θεὸν τὸν
ζῶντα· πότε ἤξω καὶ ὀφθήσομαι τῷ
προσώπῳ τοῦ Θεοῦ;
⁴ Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἔμοι ἄρτος ἡμέρας
καὶ νυκτὸς ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ’
ἐκάστην ἡμέραν· ποῦ ἐστιν ὁ Θεός σου;
⁵ ταῦτα ἐμνήσθην καὶ ἐξέχεα ἐπ’ ἐμὲ τὴν
ψυχὴν μου, ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ
σκηνῆς θαυμαστῆς ἕως τοῦ οἴκου τοῦ
Θεοῦ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως καὶ
ἐξομολογήσεως ἡχου ἐορτάζοντος.
⁶ Ἰνατί περίλυπος εἼ, ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἵνατί
συνταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν
Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ·
σωτήριον τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ
Θεός μου.
⁷ πρὸς ἑμαυτὸν ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη· διὰ
τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς
Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνιείμ, ἀπὸ ὄρους
μικροῦ.
⁸ ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν
τῶν καταρρακτῶν σου, πάντες οἱ
μετεωρισμοὶ σου καὶ τὰ κύματά σου
ἐπ’ ἐμὲ διῆλθον.
⁹ ἡμέρας ἐντελεῖται Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ,
καὶ νυκτὸς ὡδὴ αὐτῷ παρ’ ἐμοί,
προσευχὴ τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς μου.

- 10 ἔρῳ τῷ Θεῷ· ἀντιλήπτωρ μου εἶ· διατί μου ἐπελάθου; καὶ ἵνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου;
- 11 ἐν τῷ καταθλαῖσθαι τὰ ὀστέα μου ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου, ἐν τῷ λέγειν αὐτοῦς μοι καθ' ἐκάστην ἡμέραν· Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεός σου;
- 12 ἵνατί περίλυπος εἶ, ἡ ψυχὴ μου; καὶ ἵνατί συνταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ· σωτήριον τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ Θεός μου.

42

- 1 Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.
KPINON με, ὁ Θεός, καὶ δίκασον τὴν δίκην μου ἐξ ἔθνους οὐχ ὀσίου· ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ δολίου ρῦσαί με.
- 2 ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς κραταίωμα μου· ἵνατί ἀπώσω με; καὶ ἵνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου;
- 3 ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου· αὐτά με ὠδήγησαν καὶ ἡγαγόν με εἰς ὄρος ἁγίόν σου καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου.
- 4 καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸν Θεὸν τὸν εὐφραίνοντα τὴν νεότητά μου· ἐξομολογήσομαί σοι ἐν κιθάρᾳ, ὁ Θεός, ὁ Θεός μου.

⁵ ἵνατί περίλυπος εἶ, ἡ ψυχὴ μου; καὶ ἵνατί
συνταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν
Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ·
σωτήριον τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ
Θεός μου.

43

- ¹ Εἰς τὸ τέλος· τοῖς υἱοῖς Κορὲ εἰς σύνεσιν
ψαλμός.
- ² Ὁ ΘΕΟΣ, ἐν τοῖς ὣσιν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ
οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν
ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις
αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.
- ³ ἡ χεὶρ σου ἔθνη ἐξωλόθρευσεν, καὶ
κατεφύτευσας αὐτούς, ἐκάκωσας
λαοὺς καὶ ἐξέβαλες αὐτούς.
- ⁴ οὐ γὰρ ἐν τῇ ρομφαίᾳ αὐτῶν ἐκκληρονόμησαν
γῆν, καὶ ὁ βραχίων αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν
αὐτούς, ἀλλ' ἡ δεξιὰ σου καὶ ὁ βραχίων
σου καὶ ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου σου,
ὅτι ἠὐδόκησας ἐν αὐτοῖς.
- ⁵ σὺ εἶ αὐτὸς ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου
ὁ ἐντελλόμενος τὰς σωτηρίας Ἰακώβ·
- ⁶ ἐν σοὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν κερατιοῦμεν καὶ
ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξουδενώσομεν τοὺς
ἐπανισταμένους ἡμῖν.
- ⁷ οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τόξῳ μου ἐλπῶ, καὶ ἡ
ρομφαία μου οὐ σώσει με·
- ⁸ ἔσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς
καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατηξχύνας.
- ⁹ ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινεθησόμεθα ὅλην τὴν
ἡμέραν καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου

ἐξομολογηθησόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα.
(διάψαλμα).

- 10 νυνὶ δὲ ἀπώσω καὶ κατηξυχυνας ἡμᾶς καὶ
οὐκ ἐξελεύσῃ, ὁ Θεός, ἐν ταῖς
δυνάμεσιν ἡμῶν.
- 11 ἀπέστρεψας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω παρὰ τοὺς
ἐχθροὺς ἡμῶν, καὶ οἱ μισοῦντες ἡμᾶς
διήρπαζον ἐαυτοῖς.
- 12 ἔδωκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα βρώσεως καὶ ἐν
τοῖς ἔθνεσι διέσπειρας ἡμᾶς·
- 13 ἀπέδου τὸν λαόν σου ἄνευ τιμῆς, καὶ οὐκ
ἦν πληθὸς ἐν τοῖς ἀλαλάγμασιν αὐτῶν.
- 14 ἔθου ἡμᾶς ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν,
μυκτηρισμὸν καὶ χλευασμὸν τοῖς
κύκλῳ ἡμῶν·
- 15 ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσιν,
κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς.
- 16 ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπή μου
κατεναντίον μου ἐστὶ, καὶ ἡ αἰσχὺνὴ
τοῦ προσώπου μου ἐκάλυψέ με
- 17 ἀπὸ φωνῆς ὀνειδίζοντος καὶ
καταλαλοῦντος, ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ
καὶ ἐκδιώκοντος.
- 18 ταῦτα πάντα ἤλθεν ἐφ' ἡμᾶς καὶ οὐκ
ἐπελαθόμεθά σου καὶ οὐκ ἠδικήσαμεν
ἐν τῇ διαθήκῃ σου,
- 19 καὶ οὐκ ἀπέστη εἰς τὰ ὀπίσω ἡ καρδιά
ἡμῶν καὶ ἐξέκλινας τὰς τρίβους ἡμῶν
ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου.
- 20 ὅτι ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐν τόπῳ κακώσεως,
καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς σκιὰ θανάτου.

- 21 εἰ ἐπελαθόμεθα τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν καὶ εἰ διεπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν
πρὸς Θεὸν ἄλλότριον,
22 οὐχὶ ὁ Θεὸς ἐκζητήσει ταῦτα; αὐτὸς γὰρ
γινώσκει τὰ κρύφια τῆς καρδίας.
23 ὅτι ἔνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν
ἡμέραν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα
σφαγῆς.
24 ἐξεγέρθητι· ἰνατί ὑπνοῖς, Κύριε; ἀνάστηθι
καὶ μὴ ἀπόσῃ εἰς τέλος.
25 ἰνατί τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέφεις;
ἐπιλανθάνῃ τῆς πτωχείας ἡμῶν καὶ τῆς
θλίψεως ἡμῶν;
26 ὅτι ἐταπεινώθη εἰς χοῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν,
ἐκολλήθη εἰς γῆν ἡ γαστήρ ἡμῶν.
27 ἀνάστα, Κύριε, βοήθησον ἡμῖν καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός
σου.

44

- 1 Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων·
τοῖς υἱοῖς Κορὲ εἰς σύνεσιν· ὥδῃ ὑπὲρ
τοῦ ἀγαπητοῦ.
2 ΕΞΗΡΕΥΞΑΤΟ ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν,
λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ, ἡ
γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως
ὀξυγράφου.
3 ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν
ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί
σου· διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς
τὸν αἰῶνα.

- 4 περίζωσαι τὴν ρομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, δυνατέ, τῇ ὥραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου
- 5 καὶ ἔντεινον καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε ἔνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης, καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιὰ σου.
- 6 τὰ βέλη σου ἠκονημένα, δυνατέ λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως.
- 7 ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ράβδος εὐθύτητος ἡ ράβδος τῆς βασιλείας σου.
- 8 ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου.
- 9 σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασσία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου ἀπὸ βάρων ἐλεφαντίνων, ἐξ ὧν εὐφρανάν σε.
- 10 θυγατέρας βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου· παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.
- 11 ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου·
- 12 καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου, ὅτι αὐτός ἐστι Κύριός σου,
- 13 καὶ προσκυνήσεις αὐτῷ. καὶ θυγάτηρ Τύρου ἐν δώροις· τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

- 14 πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως
ἔσωθεν, ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς
περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.
- 15 ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι
ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς
ἀπενεχθήσονται σοι·
- 16 ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ
ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν
βασιλέως.
- 17 ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγενήθησαν υἱοί
σου· καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ
πᾶσαν τὴν γῆν.
- 18 μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ
γενεᾷ καὶ γενεᾷ· διὰ τοῦτο λαοὶ
ἐξομολογήσονται σοι εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

45

- 1 Εἰς τὸ τέλος· ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορέ, ὑπὲρ τῶν
κρυφίων ψαλμός.
- 2 Ο ΘΕΟΣ ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις,
βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὐρούσαις ἡμᾶς
σφόδρα.
- 3 διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ
ταράσσεσθαι τὴν γῆν καὶ μετατίθεσθαι
ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν.
- 4 ἤχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν,
ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι
αὐτοῦ. (διάψαλμα).
- 5 τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν
πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἡγίασε τὸ σκῆνωμα
αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

- ⁶ ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται·
βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρωΐ
πρωΐ.
- ⁷ ἐταράχθησαν ἔθνη, ἔκλιναν βασιλεῖαι·
ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ, ἐσαλεύθη ἡ γῆ.
- ⁸ Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν,
ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ.
(διάψαλμα).
- ⁹ δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἃ ἔθετο
τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς.
- ¹⁰ ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων
τῆς γῆς τόξον συντρίψει καὶ συνθλάσει
ὄπλον καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρί.
- ¹¹ σχολάσατε καὶ γινῶτε ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός·
ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν,
ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.
- ¹² Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν,
ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

46

- ¹ Εἰς τὸ τέλος· ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορὲ ψαλμός.
- ² ΠΑΝΤΑ τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας,
ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ
ἀγαλλιάσεως.
- ³ ὅτι Κύριος ὑψιστος, φοβερός, βασιλεὺς
μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.
- ⁴ ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς
πόδας ἡμῶν·
- ⁵ ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, τὴν
καλλονὴν Ἰακώβ, ἣν ἠγάπησεν.
(διάψαλμα).

- ⁶ ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ
σάλπιγγος.
⁷ ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε, ψάλατε τῷ
βασιλεῖ ἡμῶν, ψάλατε,
⁸ ὅτι βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ Θεός, ψάλατε
συνετῶς.
⁹ ἐβασίλευσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη, ὁ Θεὸς
κάθεται ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ.
¹⁰ ἄρχοντες λαῶν συνήχθησαν μετὰ τοῦ Θεοῦ
Ἀβραάμ, ὅτι τοῦ Θεοῦ οἱ κραταιοὶ τῆς
γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν.

47

- ¹ Ψαλμὸς ᾠδῆς τοῖς υἱοῖς Κορέ· δευτέρα
σαββάτου.
² ΜΕΓΑΣ Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ,
³ εὐρίζῳ ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς. ὄρη
Σιών, τὰ πλευρὰ τοῦ Βορρᾶ, ἡ πόλις τοῦ
βασιλέως τοῦ μεγάλου.
⁴ ὁ Θεὸς ἐν τοῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται,
ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς.
⁵ ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν,
ἦλθοσαν ἐπὶ τὸ αὐτό·
⁶ αὐτοὶ ἰδόντες οὕτως ἐθαύμασαν,
ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν,
⁷ τρόμος ἐπελάβετο αὐτῶν, ἐκεῖ ὠδῖνες ὡς
τικτούσης.
⁸ ἐν πνεύματι βιαίῳ συντρίψεις πλοῖα
Θαρσίς.
⁹ καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν ἐν
πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει

- τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν
αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. (διάψαλμα).
- 10 ὑπελάβομεν, ὁ Θεός, τὸ ἔλεός σου ἐν μέσῳ
τοῦ λαοῦ σου.
- 11 κατὰ τὸ ὄνομά σου, ὁ Θεός, οὕτω καὶ ἡ
αἴνεσίς σου ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς·
δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιὰ σου.
- 12 εὐφρανθήτω τὸ ὄρος Σιών, ἀγαλλιášθωσαν
αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας ἕνεκεν
κριμάτων σου, Κύριε.
- 13 κυκλώσατε Σιών καὶ περιλάβετε αὐτήν,
διηγήσασθε ἐν τοῖς πύργοις αὐτῆς,
- 14 θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν δύναμιν
αὐτῆς καὶ καταδιέλεσθε τὰς βάρεις
αὐτῆς, ὥπως ἂν διηγήσησθε εἰς γενεὰν
ἐτέραν.
- 15 ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· αὐτὸς
ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

49

- 1 Εἰς τὸ τέλος· τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμός.
- 2 ΑΚΟΥΣΑΤΕ ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη,
ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες
τὴν οἰκουμένην,
- 3 οἳ τε γηγενεῖς καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων,
ἐπὶ τὸ αὐτὸ πλούσιος καὶ πένης.
- 4 τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη
τῆς καρδίας μου σύνεσιν·
- 5 κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν
ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου.

- 6 ἵνατί φοβοῦμαι ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾶ; ἡ ἀνομία
τῆς πτέρνης μου κυκλώσει με.
- 7 οἱ πεποιθότες ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν καὶ ἐπὶ
τῷ πλήθει τοῦ πλούτου αὐτῶν
καυχώμενοι,
- 8 ἀδελφὸς οὐ λυτροῦται, λυτρώσεται
ἄνθρωπος; οὐ δώσει τῷ Θεῷ ἐξίλασμα
ἑαυτοῦ
- 9 καὶ τὴν τιμὴν τῆς λυτρώσεως τῆς ψυχῆς
αὐτοῦ. καὶ ἐκοπίασεν εἰς τὸν αἰῶνα
- 10 καὶ ζήσεται εἰς τέλος· οὐκ ὄψεται
καταφθοράν,
- 11 ὅταν ἴδῃ σοφοὺς ἀποθνήσκοντας. ἐπὶ τὸ
αὐτὸ ἄφρων καὶ ἄνους ἀπολοῦνται καὶ
καταλείψουσιν ἄλλοτρίοις τὸν
πλοῦτον αὐτῶν,
- 12 καὶ οἱ τάφοι αὐτῶν οἰκίαι αὐτῶν εἰς τὸν
αἰῶνα, σκηνώματα αὐτῶν εἰς γενεὰν
καὶ γενεάν. ἐπεκαλέσαντο τὰ ὀνόματα
αὐτῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν αὐτῶν.
- 13 καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὧν οὐ συνῆκε,
παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς
ἀνοήτοις καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς.
- 14 αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκάνδαλον αὐτοῖς, καὶ
μετὰ ταῦτα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν
εὐδοκήσουσι. (διάψαλμα).
- 15 ὥς πρόβατα ἐν ἄδῃ ἔθεντο, θάνατος
ποιμανεῖ αὐτούς· καὶ
κατακυριεύουσιν αὐτῶν οἱ εὐθεῖς τὸ
πρωῖ, καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν
παλαιωθήσεται ἐν τῷ ἄδῃ, ἐκ τῆς δόξης
αὐτῶν ἐξώσθησαν.

- 16 πλὴν ὁ Θεὸς λυτρώσεται τὴν ψυχὴν μου ἐκ χειρὸς ἄδου, ὅταν λαμβάνῃ με.
(διάψαλμα).
- 17 μὴ φοβοῦ, ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος καὶ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ·
- 18 ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκειν αὐτὸν λήψεται τὰ πάντα, οὐδὲ συγκαταβήσεται αὐτῷ ἡ δόξα αὐτοῦ.
- 19 ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται· ἐξομολογήσεται σοι, ὅταν ἀγαθύνῃς αὐτῷ.
- 20 εἰσελεύσεται ἕως γενεᾶς πατέρων αὐτοῦ, ἕως αἰῶνος οὐκ ὥσεται φῶς.
- 21 καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὧν οὐ συνῆκε, παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνόητοις καὶ ὠμοιώθη αὐτοῖς.

49

- 1 Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.
- ΘΕΟΣ θεῶν Κύριος ἐλάλησε καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν.
- 2 ἐκ Σιὼν ἡ εὐπρέπεια τῆς ὠραιότητος αὐτοῦ,
- 3 ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἤξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ παρασιωπήσεται· πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ καυθήσεται, καὶ κύκλῳ αὐτοῦ καταιγὶς σφόδρα.
- 4 προσκαλέσεται τὸν οὐρανὸν ἄνω καὶ τὴν γῆν τοῦ διακριῖναι τὸν λαὸν αὐτοῦ·
- 5 συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὀσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις,

- 6 καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν
δικαιοσύνην αὐτοῦ, ὅτι ὁ Θεὸς κριτὴς
ἐστι. (διάψαλμα).
- 7 ἄκουσον, λαὸς μου, καὶ λαλήσω σοι,
Ἰσραήλ, καὶ διαμαρτύρομαί σοι· ὁ Θεὸς
ὁ Θεὸς σου εἰμι ἐγώ.
- 8 οὐκ ἐπὶ ταῖς θυσίαις σου ἐλέγξω σε, τὰ δὲ
ὀλοκαυτώματά σου ἐνώπιόν μου ἐστὶ
διαπαντός.
- 9 οὐ δέξομαι ἐκ τοῦ οἴκου σου μόσχους οὐδὲ
ἐκ τῶν ποιμνίων σου χιμάρους.
- 10 ὅτι ἐμὰ ἐστὶ πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ,
κτῆνη ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ βόες·
- 11 ἔγνωκα πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
ὠραιότης ἀγροῦ μετ' ἐμοῦ ἐστίν.
- 12 ἐὰν πεινάσω, οὐ μὴ σοι εἴπω· ἐμὴ γάρ ἐστιν
ἡ οἰκουμένη καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.
- 13 μὴ φάγομαι κρέα τάυρων, ἢ αἶμα τράγων
πίομαι;
- 14 θῶσον τῷ Θεῷ θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἀπόδος
τῷ Ὑψίστῳ τὰς εὐχὰς σου·
- 15 καὶ ἐπικάλεσαί με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου,
καὶ ἐξελοῦμαί σε, καὶ δοξάσεις με.
(διάψαλμα).
- 16 τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ Θεός· ἵνατί σὺ
διηγῇ τὰ δικαιώματά μου καὶ
ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην μου διὰ
στόματός σου;
- 17 σὺ δὲ ἐμίσησας παιδεῖαν καὶ ἐξέβαλες τοὺς
λόγους μου εἰς τὰ ὀπίσω.

- 18 εἰ ἐθεώρεις κλέπτῃν, συνέτρεχες αὐτῷ, καὶ μετὰ μοιχοῦ τὴν μερίδα σου ἐτίθεις.
- 19 τὸ στόμα σου ἐπλεόνασε κακίαν, καὶ ἡ γλῶσσά σου περιέπλεκε δολιότητα·
- 20 καθήμενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις καὶ κατὰ τοῦ υἱοῦ τῆς μητρὸς σου ἐτίθεις σκάνδαλον.
- 21 ταῦτα ἐποίησας, καὶ ἐσίγησα· ὑπέλαβες ἀνομίαν, ὅτι ἔσομαί σοι ὅμοιος· ἐλέγχω σε καὶ παραστήσω κατὰ πρόσωπόν σου τὰς ἀμαρτίας σου.
- 22 σύνετε δὴ ταῦτα, οἱ ἐπιλανθανόμενοι τοῦ Θεοῦ, μήποτε ἀρπάσῃ, καὶ οὐ μὴ ᾗ ὁ ρυόμενος.
- 23 θυσία αἰνέσεως δοξάσει με, καὶ ἐκεῖ ὁδός, ἣ δεῖξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

50

- 1 Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ
- 2 ἐν τῷ ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν Νάθαν τὸν προφήτην, ἡνίκα εἰσῆλθε πρὸς Βηρσαβεέ.
- 3 ΕΛΕΗΣΟΝ με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου·
- 4 ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.
- 5 ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

- 6 σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
- 7 ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
- 8 ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
- 9 ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
- 10 ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
- 11 ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
- 12 καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
- 13 μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
- 14 ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
- 15 διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
- 16 ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

- 17 Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
18 ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
19 θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
20 ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
21 τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

50

- 1 Εἰς τὸ τέλος· συνέσεως τῷ Δαυΐδ.
2 ἐν τῷ ἐλθεῖν Δωὴκ τὸν Ἰδουμαῖον καὶ ἀναγγεῖλαι τῷ Σαοὺλ καὶ εἰπεῖν αὐτῷ· ἦλθε Δαυΐδ εἰς τὸν οἶκον Ἀβιμέλεχ.
3 ΤΙ ΕΓΚΑΥΧ,, ἐν κακίᾳ, ὁ δυνατός, ἀνομίαν ὅλην τὴν ἡμέραν;
4 ἀδικίαν ἐλογίσατο ἡ γλῶσσά σου· ὥσει ξυρὸν ἠκονημένον ἐποίησας δόλον.
5 ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθωσύνην, ἀδικίαν ὑπὲρ τὸ λαλήσαι δικαιοσύνην. (διάψαλμα).
6 ἠγάπησας πάντα τὰ ῥήματα καταποντισμοῦ, γλῶσσαν δολίαν.
7 διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς καθέλοι σε εἰς τέλος· ἐκτίλαι σε καὶ μεταναστεύσαι σε ἀπὸ

- σκηνώματός σου καὶ τὸ ρίζωμά σου ἐκ
γῆς ζώντων. (διάψαλμα).
- ⁸ ὄψονται δίκαιοι καὶ φοβηθήσονται καὶ ἐπ’
αὐτὸν γελάσονται καὶ ἐροῦσιν·
- ⁹ ἰδοὺ ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἔθετο τὸν Θεὸν
βοηθὸν αὐτοῦ, ἀλλ’ ἐπήλπισεν ἐπὶ τὸ
πλῆθος τοῦ πλούτου αὐτοῦ καὶ
ἐνεδυναμώθη ἐπὶ τῇ ματαιότητι αὐτοῦ.
- ¹⁰ ἐγὼ δὲ ὡσεὶ ἐλαία κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ
τοῦ Θεοῦ· ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ
Θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος.
- ¹¹ ἐξομολογήσομαί σοι εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι
ἐποίησας, καὶ ὑπομενῶ τὸ ὄνομά σου,
ὅτι χρηστὸν ἐναντίον τῶν ὁσίων σου.

52

- ¹ Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ μαελέθ· συνέσεως τῷ
Δαυΐδ.
- ² ΕΙΠΕΝ ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· Οὐκ ἔστι
Θεός. διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν
ἐν ἀνομίαις, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν.
- ³ ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς
υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι
συνιών ἢ ἐκζητῶν τὸν Θεόν.
- ⁴ πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, οὐκ
ἔστι ποιῶν ἀγαθόν, οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός.
- ⁵ οὐχὶ γινώσκονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν
ἀνομίαν; οἱ κατεσθίουσιν τὸν λαόν μου
ἐν βρώσει ἄρτου τὸν Κύριον οὐκ
ἐπεκαλέσαντο.

- ⁶ ἔκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον, οὗ οὐκ ἦν φόβος,
ὅτι ὁ Θεὸς διεσπόρπισεν ὅσα
ἄνθρωπαρέσκων· κατησχύνθησαν, ὅτι ὁ
Θεὸς ἐξουδένωσεν αὐτούς.
- ⁷ τίς δώσει ἐκ Σιών τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραήλ;
ἐν τῷ ἀποστρέψαι τὸν Θεὸν τὴν
αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ
ἀγαλλιάσεται Ἰακώβ καὶ
εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ.

53

- ¹ Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις· συνέσεως τῷ Δαυΐδ
- ² ἐν τῷ ἐλθεῖν τοὺς Ζιφαίους καὶ εἰπεῖν τῷ
Σαούλ· οὐκ ἰδοὺ Δαυΐδ κέκρυπται παρ'
ἡμῖν;
- ³ Ὁ ΘΕΟΣ, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με καὶ
ἐν τῇ δυνάμει σου κρῖνόν με.
- ⁴ ὁ Θεός, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
ἐνώτισαι τὰ ρήματα τοῦ στόματός μου.
- ⁵ ὅτι ἄλλότριοι ἐπανεστήσαν ἐπ' ἐμὲ καὶ
κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου καὶ
οὐ πρόεθεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν.
(διάψαλμα). ἰδοὺ γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ
μοι, καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς
ψυχῆς μου.
- ⁷ ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου· ἐν τῇ
ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς.
- ⁸ ἐκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ
ὀνόματί σου, Κύριε, ὅτι ἀγαθόν·
- ⁹ ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με, καὶ ἐν
τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός
μου.

54

- ¹ Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις· συνέσεως τῷ Δαυΐδ.
² ΕΝΩΤΙΣΑΙ, ὁ Θεός, τὴν προσευχήν μου καὶ
μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου,
³ πρόσχες μοι καὶ εἰσάκουσόν μου. ἐλυπήθην
ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου καὶ ἐταράχθην
⁴ ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ καὶ ἀπὸ θλίψεως,
ἁμαρτωλοῦ, ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμὲ
ἀνομίαν καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι.
⁵ ἡ καρδιά μου ἐταράχθη ἐν ἐμοί, καὶ δειλία
θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ·
⁶ φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμέ, καὶ
ἐκάλυψέ με σκότος.
⁷ καὶ εἶπα· τίς δώσει μοι πτέρυγας ὥσει
περιστερᾶς καὶ πετασθήσομαι καὶ
καταπαύσω;
⁸ ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων καὶ ηὐλίσθην ἐν
τῇ ἐρήμῳ. (διάψαλμα).
⁹ προσεδεχόμενην τὸν σῶζόντά με, ἀπὸ
ὀλιγοψυχίας καὶ ἀπὸ καταιγίδος.
¹⁰ καταπόντισον, Κύριε, καὶ καταδίελε τὰς
γλώσσας αὐτῶν, ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ
ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει.
¹¹ ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ
τείχη αὐτῆς, καὶ ἀνομία καὶ κόπος ἐν
μέσῳ αὐτῆς
¹² καὶ ἀδικία, καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν
πλατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος.
¹³ ὅτι εἰ ἐχθρὸς ὠνείδισέ με, ὑπήνεγκα ἄν, καὶ
εἰ ὁ μισῶν ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησεν,
ἐκρύβην ἂν ἀπ' αὐτοῦ.

- 14 σὺ δέ, ἄνθρωπε ἰσόψυχε, ἡγεμών μου καὶ γνωστὲ μου,
- 15 ὃς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐγλύκανάς μοι ἐδέσματα, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἐπορεύθην ἐν ὁμονοίᾳ.
- 16 ἐλθέτω δὴ θάνατος ἐπ' αὐτούς, καὶ καταβήτωσαν εἰς ἄδου ζῶντες· ὅτι πονηρία ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν ἐν μέσῳ αὐτῶν.
- 17 ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου.
- 18 ἐσπέρας καὶ πρωΐ καὶ μεσημβρίας διηγῆσομαι καὶ ἀπαγγελῶ, καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου.
- 19 λυτρῶσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι, ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί.
- 20 εἰσακούσεται ὁ Θεὸς καὶ ταπεινώσει αὐτοὺς ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων. (διάψαλμα). οὐ γάρ ἐστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα, ὅτι οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν Θεόν.
- 21 ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδόναι· ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ.
- 22 διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἤγγισαν αἱ καρδίαι αὐτῶν· ἠπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτοῦ ὑπὲρ ἔλαιον, καὶ αὐτοὶ εἰσι βολίδες.
- 23 ἐπίρριπον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνάν σου, καὶ αὐτός σε διαθρέψει· οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ.

24 σὺ δέ, ὁ Θεός, κατάξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ
διαφθοράς· ἄνδρες αἱμάτων καὶ
δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσι τὰς
ἡμέρας αὐτῶν, ἐγὼ δέ, Κύριε, ἐλπῶ ἐπὶ
σέ.

55

- 1 Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τοῦ ἀπὸ τῶν
ἀγίων μεμακρυσμένου· τῷ Δαυΐδ εἰς
στηλογραφίαν, ὅποτε ἐκράτησαν αὐτὸν
οἱ ἀλλόφυλοι ἐν Γέθ.
- 2 ΕΛΕΗΣΟΝ με, ὁ Θεός, ὅτι κατεπάτησέ με
ἄνθρωπος, ὅλην τὴν ἡμέραν πολεμῶν
ἐθλίψέ με.
- 3 κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου ὅλην τὴν
ἡμέραν, ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντες με
ἀπὸ ὕψους.
- 4 ἡμέρας οὐ φοβηθήσομαι, ἐγὼ δὲ ἐλπῶ ἐπὶ
σέ.
- 5 ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινέσω τοὺς λόγους μου, ἐπὶ
τῷ Θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί
ποιήσῃ μοι σάρξ.
- 6 ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους μου
ἐβδελύσσοντο, κατ' ἐμοῦ πάντες οἱ
διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κακόν.
- 7 παροικήσουσι καὶ κατακρύψουσιν· αὐτοὶ
τὴν πτέρναν μου φυλάξουσιν, καθάπερ
ὑπέμειναν τῇ ψυχῇ μου.
- 8 ὑπὲρ τοῦ μηθενὸς σώσεις αὐτοῦς, ἐν ὀργῇ
λαοὺς κατάξεις. ὁ Θεός,

- 9 τὴν ζωὴν μου ἐξήγγειλά σοι, ἔθου τὰ
δάκρυά μου ἐνώπιόν σου ὡς καὶ ἐν τῇ
ἐπαγγελίᾳ σου.
- 10 ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω,
ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαί σε· ἰδοὺ
ἔγνω ὅτι Θεός μου εἶ σύ.
- 11 ἐπὶ τῷ Θεῷ αἰνέσω ρῆμα, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ
αἰνέσω λόγον.
- 12 ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί
ποιήσει μοι ἄνθρωπος.
- 13 ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, εὐχαί, ἅς ἀποδώσω
αἰνέσεώς σου,
- 14 ὅτι ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου καὶ
τοὺς πόδας μου ἐξ ὀλισθήματος·
εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν φωτὶ
ζώντων.

56

- 1 Εἰς τὸ τέλος· μὴ διαφθείρης· τῷ Δαυΐδ εἰς
στηλογραφίαν ἐν τῷ αὐτὸν
ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου Σαοὺλ
εἰς τὸ σπήλαιον.
- 2 ΕΛΕΗΣΟΝ με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με, ὅτι ἐπὶ
σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου καὶ ἐν τῇ σκιᾷ
τῶν πτερύγων σου ἔλπιῶ, ἕως οὗ
παρέλθῃ ἡ ἀνομία.
- 3 κεκράξομαι πρὸς τὸν Θεὸν τὸν Ὑψιστον,
τὸν Θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με.
- 4 ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσέ με,
ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τοὺς
καταπατοῦντάς με. (διάψαλμα).

- ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ ἔλεος αὐτοῦ
καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ
- ⁵ καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ μέσου
σκύμνων. ἐκοιμήθην τεταραγμένος·
υἱοὶ ἀνθρώπων, οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὅπλα
καὶ βέλη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα
ὀξεῖα.
- ⁶ ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ
πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.
- ⁷ παγίδα ἠτοίμασαν τοῖς ποσὶ μου καὶ
κατέκαμψαν τὴν ψυχὴν μου· ὤρυξαν
πρὸ προσώπου μου βόθρον καὶ
ἐνέπεσαν εἰς αὐτόν. (διάψαλμα).
- ⁸ ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ
καρδία μου, ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ
δόξῃ μου.
- ⁹ ἐξεγέρθητι, ἡ δόξα μου· ἐξεγέρθητι,
ψαλτήριον καὶ κιθάρα· ἐξεγερθήσομαι
ὄρθρου.
- ¹⁰ ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς, Κύριε, ψαλῶ
σοι ἐν ἔθνεσι,
- ¹¹ ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός
σου καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά
σου.
- ¹² ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ
πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

57

- ¹ Εἰς τὸ τέλος· μὴ διαφθείρης· τῷ Δαυΐδ εἰς
στηλογραφίαν.
- ² Εἰ ΑΛΗΘΩΣ ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε;
εὐθείας κρίνετε οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων;

- ³ καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίαν ἐργάζεσθε ἐν τῇ
γῇ, ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν
συμπλέκουσιν.
- ⁴ ἀπηλλοτριώθησαν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ
μήτρας, ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστροῦ,
ἐλάλησαν ψευδῆ.
- ⁵ θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ ὄφεως,
ὥσει ἀσπίδος κωφῆς καὶ βυούσης τὰ
ὦτα αὐτῆς,
- ⁶ ἥτις οὐκ εἰσακούσεται φωνῆς ἐπαδόντων,
φαρμάκου τε φαρμακευομένου παρὰ
σοφοῦ.
- ⁷ ὁ Θεὸς συντρίψει τοὺς ὀδόντας αὐτῶν ἐν
τῷ στόματι αὐτῶν, τὰς μύλας τῶν
λεόντων συνέθλασεν ὁ Κύριος·
- ⁸ ἐξουδενωθήσονται ὥσει ὕδωρ
διαπορευόμενον· ἐκτενεῖ τὸ τόξον
αὐτοῦ ἕως οὗ ἀσθενήσουσιν.
- ⁹ ὥσει κηρὸς τακεῖς ἀνταναιρεθήσονται·
ἔπεσε πῦρ ἐπ' αὐτούς, καὶ οὐκ εἶδον
τὸν ἥλιον.
- ¹⁰ πρὸ τοῦ συνιέναι τὰς ἀκάνθας αὐτῶν τὴν
ράμνον, ὥσει ζῶντας, ὥσει ἐν ὀργῇ
καταπίεται αὐτούς.
- ¹¹ εὐφρανθήσεται δίκαιος, ὅταν ἴδῃ
ἐκδίκησιν· τὰς χεῖρας αὐτοῦ νίψεται ἐν
τῷ αἵματι τοῦ ἁμαρτωλοῦ.
- ¹² καὶ ἐρεῖ ἄνθρωπος· εἰ ἄρα ἐστὶ καρπὸς τῷ
δικαίῳ, ἄρα ἐστὶν ὁ Θεὸς κρίνων
αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ.

58

- ¹ Εἰς τὸ τέλος· μὴ διαφθείρης· τῷ Δαυΐδ εἰς
στηλογραφίαν, ὅποτε ἀπέστειλε Σαοὺλ
καὶ ἐφύλαξε τὸν οἶκον αὐτοῦ τοῦ
θανατῶσαι αὐτόν.
- ² ΕΞΕΛΟΥ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός, καὶ
ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ
λύτρωσαί με·
- ³ ρῦσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν
καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἰμάτων σῶσόν με.
- ⁴ ὅτι ἰδοὺ ἐθήρευσαν τὴν ψυχὴν μου,
ἐπέθεντο ἐπ' ἐμέ κραταιοί. οὔτε ἡ
ἀνομία μου οὔτε ἡ ἁμαρτία μου, Κύριε·
- ⁵ ἄνευ ἀνομίας ἔδραμον καὶ κατεύθυνα·
ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου καὶ ἴδε.
- ⁶ καὶ σύ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς
τοῦ Ἰσραὴλ, πρόσχες τοῦ ἐπισκέψασθαι
πάντα τὰ ἔθνη, μὴ οἰκτειρήσης πάντας
τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.
(διάψαλμα).
- ⁷ ἐπιστρέψουσιν εἰς ἐσπέραν καὶ λιμώξουσιν
ὥς κύων καὶ κυκλώσουσι πόλιν.
- ⁸ ἰδοὺ ἀποφθέγγονται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν,
καὶ ρομφαία ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτῶν,
ὅτι τίς ἤκουσε;
- ⁹ καὶ σύ, Κύριε, ἐκγελάσῃ αὐτούς,
ἐξουδενώσεις πάντα τὰ ἔθνη.
- ¹⁰ τὸ κράτος μου, πρὸς σὲ φυλάξω, ὅτι σύ, ὁ
Θεός, ἀντιλήπτωρ μου εἶ.
- ¹¹ ὁ Θεός μου, τὸ ἔλεος αὐτοῦ προφθάσει με· ὁ
Θεός μου δείξει μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου.

- 12 μὴ ἀποκτείνῃς αὐτούς, μήποτε ἐπιλάθωνται τοῦ νόμου σου· διασκορπίσον αὐτοὺς ἐν τῇ δυνάμει σου καὶ κατάγαγε αὐτούς, ὁ ὑπερασπιστὴς μου, Κύριε.
- 13 ἁμαρτία στόματος αὐτῶν, λόγος χειλέων αὐτῶν, καὶ συλληφθήτωσαν ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ αὐτῶν· καὶ ἐξ ἁρᾶς καὶ ψεύδους διαγγελήσονται ἐν συντελείᾳ,
- 14 ἐν ὀργῇ συντελείας, καὶ οὐ μὴ ὑπάρξουσιν· καὶ γνώσονται, ὅτι Θεὸς δεσπάζει τοῦ Ἰακώβ τῶν περάτων τῆς γῆς. (διάψαλμα).
- 15 ἐπιστρέψουσιν εἰς ἐσπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων καὶ κυκλώσουσι πόλιν.
- 16 αὐτοὶ διασκορπισθήσονται τοῦ φαγεῖν· ἐὰν δὲ μὴ χορτασθῶσι, καὶ γογγύσουσιν.
- 17 ἐγὼ δὲ ἄσομαι τῇ δυνάμει σου καὶ ἀγαλλιάσομαι τὸ πρῶτ' ὃ ἐλεός σου, ὅτι ἐγενήθης ἀντιλήπτωρ μου καὶ καταφυγὴ μου ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου.
- 18 βοηθός μου εἶ, σοὶ ψαλῶ, ὅτι σύ, ὁ Θεός, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, ὁ Θεός μου, τὸ ἐλεός μου.

59

- 1 Εἰς τὸ τέλος· τοῖς ἀλλοιωθησομένοις ἔτι, εἰς στηλογραφίαν τῷ Δαυΐδ, εἰς διδασχὴν,
- 2 ὁπότε ἐνεπύρισε τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας καὶ τὴν Συρίαν Σοβά, καὶ ἐπέστρεψεν

Ἰωάβ, καὶ ἐπάταξε τὴν φάραγγα τῶν
ἀλῶν, δώδεκα χιλιάδας.

³ Ὁ Θεὸς, ἀπώσω ἡμᾶς καὶ καθεῖλες ἡμᾶς,
ὠργίσθης καὶ οἰκτείρησας ἡμᾶς.

⁴ συνέσεισας τὴν γῆν καὶ συνετάραξας
αὐτήν· ἵασαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς ὅτι
ἐσαλεύθη.

⁵ ἔδειξας τῷ λαῷ σου σκληρά, ἐπότισας ἡμᾶς
οἶνον κατανύξεως.

⁶ ἔδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν τοῦ
φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου.
(διάψαλμα).

⁷ ὅπως ἂν ρυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου, σῶσον
τῇ δεξιᾷ σου καὶ ἐπάκουσόν μου.

⁸ Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ·
ἀγαλλιᾶσμαι καὶ διαμεριῶ Σίκιμα καὶ
τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω.

⁹ ἐμός ἐστι Γαλαάδ, καὶ ἐμός ἐστι Μανασσῆ,
καὶ Ἑφραὶμ κραταίωσις τῆς κεφαλῆς
μου, Ἰούδας βασιλεύς μου·

¹⁰ Μωάβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου, ἐπὶ τὴν
Ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου,
ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν.

¹¹ τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς; ἢ τίς
ὁδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας;

¹² οὐχὶ σὺ, ὁ Θεός, ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς; καὶ
οὐκ ἐξελεύσῃ, ὁ Θεός, ἐν ταῖς
δυνάμεσιν ἡμῶν;

¹³ δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ ματαία
σωτηρία ἀνθρώπου.

14 ἐν τῷ Θεῷ ποιήσωμεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς
ἐξουδενώσει τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς.

60

- 1 Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις· τῷ Δαυΐδ.
- 2 ΕΙΣΑΚΟΥΣΟΝ, ὁ Θεός, τῆς δεήσεώς μου,
πρόσχε· τῇ προσευχῇ μου.
- 3 ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα
ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὴν καρδίαν μου· ἐν
πέτρᾳ ὑψώσάς με, ὠδήγησάς με,
- 4 ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου, πύργος ἰσχύος ἀπὸ
προσώπου ἐχθροῦ.
- 5 παροικήσω ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς τοὺς
αἰῶνας, σκεπασθήσομαι ἐν σκέπῃ τῶν
πτερυγῶν σου. (διάψαλμα).
- 6 ὅτι σύ, ὁ Θεός, εἰσήκουσας τῶν εὐχῶν μου,
ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις
τὸ ὄνομά σου.
- 7 ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας τοῦ βασιλέως
προσθήσεις, τὰ ἔτη αὐτοῦ ἕως ἡμέρας
γενεᾶς καὶ γενεᾶς.
- 8 διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ·
ἔλεος καὶ ἀλήθειαν αὐτοῦ τίς
ἐκζητήσει;
- 9 οὕτως ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος τοῦ ἀποδοῦναί με τὰς
εὐχὰς μου ἡμέραν ἕξ ἡμέρας.

61

- 1 Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Ἰδιθούν· ψαλμὸς τῷ
Δαυΐδ.

- 2 ΟΥΧΙ τῷ Θεῷ ὑποταγήσεται ἡ ψυχὴ μου;
παρ' αὐτῷ γὰρ τὸ σωτήριόν μου·
- 3 καὶ γὰρ αὐτὸς Θεός μου καὶ σωτὴρ μου, καὶ
ἀντιλήπτωρ μου, οὐ μὴ σαλευθῶ ἐπὶ
πλεῖον.
- 4 ἕως πότε ἐπιτίθεσθε ἐπ' ἄνθρωπον;
φονεύετε πάντες ὡς τοίχῳ κεκλιμένῳ
καὶ φραγμῷ ὠσμένῳ.
- 5 πλὴν τὴν τιμὴν μου ἐβουλεύσαντο
ἀπώσασθαι, ἔδραμον ἐν δίψει, τῷ
στόματι αὐτῶν εὐλόγουν καὶ τῇ καρδίᾳ
αὐτῶν κατηρῶντο. (διάψαλμα).
- 6 πλὴν τῷ Θεῷ ὑποτάγηθι, ἡ ψυχὴ μου, ὅτι
παρ' αὐτῷ ἡ ὑπομονή μου.
- 7 ὅτι αὐτὸς Θεός μου καὶ σωτὴρ μου,
ἀντιλήπτωρ μου, οὐ μὴ μεταναστεύσω.
- 8 ἐπὶ τῷ Θεῷ τὸ σωτήριόν μου καὶ ἡ δόξα μου·
ὁ Θεὸς τῆς βοηθείας μου, καὶ ἡ ἐλπίς
μου ἐπὶ τῷ Θεῷ.
- 9 ἐλπίσατε ἐπ' αὐτὸν πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ·
ἐκχέετε ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς καρδίας
ὑμῶν, ὅτι ὁ Θεὸς βοηθὸς ἡμῶν.
(διάψαλμα).
- 10 πλὴν μάταιοι οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων,
ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν
ζυγοῖς τοῦ ἀδικῆσαι αὐτοὶ ἐκ
ματαιότητος ἐπὶ τὸ αὐτό.
- 11 μὴ ἐλπίζετε ἐπ' ἀδικίαν καὶ ἐπὶ ἀρπάγματα
μὴ ἐπιποθεῖτε· πλοῦτος ἐὰν ρέῃ, μὴ
προστίθεσθε καρδίαν.
- 12 ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ Θεός, δύο ταῦτα ἤκουσα,
ὅτι τὸ κράτος τοῦ Θεοῦ,

¹³ καὶ σοῦ, Κύριε, τὸ ἔλεος, ὅτι σὺ ἀποδώσεις
ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

62

- ¹ Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῇ
ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας.
- ² Ὁ ΘΕΟΣ ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω·
ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι
ἡ σὰρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ
ἀνύδρῳ.
- ³ οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν
δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
- ⁴ ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζῶας· τὰ
χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.
- ⁵ οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζῳῇ μου καὶ ἐν τῷ
ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.
- ⁶ ὥς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖ ἡ
ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιᾶσεως
αἰνέσει τὸ στόμα μου.
- ⁷ εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου,
ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ·
- ⁸ ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ
τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.
- ⁹ ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ
ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.
- ¹⁰ αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν
μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα
τῆς γῆς·
- ¹¹ παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας,
μερίδες ἄλωπέκων ἔσονται.

12 ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ,
ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὁμνῶν ἐν αὐτῷ,
ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

63

1 Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.
2 ΕΙΣΑΚΟΥΣΟΝ, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου, ἐν τῷ
δέεσθαί με πρὸς σέ, ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ
ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν μου.
3 ἐσκέπασάς με ἀπὸ συστροφῆς
πονηρευομένων, ἀπὸ πλήθους
ἐργαζομένων ἀδικίαν,
4 οἵτινες ἠκόνησαν ὡς ρομφαίαν τὰς
γλώσσας αὐτῶν, ἐνέτειναν τόξον
αὐτῶν πρᾶγμα πικρὸν
5 τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν ἀποκρύφοις ἁμῶμον,
ἐξάπινα κατατοξεύουσιν αὐτὸν καὶ οὐ
φοβηθήσονται.
6 ἐκραταίωσαν ἑαυτοῖς λόγον πονηρόν,
διηγήσαντο τοῦ κρύψαι παγίδας, εἶπαν·
τίς ὄψεται αὐτούς;
7 ἐξηρεύνησαν ἀνομίαν, ἐξέλιπον
ἐξερευνῶντες ἐξερευνήσεις.
προσελεύσεται ἄνθρωπος, καὶ καρδία
βαθεῖα,
8 καὶ ὑψωθήσεται, ὁ Θεός. βέλος νηπίων
ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν,
9 καὶ ἐξησθήνησαν ἐπ' αὐτούς αἱ γλώσσαι
αὐτῶν. ἐταράχθησαν πάντες οἱ
θεωροῦντες αὐτούς,

- 10 καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος. καὶ
ἀνήγγειλαν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ
ποιήματα αὐτοῦ συνῆκαν.
11 εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ
ἐλπιδί ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπαινέθήσονται
πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

64

- 1 Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ, ὥδῃ·
Ἰερεμίου καὶ Ἰεζεκιάλ
ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς παροικίας, ὅτε ἔμελλον
ἐκπορεύεσθαι.
2 ΣΟΙ ΠΡΕΠΕΙ ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών, καὶ σοὶ
ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ.
3 εἰσάκουσον προσευχῆς μου· πρὸς σὲ πᾶσα
σὰρξ ἤξει.
4 λόγοι ἀνόμων ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς, καὶ
ταῖς ἀσεβείαις ἡμῶν σὺ ἰλάση.
5 μακάριος ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου·
κατασκηνώσει ἐν ταῖς ἀύλαις σου.
πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ
οἴκου σου· ἅγιος ὁ ναός σου,
6 θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ. ἐπάκουσον
ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς
πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν
ἐν θαλάσῃ μακράν,
7 ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ,
περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ,
8 ὁ συνταράσσων τὸ κῦτος τῆς θαλάσσης,
ἤχους κυμάτων αὐτῆς. ταραχθήσονται
τὰ ἔθνη,

- ⁹ καὶ φοβηθήσονται οἱ κατοικοῦντες τὰ
πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου· ἐξόδους
πρωΐας καὶ ἐσπέρας τέρψεις.
¹⁰ ἐπεσκέψω τὴν γῆν καὶ ἐμέθυσας αὐτήν,
ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτήν· ὁ
ποταμὸς τοῦ Θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων·
ἡτοίμασας τὴν τροφήν αὐτῶν, ὅτι
οὕτως ἡ ἐτοιμασία.
¹¹ τοὺς αὐλακας αὐτῆς μέθυσον, πλήθυνον τὰ
γεννήματα αὐτῆς, ἐν ταῖς σταγόσιν
αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα.
¹² εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς
χρηστότητός σου, καὶ τὰ πεδία σου
πλησθήσονται πύοτης.
¹³ πανθήσεται τὰ ὄρη τῆς ἐρήμου, καὶ
ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται.
¹⁴ ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων, καὶ αἱ
κοιλάδες πληθυνοῦσι σῖτον·
κεκράζονται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσι.

65

- ¹ Εἰς τὸ τέλος· ὥδῃ ψαλμοῦ· ἀναστάσεως.
ΑΛΑΛΑΞΑΤΕ τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ,
² ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. δότε δόξαν
αἰνέσει αὐτοῦ.
³ εἴπατε τῷ Θεῷ· ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου· ἐν
τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου
ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου.
⁴ πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ
ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν τῷ
ὀνόματί σου. (διάψαλμα).

- 5 δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ· φοβερὸς
ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν
ἀνθρώπων,
- 6 ὁ μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηράν, ἐν
ποταμῷ διελεύσονται ποδί. ἐκεῖ
εὐφρανθησόμεθα ἐπ' αὐτῷ,
- 7 τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ
αἰῶνος. οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη
ἐπιβλέπουσιν, οἱ παραπικραίνοντες μὴ
ὑπούσθωσαν ἐν ἑαυτοῖς. (διάψαλμα).
- 8 εὐλογεῖτε, ἔθνη, τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ
ἀκουτίσασθε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως
αὐτοῦ,
- 9 τοῦ θεμένου τὴν ψυχὴν μου εἰς ζωὴν, καὶ μὴ
δόντος εἰς σάλον τοὺς πόδας μου.
- 10 ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς, ὁ Θεός, ἐπύρωσας
ἡμᾶς, ὥς πυροῦται τὸ ἀργύριον·
- 11 εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα, ἔθου
θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν.
- 12 ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς
ἡμῶν, διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος,
καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν.
- 13 εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν
ὀλοκαυτώμασιν, ἀποδώσω σοι τὰς
εὐχὰς μου,
- 14 ἃς διέστειλε τὰ χεῖλη μου καὶ ἐλάλησε τὸ
στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου·
- 15 ὀλοκαυτώματα μεμυλωμένα ἀνοίσω σοι
μετὰ θυμιάματος καὶ κριῶν, ἀνοίσω
σοι βόας μετὰ χιμάρων. (διάψαλμα).

- 16 δεῦτε ἀκούσατε, καὶ διηγῆσομαι, πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου.
- 17 πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐκέκραξα καὶ ὑψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου.
- 18 ἀδικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου, μὴ εἰσακουσάτω μου Κύριος.
- 19 διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ Θεός, προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.
- 20 εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὃς οὐκ ἀπέστησε τὴν προσευχήν μου καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

66

- 1 Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις· ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Δαυΐδ.
- 2 Ὁ ΘΕΟΣ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς. (διάψαλμα).
- 3 τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.
- 4 ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.
- 5 εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις. (διάψαλμα).
- 6 ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.
- 7 γῇ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς· εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν.
- 8 εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

67

- ¹ Εἰς τὸ τέλος· ὥδῃς ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.
- ² ΑΝΑΣΤΗΤΩ ὁ Θεός, καὶ
διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ,
καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ
μισοῦντες αὐτόν.
- ³ ὥς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν· ὥς
τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,
οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ
προσώπου τοῦ Θεοῦ.
- ⁴ καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν,
ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ,
τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.
- ⁵ ἄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ·
ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ
δυσμῶν, Κύριος ὄνομα αὐτῷ, καὶ
ἀγαλλιᾶσθε ἐνώπιον αὐτοῦ.
- ⁶ ταραχθήσονται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, τοῦ
πατρὸς τῶν ὀρφανῶν καὶ κριτοῦ τῶν
χηρῶν· ὁ Θεὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ.
- ⁷ ὁ Θεὸς κατοικίζει μονοτρόπους ἐν οἴκῳ
ἐξάγων πεπεδημένους ἐν ἀνδρείᾳ,
ὁμοίως τοὺς παραπικραίνοντας, τοὺς
κατοικοῦντας ἐν τάφοις.
- ⁸ ὁ Θεός, ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε ἐνώπιον τοῦ
λαοῦ σου, ἐν τῷ διαβαίνειν σε ἐν τῇ
ἐρήμῳ. (διάψαλμα).
- ⁹ γῆ ἐσείσθη, καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν ἀπὸ
προσώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ Σινᾶ, ἀπὸ
προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ.

- 10 βροχὴν ἐκούσιον ἀφοριεῖς, ὁ Θεός, τῇ
κληρονομίᾳ σου, καὶ ἡσθένησε, σὺ δὲ
κατηρτίσω αὐτήν.
- 11 τὰ ζῶά σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ·
ἡτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ
πτωχῷ, ὁ Θεός.
- 12 Κύριος δώσει ρῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις
δυνάμει πολλῇ,
- 13 ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ, τῇ
ὠραιότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σκῦλα.
- 14 ἐὰν κοιμηθῇτε ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων,
πτέρυγες περιστερᾶς περιηγυρωμένοι,
καὶ τὰ μετάφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι
χρυσίου.
- 15 ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν ἐπουράνιον
βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς, χιονωθήσονται ἐν
Σελμών.
- 16 ὄρος τοῦ Θεοῦ, ὄρος πῖον, ὄρος
τετυρωμένον, ὄρος πῖον.
- 17 ἵνατί ὑπολαμβάνετε, ὄρη τετυρωμένα, τὸ
ὄρος, ὃ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς κατοικεῖν ἐν
αὐτῷ; καὶ γὰρ ὁ Κύριος κατασκηνώσει
εἰς τέλος.
- 18 τὸ ἄρμα τοῦ Θεοῦ μυριοπλάσιον, χιλιάδες
εὐθηνούντων· Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινᾶ
ἦν, ἐν τῷ ἁγίῳ.
- 19 ἀνέβης εἰς ὕψος, ἠχμαλώτευσας
αἰχμαλωσίαν, ἔλαβες δόματα ἐν
ἀνθρώποις, καὶ γὰρ ἀπειθοῦντας τοῦ
κατασκηνώσαι.

- 20 Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητὸς
Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν·
κατενοδῶσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν
σωτηρίων ἡμῶν. (διάψαλμα).
- 21 ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, καὶ τοῦ
Κυρίου Κυρίου αἱ διεξοδοὶ τοῦ θανάτου.
- 22 πλὴν ὁ Θεὸς συνθλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν
αὐτοῦ, κορυφὴν τριχὸς διαπορευομένων
ἐν πλημμελείαις αὐτῶν.
- 23 εἶπε Κύριος· ἐκ Βασάν ἐπιστρέψω,
ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης.
- 24 ὅπως ἂν βαφῇ ὁ πούς σου ἐν αἵματι, ἡ
γλῶσσα τῶν κυνῶν σου ἐξ ἐχθρῶν
παρ' αὐτοῦ.
- 25 ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαί σου, ὁ Θεός, αἱ
πορεῖαι τοῦ Θεοῦ μου τοῦ βασιλέως τοῦ
ἐν τῷ ἁγίῳ.
- 26 προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενοι
ψαλλόντων ἐν μέσῳ νεανίδων
τυμπανιστριῶν.
- 27 ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον
ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ.
- 28 ἐκεῖ Βενιαμὴν νεώτερος ἐν ἐκστάσει,
ἄρχοντες Ἰούδα ἡγεμόνες αὐτῶν,
ἄρχοντες Ζαβουλών, ἄρχοντες
Νεφθαλείμ.
- 29 ἔντειλαι, ὁ Θεός, τῇ δυνάμει σου,
δυνάμωσον, ὁ Θεός, τοῦτο, ὃ
κατειργάσω ἐν ἡμῖν.
- 30 ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ σοὶ
οἴσουσι βασιλεῖς δῶρα.

- 31 ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου· ἡ
συναγωγή τῶν ταύρων ἐν ταῖς
δαμάλεσι τῶν λαῶν τοῦ ἐγκλεισθῆναι
τοὺς δεδοκιμασμένους τῷ ἀργυρίῳ·
διασκόρπισον ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους
θέλοντα.
- 32 ἤξουσι πρέσβεις ἐξ Αἰγύπτου, Αἰθιοπία
προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ Θεῷ.
- 33 αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς, ἄσατε τῷ Θεῷ,
ψάλατε τῷ Κυρίῳ. (διάψαλμα).
- 34 ψάλατε τῷ Θεῷ τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν
οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολάς·
ἰδοὺ δώσει τῇ φωνῇ αὐτοῦ φωνὴν
δυνάμεως.
- 35 δότε δόξαν τῷ Θεῷ· ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἡ
μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ, καὶ ἡ δύναμις
αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις.
- 36 θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· ὁ
Θεὸς Ἰσραὴλ, αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ
κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. εὐλογητὸς
ὁ Θεός.

68

- 1 Εἰς τὸ τέλος· ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων·
τῷ Δαυΐδ.
- 2 ΣΩΣΟΝ με, ὁ Θεός, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα
ἕως ψυχῆς μου.
- 3 ἐνεπάγγην εἰς ἰλὺν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν
ὑπόστασις· ἤλθον εἰς τὰ βάθη τῆς
θαλάσσης καὶ καταιγὶς κατεπόντισέ με.

- 4 ἐκοπίασα κράζων, ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγγ
μου, ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ
ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεόν μου.
- 5 ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς
μου οἱ μισοῦντές με δωρεάν,
ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου οἱ
ἐκδιώκοντές με ἀδίκως· ἃ οὐχ ἥρπαζον,
τότε ἀπετίννουν.
- 6 ὁ Θεός, σὺ ἔγνως τὴν ἀφροσύνην μου καὶ αἱ
πλημμέλειαί μου ἀπὸ σοῦ οὐκ
ἀπεκρύβησαν.
- 7 μὴ αἰσχυνθεῖσαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ὑπομένοντές
σε, Κύριε, Κύριε τῶν δυνάμεων, μὴ
ἐντραπείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ζητοῦντές σε,
ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ,
- 8 ὅτι ἔνεκά σου ὑπήνεγκα ὄνειδισμόν,
ἐκάλυπεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου.
- 9 ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς
μου καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρός
μου,
- 10 ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με, καὶ
οἱ ὄνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε
ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ.
- 11 καὶ συνεκάλυψα ἐν νηστεία τὴν ψυχὴν μου,
καὶ ἐγενήθη εἰς ὀνειδισμοὺς ἐμοί·
- 12 καὶ ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου σάκκον, καὶ
ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν.
- 13 κατ' ἐμοῦ ἡδολέσχουν οἱ καθήμενοι ἐν
πύλαις, καὶ εἰς ἐμὲ ἔψαλλον οἱ
πίνοντες οἶνον.
- 14 ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σέ, Κύριε·
καιρὸς εὐδοκίας, ὁ Θεός, ἐν τῷ πλήθει

- τοῦ ἐλέους σου· ἐπάκουσόν μου, ἐν
ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου.
- 15 σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ·
ρυσθείην ἐκ τῶν μισούντων με καὶ ἐκ
τῶν βαθέων τῶν ὑδάτων.
- 16 μὴ με καταποντισάτω καταιγὶς ὕδατος,
μηδὲ καταπιέτω με βυθός, μηδὲ
συσχέτω ἐπ' ἐμὲ φρέαρ τὸ στόμα
αὐτοῦ.
- 17 εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ
ἔλεός σου· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν σου ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ.
- 18 μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ
παιδός σου, ὅτι θλίβομαι, ταχὺ
ἐπάκουσόν μου.
- 19 πρόσχες τῇ ψυχῇ μου καὶ λύτρωσαι αὐτήν,
ἐνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ρῦσαί με.
- 20 σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὄνειδισμόν μου καὶ
τὴν αἰσχύνην μου καὶ τὴν ἐντροπὴν
μου· ἐναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές
με.
- 21 ὄνειδισμόν προσεδόκησεν ἡ ψυχὴ μου καὶ
ταλαιπωρίαν, καὶ ὑπέμεινα
συλλυπούμενον, καὶ οὐχ ὑπῆρξε, καὶ
παρακαλοῦντας, καὶ οὐχ εὔρον.
- 22 καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολὴν καὶ εἰς
τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄζος.
- 23 γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν
εἰς παγίδα καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν καὶ εἰς
σκάνδαλον.

- 24 σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς σύγκαμψον.
- 25 ἔκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργήν σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβοι αὐτούς.
- 26 γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἡρημωμένη, καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν.
- 27 ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν, καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν.
- 28 πρόσθεες ἀνομίαν ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ αὐτῶν, καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου.
- 29 ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν.
- 30 πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγώ· ἡ σωτηρία σου, ὁ Θεός, ἀντιλάβοιτό μου.
- 31 αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου μετ' ὥδῃς, μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει,
- 32 καὶ ἄρέσει τῷ Θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὀπλᾶς.
- 33 ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν· ἐκζητήσατε τὸν Θεόν, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν,
- 34 ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ Κύριος καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν.
- 35 αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἔρποντα ἐν αὐτῇ.

- ³⁶ ὅτι ὁ Θεὸς σώσει τὴν Σιών, καὶ
οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς
Ἰουδαίας, καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ καὶ
κληρονομήσουσιν αὐτήν·
- ³⁷ καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων αὐτοῦ
καθέξουσιν αὐτήν, καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ
ὄνομά σου κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

69

- ¹ Εἰς τὸ τέλος· τῷ Δαυΐδ εἰς ἀνάμνησιν, εἰς
τὸ σῶσαί με Κύριον.
- ² Ὁ ΘΕΟΣ, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες·
Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.
- ³ αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ
ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου·
ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ
καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μου
κακά·
- ⁴ ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι
οἱ λέγοντές μοι· εὗγε εὗγε.
- ⁵ ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ
σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός, καὶ
λεγέτωσαν διαπαντός· μεγαλυνθήτω ὁ
Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.
- ⁶ ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης· ὁ Θεός,
βοήθησόν μοι. βοηθός μου καὶ ρύστης
μου εἶ σύ· Κύριε, μὴ χρονίσης.

70

- ¹ Τῷ Δαυΐδ· υἱῶν Ἰωναδὰβ καὶ τῶν πρώτων
αἰχμαλωτισθέντων.

- ΕΠΙ ΣΟΙ, Κύριε, ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην
εἰς τὸν αἰῶνα.
- ² ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὕρῃσαί με καὶ ἐξελοῦ
με, κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου καὶ
σῶσόν με.
- ³ γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν καὶ εἰς
τόπον ὄχυρόν τοῦ σῶσαί με, ὅτι
στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ.
- ⁴ ὁ Θεός μου, ρῦσαί με ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ,
ἐκ χειρὸς παρανομοῦντος καὶ
ἀδικοῦντος·
- ⁵ ὅτι σὺ εἶ ἡ ὑπομονή μου, Κύριε· Κύριε, ἡ
ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου,
- ⁶ ἐπὶ σὲ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ γαστροῦ, ἐκ
κοιλίας μητρός μου σύ μου εἶ
σκεπαστής· ἐν σοὶ ἡ ὕμνησίς μου
διαπαντός.
- ⁷ ὥσεὶ τέρας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς, καὶ σὺ
βοηθὸς κραταιός.
- ⁸ πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως, ὅπως
ὕμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν
ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.
- ⁹ μὴ ἀπορρίψης με εἰς καιρὸν γήρωος, ἐν τῷ
ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν μου μὴ
ἐγκαταλίπης με.
- ¹⁰ ὅτι εἶπαν οἱ ἐχθροί μου ἐμοὶ καὶ οἱ
φυλάσσοντες τὴν ψυχὴν μου
ἐβουλεύσαντο ἐπὶ τὸ αὐτό
- ¹¹ λέγοντες· ὁ Θεὸς ἐγκατέλιπεν αὐτόν·
καταδιώξατε καὶ καταλάβετε αὐτόν,
ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ρυόμενος.

- 12 ὁ Θεός μου, μὴ μακρύνῃς ἀπ' ἐμοῦ· ὁ Θεός μου, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.
- 13 αἰσχυρνήτωσαν καὶ ἐκλιπέτωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντες τὴν ψυχὴν μου, περιβαλλέσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ ζητοῦντες τὰ κακὰ μοι.
- 14 ἐγὼ δὲ διαπαντὸς ἐλπῶ ἐπὶ σὲ καὶ προσθήσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἴνεσίν σου.
- 15 τὸ στόμα μου ἐξαγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου, ὅτι οὐκ ἔγνω γράμματείας.
- 16 εἰσελεύσομαι ἐν δυναστείᾳ Κυρίου· Κύριε, μνησθήσομαι τῆς δικαιοσύνης σου μόνου.
- 17 ὁ Θεός, ἃ ἐδίδαξάς με ἐκ νεότητός μου, καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἀπαγγελῶ τὰ θαυμάσιά σου.
- 18 καὶ ἕως γήρως καὶ πρεσβείου, ὁ Θεός, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ἕως ἂν ἀπαγγελῶ τὸν βραχίονά σου τῇ γενεᾷ πάσῃ τῇ ἐπερχομένῃ,
- 19 τὴν δυναστείαν σου καὶ τὴν δικαιοσύνην σου. ὁ Θεός, ἕως ὑψίστων ἃ ἐποίησας μεγαλεῖα· ὁ Θεός, τίς ὅμοίός σοι;
- 20 ὅσας ἔδειξάς μοι θλίψεις πολλὰς καὶ κακὰς, καὶ ἐπιστρέψας ἐζωοποίησάς με, καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με.
- 21 ἐπλεόνασας ἐπ' ἐμὲ τὴν μεγαλωσύνην σου καὶ ἐπιστρέψας παρεκάλεσάς με καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με.

- ²² καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομολογήσομαί σοι ἐν σκεύει
 ψαλμοῦ τὴν ἀλήθειάν σου, ὁ Θεός·
 ψαλῶ σοι ἐν κιθάρᾳ, ὁ ἅγιος τοῦ
 Ἰσραήλ.
- ²³ ἀγαλλιᾶσονται τὰ χεῖλη μου, ὅταν ψάλω
 σοι, καὶ ἡ ψυχὴ μου, ἣν ἐλυτρώσω.
- ²⁴ ἔτι δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου ὅλην τὴν ἡμέραν
 μελετήσῃ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅταν
 αἰσχυρθῶσι καὶ ἐντραπῶσιν οἱ
 ζητοῦντες τὰ κακά μοι.

71

- ¹ Εἰς Σαλωμών.
 Ο ΘΕΟΣ, τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δὸς καὶ τὴν
 δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως
- ² κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ καὶ
 τοὺς πτωχοὺς σου ἐν κρίσει.
- ³ ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ σου καὶ
 οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην.
- ⁴ κρινεῖ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ καὶ σώσει
 τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων καὶ
 ταπεινώσει συκοφάντην
- ⁵ καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ καὶ πρὸ τῆς
 σελήνης γενεᾶς γενεῶν.
- ⁶ καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον καὶ ὥσει
 σταγῶν ἢ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν.
- ⁷ ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη
 καὶ πλῆθος εἰρήνης, ἕως οὗ
 ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη.
- ⁸ καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως
 θαλάσσης καὶ ἀπὸ ποταμῶν ἕως
 περάτων τῆς οἰκουμένης.

- 9 ἐνώπιον αὐτοῦ προπесоῦνται Αἰθίοπες, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσι.
- 10 βασιλεῖς Θαρσίς καὶ νῆσοι δῶρα προσοίσουσι, βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβᾶ δῶρα προσάξουσι.
- 11 καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ.
- 12 ὅτι ἐρρύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάστου καὶ πέννητα, ᾧ οὐχ ὑπῆρχε βοηθός.
- 13 φείσεται πτωχοῦ καὶ πέννητος καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει.
- 14 ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ ἔντιμον τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτῶν.
- 15 καὶ ζήσεται, καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσίου τῆς Ἀραβίας, καὶ προσεύξονται περὶ αὐτοῦ διαπαντός, ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτόν.
- 16 ἔσται στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων· ὑπεαρθήσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς.
- 17 ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας, πρὸ τοῦ ἡλίου διαμένει τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν.
- 18 εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος,

19 καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ
εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος, καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης
αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ. γένοιτο, γένοιτο.
Ἐξέλιπον οἱ ὕμνοι Δαυΐδ τοῦ υἱοῦ
Ἰεσσαί.

71

1 Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

ΩΣ ΑΓΑΘΟΣ ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραήλ, τοῖς εὐθέσι
τῇ καρδίᾳ.

2 ἐμοῦ δὲ παραμικρὸν ἐσαλεύθησαν οἱ πόδες,
παρ' ὀλίγον ἐξεχύθη τὰ διαβήματά μου.

3 ὅτι ἐζήλωσα ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις εἰρήνην
ἀμαρτωλῶν θεωρῶν,

4 ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάνευσις ἐν τῷ θανάτῳ
αὐτῶν καὶ στερέωμα ἐν τῇ μάστιγι
αὐτῶν·

5 ἐν κόποις ἀνθρώπων οὐκ εἰσὶ καὶ μετὰ
ἀνθρώπων οὐ μαστιγωθήσονται.

6 διὰ τοῦτο ἐκράτησεν αὐτοὺς ἡ ὑπερηφανία,
περιεβάλοντο ἀδικίαν καὶ ἀσέβειαν
ἐαυτῶν.

7 ἐξελεύσεται ὡς ἐκ στέατος ἡ ἀδικία αὐτῶν,
διῆλθον εἰς διάθεσιν καρδίας·

8 διενοήθησαν καὶ ἐλάλησαν ἐν πονηρίᾳ,
ἀδικίαν εἰς τὸ ὕψος ἐλάλησαν·

9 ἔθεντο εἰς οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτῶν, καὶ ἡ
γλῶσσα αὐτῶν διῆλθεν ἐπὶ τῆς γῆς.

10 διὰ τοῦτο ἐπιστρέψει ὁ λαός μου ἐνταῦθα,
καὶ ἡμέραι πλήρεις εὐρεθήσονται ἐν
αὐτοῖς.

- 11 καὶ εἶπαν· πῶς ἔγνω ὁ Θεός; καὶ εἰ ἔστι
γνώσις ἐν τῷ Ὑψίστῳ;
- 12 ἰδοὺ οὗτοι οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ εὐθηνοῦντες·
εἰς τὸν αἰῶνα κατέσχον πλούτου.
- 13 καὶ εἶπα· ἄρα ματαίως ἐδικαίωσα τὴν
καρδίαν μου καὶ ἐνιψάμην ἐν ἀθώοις
τὰς χεῖράς μου·
- 14 καὶ ἐγενόμην μεμαστιγμένος ὅλην τὴν
ἡμέραν, καὶ ὁ ἔλεγχός μου εἰς τὰς
πρωΐας.
- 15 εἰ ἔλεγον· διηγῆσομαι οὕτως, ἰδοὺ τῇ γενεᾷ
τῶν υἱῶν σου ἡσυνθέτηκα.
- 16 καὶ ὑπέλαβον τοῦ γνῶναι τοῦτο· κόπος
ἐστὶν ἐνώπιόν μου,
- 17 ἔως εἰσέλθω εἰς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ
καὶ συνῶ εἰς τὰ ἔσχατα αὐτῶν.
- 18 πλὴν διὰ τὰς δολιότητας αὐτῶν ἔθου
αὐτοῖς κακά, κατέβαλες αὐτοὺς ἐν τῷ
ἐπαρθῆναι.
- 19 πῶς ἐγένοντο εἰς ἐρήμωσιν ἐξάπινα·
ἐξέλιπον, ἀπώλουντο διὰ τὴν ἀνομίαν
αὐτῶν.
- 20 ὥσει ἐνύπνιον ἐξεγειρομένου, Κύριε, ἐν τῇ
πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν
ἐξουδενώσεις.
- 21 ὅτι ἐξεκαύθη ἡ καρδιά μου, καὶ οἱ νεφροί
μου ἡλλοιώθησαν,
- 22 κἀγὼ ἐξουδενωμένος καὶ οὐκ ἔγνω,ν,
κτηνώδης ἐγενόμην παρά σοι.
- 23 κἀγὼ διαπαντὸς μετὰ σοῦ, ἐκράτησας τῆς
χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου

- 24 καὶ ἐν τῇ βουλῇ σου ὠδήγησάς με καὶ μετὰ
δόξης προσελάβου με.
- 25 τί γάρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ παρὰ
σοῦ τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς;
- 26 ἐξέλιπεν ἡ καρδιά μου καὶ ἡ σάρξ μου, ὁ
Θεὸς τῆς καρδίας μου καὶ ἡ μερίς μου ὁ
Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.
- 27 ὅτι ἰδοὺ οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σοῦ
ἀπολοῦνται, ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν
πορνέοντα ἀπὸ σοῦ.
- 28 ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν
ἐστι, τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα
μου τοῦ ἐξαγγεῖλαί με πάσας τὰς
αἰνέσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς
θυγατρὸς Σιών.

73

- 1 Συνέσεως τῷ Ἀσάφ.
- INATI ἀπώσω, ὁ Θεός, εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ
θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου;
- 2 μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἥς ἐκτήσω
ἀπ' ἀρχῆς· ἐλυτρώσω ράβδον
κληρονομίας σου, ὅρος Σιών τοῦτο, ὃ
κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ.
- 3 ἔπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας
αὐτῶν εἰς τέλος, ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ
ἐχθρὸς ἐν τοῖς ἀγίοις σου.
- 4 καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ
τῆς ἐορτῆς σου, ἔθεντο τὰ σημεῖα
αὐτῶν σημεῖα καὶ οὐκ ἔγνωσαν.
- 5 ὥς εἰς τὴν ἔξοδον ὑπεράνω,

- 6 ὥς ἐν δρυμῷ ξύλων ἀξίναις ἐξέκοψαν τὰς
 θύρας αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐν πελέκει καὶ
 λαξευτηρίῳ κατέρραξαν αὐτήν.
- 7 ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἀγιαστήριόν σου, εἰς
 τὴν γῆν ἐβεβήλωσαν τὸ σκῆνωμα τοῦ
 ὀνόματός σου.
- 8 εἶπαν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν αἱ συγγένειαι
 αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό· δεῦτε καὶ
 καταπαύσωμεν πάσας τὰς ἑορτὰς τοῦ
 Θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς.
- 9 τὰ σημεῖα αὐτῶν οὐκ εἶδομεν, οὐκ ἔστιν ἔτι
 προφήτης, καὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἔτι.
- 10 ἔως πότε, ὁ Θεός, ὀνειδιεῖ ὁ ἐχθρός,
 παροξυνεῖ ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου
 εἰς τέλος;
- 11 ἵνατί ἀποστρέφεις τὴν χειρὰ σου καὶ τὴν
 δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου
 εἰς τέλος;
- 12 ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων,
 εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.
- 13 σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν
 θάλασσαν, σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς
 τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος.
- 14 σὺ συνέθλασας τὴν κεφαλὴν τοῦ
 δράκοντος, ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς
 τοῖς Αἰθίοψι.
- 15 σὺ διέρρηξας πηγὰς καὶ χειμάρρους, σὺ
 ἐξήρανας ποταμοὺς Ἡθάμ.
- 16 σὴ ἔστιν ἡ ἡμέρα, καὶ σὴ ἔστιν ἡ νύξ, σὺ
 κατηρτίσω φαῦσιν καὶ ἥλιον.
- 17 σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὠραῖα τῆς γῆς·
 θέρος καὶ ἔαρ, σὺ ἔπλασας αὐτά.

- 18 μνήσθητι ταύτης· ἐχθρὸς ὠνείδισε τὸν
Κύριον, καὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνε τὸ
ὄνομά σου.
- 19 μὴ παραδῶς τοῖς θηρίοις ψυχὴν
ἐξομολογουμένην σοι, τῶν ψυχῶν τῶν
πενήτων σου μὴ ἐπιλάβῃ εἰς τέλος.
- 20 ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου, ὅτι
ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοτισμένοι τῆς γῆς
οἴκων ἀνομιῶν.
- 21 μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος καὶ
κατησχυμένος· πτωχὸς καὶ πένης
αἰνέσουσι τὸ ὄνομά σου.
- 22 ἀνάστα, ὁ Θεός, δίκασον τὴν δίκην σου·
μνήσθητι τοῦ ὀνειδισμοῦ σου τοῦ ὑπὸ
ἄφρονος ὅλην τὴν ἡμέραν.
- 23 μὴ ἐπιλάβῃ τῆς φωνῆς τῶν ἱκετῶν σου· ἡ
ὑπερηφανία τῶν μισούντων σε ἀνέβη
διὰ παντός.

74

- 1 Εἰς τὸ τέλος· μὴ διαφθείρης· ψαλμὸς ὥδῃς
τῷ Ἀσάφ.
- 2 ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΟΜΕΘΑ σοι, ὁ Θεός,
ἐξομολογησόμεθά σοι καὶ ἐπικαλεσόμεθα τὸ
ὄνομά σου.
- 3 διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου, ὅταν
λάβω καιρόν· ἐγὼ εὐθύτητας κρινῶ.
- 4 ἐτάκη ἡ γῆ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν
αὐτῇ, ἐγὼ ἐστερέωσα τοὺς στύλους
αὐτῆς. (διάψαλμα).
- 5 εἶπα τοῖς παρανομοῦσι· μὴ παρανομεῖτε, καὶ
τοῖς ἁμαρτάνουσι· μὴ ὑψοῦτε κέρας,

- ⁶ μὴ ἐπαίρετε εἰς ὕψος τὸ κέρας ὑμῶν καὶ μὴ
λαλεῖτε κατὰ τοῦ Θεοῦ ἀδικίαν.
⁷ ὅτι οὔτε ἐξ ἐξόδων οὔτε ἀπὸ δυσμῶν οὔτε
ἀπὸ ἐρήμων ὀρέων,
⁸ ὅτι ὁ Θεὸς κριτὴς ἐστὶ, τοῦτον ταπεινοῖ καὶ
τοῦτον ὑψοῖ.
⁹ ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ Κυρίου οἴνου ἀκράτου
πλήρες κεράσματος. καὶ ἔκλινεν ἐκ
τούτου εἰς τοῦτο, πλὴν ὁ τρυγίας αὐτοῦ
οὐκ ἐξεκενώθη, πίνονται πάντες οἱ
ἀμαρτωλοὶ τῆς γῆς·
¹⁰ ἐγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι εἰς τὸν αἰῶνα, ψαλῶ
τῷ Θεῷ Ἰακώβ· καὶ πάντα τὰ κέρατα
τῶν ἀμαρτωλῶν συνθλάσω, καὶ
ὑψωθήσεται τὰ κέρατα τοῦ δικαίου.

75

- ¹ Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις· ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ,
ὥδῃ πρὸς τὸν Ἀσσύριον.
² ΓΝΩΣΤΟΣ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ
Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
³ καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ
κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών·
⁴ ἐκεῖ συνέτριψε τὰ κράτη τῶν τόξων, ὅπλον
καὶ ρομφαίαν καὶ πόλεμον. (διάψαλμα).
⁵ φωτίζεις σὺ θαυμαστῶς ἀπὸ ὀρέων
αἰωνίων·
⁶ ἐταράχθησαν πάντες οἱ ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ,
ὑπνωσαν ὕπνον αὐτῶν καὶ οὐχ εὔρον
οὐδὲν πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πλούτου
ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

- 7 ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου, ὁ Θεὸς Ἰακώβ,
ἐνύσταξαν οἱ ἐπιβεβηκότες τοῖς ἵπποις.
8 σὺ φοβερὸς εἶ, καὶ τίς ἀντιστήσεται σοι;
ἀπὸ τότε ἡ ὀργή σου.
9 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠκούτισας κρίσιν, γῇ
ἐφοβήθη καὶ ἠσύχασεν
10 ἐν τῷ ἀναστῆναι εἰς κρίσιν τὸν Θεὸν τοῦ
σῶσαι πάντας τοὺς πραεῖς τῆς γῆς.
(διάψαλμα).
11 ὅτι ἐνθῦμιον ἀνθρώπου ἐξομολογήσεται
σοι, καὶ ἐγκατάλειμμα ἐνθυμίου
ἐορτάσει σοι.
12 εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν·
πάντες οἱ κύκλῳ αὐτοῦ οἴσουσι δῶρα
13 τῷ φοβερῷ καὶ ἀφαιρουμένῳ πνεύματα
ἀρχόντων, φοβερῷ παρὰ τοῖς βασιλεῦσι
τῆς γῆς.

76

- 1 Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Ἰδιθούν· ψαλμὸς τῷ
Ἀσάφ.
2 ΦΩΝ... μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ
μου πρὸς τὸν Θεόν, καὶ προσέσχε μοι.
3 ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν Θεὸν ἐξεζήτησα,
ταῖς χερσὶ μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ,
καὶ οὐκ ἠπατήθην· ἀπηνήνατο
παρακληθῆναι ἡ ψυχὴ μου.
4 ἐμνήσθην τοῦ Θεοῦ καὶ εὐφράνθην·
ἠδολέσχησα, καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ
πνεῦμά μου. (διάψαλμα).
5 προκατελάβοντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου,
ἐταράχθην καὶ οὐκ ἐλάλησα.

- 6 διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας, καὶ ἔτη
αἰώνια ἐμνήσθην καὶ ἐμελέτησα·
- 7 νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχουν,
καὶ ἔσκαλλε τὸ πνεῦμά μου.
- 8 μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώσεται Κύριος καὶ οὐ
προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι;
- 9 ἢ εἰς τέλος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀποκόψει;
συνετέλεσε ρῆμα ἀπὸ γενεᾶς εἰς
γενεάν;
- 10 μὴ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτερῆσαι ὁ Θεός; ἢ
συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς
οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ; (διάψαλμα).
- 11 καὶ εἶπα· νῦν ἠρξάμην, αὕτη ἡ ἀλλοίωσις
τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου.
- 12 ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου, ὅτι
μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν
θαυμασίων σου
- 13 καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου καὶ
ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχῆσω.
- 14 ὁ Θεός, ἐν τῷ ἀγίῳ ἡ ὁδός σου· τίς Θεὸς
μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν;
- 15 σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια, ἐγνώρισας
ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου·
- 16 ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν
σου, τοὺς υἱοὺς Ἰακώβ καὶ Ἰωσήφ.
(διάψαλμα).
- 17 εἰδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός, εἰδοσάν σε
ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν, ἐταράχθησαν
ἄβυσσοι,

- 18 πλήθος ἤχους ὑδάτων, φωνὴν ἔδωκαν αἱ
νεφέλαι, καὶ γὰρ τὰ βέλη σου
διαπορεύονται·
- 19 φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ,
ἔφαναν αἱ ἀστραπαὶ σου τῇ οἰκουμένη,
ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ.
- 20 ἐν τῇ θαλάσῃ αἱ ὁδοί σου, καὶ αἱ τρίβοι
σου ἐν ὕδασι πολλοῖς, καὶ τὰ ἴχνη σου
οὐ γνωσθήσονται.
- 21 ὠδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου ἐν
χειρὶ Μωϋσῆ καὶ Ἀαρών.

77

- 1 Συνέσεως τῷ Ἀσάφ.
- ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ, λαός μου, τῷ νόμῳ μου,
κλίνετε τὸ οὖς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ
στόματός μου·
- 2 ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου,
φθέγξομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς.
- 3 ὅσα ἠκούσαμεν καὶ ἔγνωμεν αὐτὰ καὶ οἱ
πατέρες ἡμῶν διηγήσαντο ἡμῖν,
- 4 οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν εἰς
γενεὰν ἑτέραν, ἀπαγγέλλοντες τὰς
αἰνέσεις Κυρίου καὶ τὰς δυναστείας
αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἃ
ἐποίησε.
- 5 καὶ ἀνέστησε μαρτύριον ἐν Ἰακώβ καὶ
νόμον ἔθετο ἐν Ἰσραὴλ, ὅσα ἐνετείλατο
τοῖς πατράσιν ἡμῶν τοῦ γνωρίσαι αὐτὰ
τοῖς υἱοῖς αὐτῶν,

- 6 ὅπως ἂν γνῶ γενεὰ ἑτέρα, υἱοὶ οἱ
τεχθησόμενοι, καὶ ἀναστήσονται καὶ
ἀπαγγελοῦσιν αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν·
- 7 ἵνα θῶνται ἐπὶ τὸν Θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν
καὶ μὴ ἐπιλάθωνται τῶν ἔργων τοῦ
Θεοῦ καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ
ἐκζητήσωσιν·
- 8 ἵνα μὴ γένωνται ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν,
γενεὰ σκολιὰ καὶ παραπικραίνουσα,
γενεά, ἣτις οὐ κατηύθυνε τὴν καρδίαν
ἐαυτῆς καὶ οὐκ ἐπιστῶθη μετὰ τοῦ
Θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτῆς.
- 9 υἱοὶ Ἑφραὶμ ἐντείνοντες καὶ βάλλοντες
τόξοις ἐστράφησαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.
- 10 οὐκ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ Θεοῦ καὶ
ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ οὐκ ἠβουλήθησαν
πορεύεσθαι.
- 11 καὶ ἐπελάθοντο τῶν εὐεργεσιῶν αὐτοῦ καὶ
τῶν θαυμασίων αὐτοῦ, ὧν ἔδειξεν
αὐτοῖς,
- 12 ἐναντίον τῶν πατέρων αὐτῶν ἃ ἐποίησε
θαυμάσια ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἐν πεδίῳ
Τάνεως.
- 13 διέρρηξε θάλασσαν καὶ διήγαγεν αὐτούς,
παρέστησεν ὕδατα ὡσεὶ ἄσκον
- 14 καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐν νεφέλῃ ἡμέρας καὶ
ὅλην τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός.
- 15 διέρρηξε πέτραν ἐν ἐρήμῳ καὶ ἐπότισεν
αὐτοὺς ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ
- 16 καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ πέτρας καὶ
κατήγαγεν ὡς ποταμοὺς ὕδατα.

- 17 καὶ προσέθεντο ἔτι τοῦ ἁμαρτάνειν αὐτῶ,
παρεπίκραναν τὸν Ὑψιστον ἐν ἀνύδρῳ
- 18 καὶ ἐξεπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις
αὐτῶν, τοῦ αἰτῆσαι βρώματα ταῖς
ψυχαῖς αὐτῶν
- 19 καὶ κατελάλησαν τοῦ Θεοῦ καὶ εἶπαν· μὴ
δυνήσεται ὁ Θεὸς ἐτοιμάσαι τράπεζαν
ἐν ἐρήμῳ;
- 20 ἐπεὶ ἐπάταξε πέτραν καὶ ἐρρύησαν ὕδατα
καὶ χεῖμαρροι κατεκλύσθησαν, μὴ καὶ
ἄρτον δύναται δοῦναι ἢ ἐτοιμάσαι
τράπεζαν τῷ λαῷ αὐτοῦ;
- 21 διὰ τοῦτο ἤκουσε Κύριος καὶ ἀνεβάλετο,
καὶ πῦρ ἀνήφθη ἐν Ἰακώβ, καὶ ὀργὴ
ἀνέβη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ,
- 22 ὅτι οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τῷ Θεῷ οὐδὲ
ἠλπισαν ἐπὶ τὸ σωτήριον αὐτοῦ.
- 23 καὶ ἐνετείλατο νεφέλαις ὑπεράνωθεν καὶ
θύρας οὐρανοῦ ἀνέῴξε
- 24 καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μάννα φαγεῖν καὶ
ἄρτον οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς·
- 25 ἄρτον ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος,
ἐπισιτισμὸν ἀπέστειλεν αὐτοῖς εἰς
πλησμονήν.
- 26 ἀπῆρε Νότον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἐπήγαγεν ἐν
τῇ δυνάμει αὐτοῦ Λίβα
- 27 καὶ ἔβρεξεν ἐπ' αὐτοὺς ὥσει χοῦν σάρκας
καὶ ὥσει ἄμμον θαλασσῶν πετεινὰ
πτερωτά,
- 28 καὶ ἐπέπεσον ἐν μέσῳ παρεμβολῆς αὐτῶν
κύκλῳ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν,

- 29 καὶ ἔφαγον καὶ ἐνεπλήσθησαν σφόδρα, καὶ
τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ἤνεγκεν αὐτοῖς,
- 30 οὐκ ἔστερήθησαν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας
αὐτῶν. ἔτι τῆς βρώσεως οὔσης ἐν τῷ
στόματι αὐτῶν,
- 31 καὶ ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτούς, καὶ
ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν, καὶ
τούς ἐκλεκτοὺς τοῦ Ἰσραὴλ
συνεπόδισεν.
- 32 ἐν πᾶσι τούτοις ἥμαρτον ἔτι καὶ οὐκ
ἐπίστευσαν ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ,
- 33 καὶ ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι
αὐτῶν καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν μετὰ σπουδῆς.
- 34 ὅταν ἀπέκτειναν αὐτούς, τότε ἐξεζήτουν
αὐτὸν καὶ ἐπέστρεφον καὶ ὠρθηρίζον
πρὸς τὸν Θεὸν
- 35 καὶ ἐμνήσθησαν ὅτι ὁ Θεὸς βοηθὸς αὐτῶν
ἐστὶ καὶ ὁ Θεὸς ὁ Ὑψιστος λυτρωτὴς
αὐτῶν ἐστὶ.
- 36 καὶ ἠγάπησαν αὐτὸν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν
καὶ τῇ γλώσσει αὐτῶν ἐψεύσαντο αὐτῷ,
- 37 ἡ δὲ καρδία αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα μετ' αὐτοῦ,
οὐδὲ ἐπιστώθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ
αὐτοῦ.
- 38 αὐτὸς δὲ ἐστὶν οἰκτίρμων καὶ ἰλάσκεται
ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν καὶ οὐ διαφθερεῖ
καὶ πληθυνεῖ τοῦ ἀποστρέψαι τὸν
θυμὸν αὐτοῦ καὶ οὐχὶ ἐκκαύσει πᾶσαν
τὴν ὀργὴν αὐτοῦ.
- 39 καὶ ἐμνήσθη ὅτι σὰρξ εἰσι, πνεῦμα
πορευόμενον καὶ οὐκ ἐπιστρέφον.

- 40 ποσάκις παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ,
παρώργισαν αὐτὸν ἐν γῇ ἀνύδρῳ;
41 καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεὸν
καὶ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ παρώξυναν.
42 καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς αὐτοῦ,
ἡμέρας, ἧς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ
χειρὸς θλίβοντος,
43 ὥς ἔθετο ἐν Αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα αὐτοῦ καὶ
τὰ τέρατα αὐτοῦ ἐν πεδίῳ Τάνεως.
44 καὶ μετέστρεψεν εἰς αἷμα τοὺς ποταμοὺς
αὐτῶν καὶ τὰ ὄμβρήματα αὐτῶν, ὥπως
μὴ πίωσιν·
45 ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς κυνόμυιαν, καὶ
κατέφαγεν αὐτούς, καὶ βάτραχον, καὶ
διέφθειρεν αὐτούς·
46 καὶ ἔδωκε τῇ ἐρυσίβῃ τοὺς καρποὺς αὐτῶν
καὶ τοὺς πόνους αὐτῶν τῇ ἀκρίδι·
47 ἀπέκτεινεν ἐν χαλάζῃ τὴν ἄμπελον αὐτῶν
καὶ τὰς συκαμίνους αὐτῶν ἐν τῇ πάχνῃ·
48 καὶ παρέδωκεν εἰς χάλαζαν τὰ κτήνη
αὐτῶν καὶ τὴν ὑπαρξιν αὐτῶν τῷ πυρί·
49 ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς ὀργὴν θυμοῦ
αὐτοῦ, θυμὸν καὶ ὀργὴν καὶ θλίψιν,
ἀποστολὴν δι' ἀγγέλων πονηρῶν.
50 ὥδοποίησε τρίβον τῇ ὀργῇ αὐτοῦ καὶ οὐκ
ἐφείσατο ἀπὸ θανάτου τῶν ψυχῶν
αὐτῶν καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν εἰς θάνατον
συνέκλεισε
51 καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ
Αἰγύπτῳ, ἀπαρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν
ἐν τοῖς σκηνώμασι Χάμ,

- 52 καὶ ἀπῆρεν ὡς πρόβατα τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ
ἀνήγαγεν αὐτοὺς ὡσεὶ ποίμνιον ἐν
ἐρήμῳ
- 53 καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐπ' ἐλπίδι, καὶ οὐκ
ἐδειλίασαν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν
ἐκάλυψε θάλασσα.
- 54 καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς ὄρος ἁγιάσματος
αὐτοῦ, ὄρος τοῦτο, ὃ ἐκτίσαστο ἡ δεξιὰ
αὐτοῦ,
- 55 καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ἔθνη
καὶ ἐκληροδότησεν αὐτοὺς ἐν σχοινίῳ
κληροδοσίας καὶ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς
σκηνώμασιν αὐτῶν τὰς φυλὰς τοῦ
Ἰσραήλ.
- 56 καὶ ἐπείρασαν καὶ παρεπίκραναν τὸν Θεὸν
τὸν Ὑψιστον καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ
οὐκ ἐφυλάξαντο
- 57 καὶ ἀπέστρεψαν καὶ ἠθέτησαν, καθὼς καὶ
οἱ πατέρες αὐτῶν, μετεστράφησαν εἰς
τόξον στρεβλὸν
- 58 καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐν τοῖς βουνοῖς
αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν
παρεζήλωσαν αὐτόν.
- 59 ἤκουσεν ὁ Θεὸς καὶ ὑπερεῖδε καὶ
ἐξουδένωσε σφόδρα τὸν Ἰσραήλ.
- 60 καὶ ἀπώσατο τὴν σκηνὴν Σιλώμ, σκὴνωμα,
ὃ κατεσκήνωσεν ἐν ἀνθρώποις.
- 61 καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν τὴν ἰσχύν
αὐτῶν καὶ τὴν καλλονὴν αὐτῶν εἰς
χεῖρα ἐχθρῶν

- 62 καὶ συνέκλεισεν ἐν ρομφαίᾳ τὸν λαὸν
αὐτοῦ καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ
ὑπερεΐδε.
- 63 τοὺς νεανίσκους αὐτῶν κατέφαγε πῦρ, καὶ
αἱ παρθένοι αὐτῶν οὐκ ἐπενθήθησαν·
- 64 οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ρομφαίᾳ ἔπεσον, καὶ αἱ
χῆραι αὐτῶν οὐ κλαυθήσονται.
- 65 καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, ὡς
δυνατὸς κεκραipaληκῶς ἐξ οἴνου,
- 66 καὶ ἐπάταξε τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὰ
ὀπίσω, ὄνειδος αἰώνιον ἔδωκεν αὐτοῖς.
- 67 καὶ ἀπώσατο τὸ σκῆνωμα Ἰωσήφ καὶ τὴν
φυλὴν Ἑφραΐμ οὐκ ἐξελέξατο·
- 68 καὶ ἐξελέξατο τὴν φυλὴν Ἰούδα, τὸ ὄρος τὸ
Σιών, ὃ ἠγάπησε,
- 69 καὶ ὠκοδόμησεν ὡς μονοκέρωτος τὸ
ἁγίασμα αὐτοῦ, ἐν τῇ γῇ ἐθεμελίωσεν
αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.
- 70 καὶ ἐξελέξατο Δαυΐδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ καὶ
ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν
προβάτων,
- 71 ἐξόπισθεν τῶν λοχευομένων ἔλαβεν αὐτόν
ποιμαίνειν Ἰακώβ τὸν δοῦλον αὐτοῦ
καὶ Ἰσραὴλ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ
- 72 καὶ ἐποίμανεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς
καρδίας αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ συνέσει τῶν
χειρῶν αὐτοῦ ὠδήγησεν αὐτούς.

78

1 Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

- Ο ΘΕΟΣ, ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν
σου, ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου,
ἔθεντο Ἱερουσαλήμ ὡς ὀπωροφυλάκιον.
- ² ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου
βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ,
τὰς σάρκας τῶν ὀσίων σου τοῖς θηρίοις
τῆς γῆς·
- ³ ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὥσεὶ ὕδωρ κύκλῳ
Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων.
- ⁴ ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν,
μυκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς
κύκλῳ ἡμῶν.
- ⁵ ἕως πότε, Κύριε, ὀργισθήσῃ εἰς τέλος,
ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλός σου;
- ⁶ ἔκχεον τὴν ὀργὴν σου ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ
γινώσκοντά σε καὶ ἐπὶ βασιλείας, αἱ τὸ
ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο,
- ⁷ ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακώβ, καὶ τὸν τόπον
αὐτοῦ ἠρήμωσαν.
- ⁸ μὴ μνησθῇς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων· ταχὺ
προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί
σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα.
- ⁹ βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεός, ὁ σωτὴρ ἡμῶν·
ἔνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου,
Κύριε, ρῦσαι ἡμᾶς καὶ ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν ἕνεκα τοῦ ὀνόματός
σου,
- ¹⁰ μή ποτε εἰπωσι τὰ ἔθνη· ποῦ ἔστιν ὁ Θεὸς
αὐτῶν; καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν
ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν ἡ
ἐκδίκησις τοῦ αἵματος τῶν δούλων σου
τοῦ ἐκκεχυμένου.

- 11 εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ὁ στεναγμὸς τῶν πεπεδημένων, κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τοῦ βραχίονός σου περιποίησαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων.
- 12 ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἑπταπλασίονα εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν τὸν ὄνειδισμόν αὐτῶν, ὃν ὠνείδισάν σε, Κύριε.
- 13 ἡμεῖς δὲ λαὸς σου καὶ πρόβατα νομῆς σου ἀνθομολογησόμεθά σοι εἰς τὸν αἰῶνα, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἐξαγγελοῦμεν τὴν αἵνεσίν σου.

79

- 1 Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων· μαρτύριον τῷ Ἀσάφ, ψαλμὸς ὑπὲρ τοῦ Ἀσσυρίου.
- 2 Ο ΠΟΙΜΑΙΝΩΝ τὸν Ἰσραήλ, πρόσχες, ὁ ὀδηγῶν ὥσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ. ὁ καθηήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, ἐμφάνηθι.
- 3 ἐναντίον Ἐφραὶμ καὶ Βενιαμὶν καὶ Μανασσῆ ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.
- 4 ὁ Θεός, ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα.
- 5 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἕως πότε ὀργίζῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν δούλων σου;
- 6 ψωμιεῖς ἡμᾶς ἄρτον δακρύων; καὶ ποτιεῖς ἡμᾶς ἐν δάκρυσιν ἐν μέτρῳ;
- 7 ἔθου ἡμᾶς εἰς ἀντιλογίαν τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς.

- 8 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον
ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου,
καὶ σωθησόμεθα. (διάψαλμα).
- 9 ἄμπελον ἐξ Αἰγύπτου μετῆρας, ἐξέβαλες
ἔθνη καὶ κατεφύτευσας αὐτήν·
- 10 ὠδοποίησας ἔμπροσθεν αὐτῆς καὶ
κατεφύτευσας τὰς ρίζας αὐτῆς, καὶ
ἐπλήρωσε τὴν γῆν.
- 11 ἐκάλυψεν ὄρη ἡ σκιὰ αὐτῆς καὶ αἱ
ἀναδενδράδες αὐτῆς τὰς κέδρους τοῦ
Θεοῦ·
- 12 ἐξέτεινε τὰ κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης
καὶ ἕως ποταμῶν τὰς παραφυάδας
αὐτῆς.
- 13 ἰνατί καθεῖλες τὸν φραγμὸν αὐτῆς καὶ
τρυγῶσιν αὐτὴν πάντες οἱ
παραπορευόμενοι τὴν ὁδόν;
- 14 ἐλυμήνατο αὐτὴν ὅς ἐκ δρυμοῦ, καὶ μονιὸς
ἄγριος κατενεμήσατο αὐτήν.
- 15 ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον δὴ, καὶ
ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε καὶ
ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην
- 16 καὶ κατάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ
δεξιὰ σου, καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν
ἐκραταίωσας σεαυτῷ.
- 17 ἐμπεπυρισμένη πυρὶ καὶ ἀνεσκαμμένη· ἀπὸ
ἐπιτιμῆσεως τοῦ προσώπου σου
ἀπολοῦνται.
- 18 γενηθήτω ἡ χεὶρ σου ἐπ' ἄνδρα δεξιᾶς σου
καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν
ἐκραταίωσας σεαυτῷ·

- 19 καὶ οὐ μὴ ἀποστῶμεν ἀπὸ σοῦ, ζωώσεις
ἡμᾶς, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικαλεσόμεθα.
20 Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον
ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου,
καὶ σωθησόμεθα.

80

- 1 Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν· ψαλμὸς τῷ
Ἀσάφ.
2 ΑΓΑΛΛΙΑΣΘΕ τῷ Θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν,
ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ Ἰακώβ·
3 λάβετε ψαλμὸν καὶ δότε τύμπανον,
ψαλτήριον τερπνὸν μετὰ κιθάρας·
4 σαλπίσσατε ἐν νεομηνία σάλπιγγι, ἐν
εὐσήμεν ἡμέρᾳ ἐορτῆς ὑμῶν·
5 ὅτι πρόσταγμα τῷ Ἰσραὴλ ἐστὶ καὶ κρίμα τῷ
Θεῷ Ἰακώβ.
6 μαρτύριον ἐν τῷ Ἰωσήφ ἔθετο αὐτὸν ἐν τῷ
ἐξελθεῖν αὐτὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου·
γλῶσσαν, ἣν οὐκ ἔγνω, ἤκουσεν·
7 ἀπέστησεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν νῶτον αὐτοῦ, αἱ
χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κοφίνῳ ἐδούλευσαν·
8 ἐν θλίψει ἐπεκαλέσω με, καὶ ἐρρυσάμην σε·
ἐπήκουσά σου ἐν ἀποκρύφῳ
καταιγίδος, ἐδοκίμασά σε ἐπὶ ὕδατος
ἀντιλογίας. (διάψαλμα).
9 ἄκουσον, λαός μου, καὶ διαμαρτύρομαί σοι,
Ἰσραὴλ, ἐὰν ἀκούσης μου,
10 οὐκ ἔσται ἐν σοὶ Θεὸς πρόσφατος, οὐδὲ
προσκυνήσεις Θεῷ ἄλλοτρίῳ·
11 ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου ὁ
ἀναγαγὼν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου·

- πλάτυνον τὸ στόμα σου, καὶ πληρώσω
αὐτό.
- ¹² καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαός μου τῆς φωνῆς
μου, καὶ Ἰσραὴλ οὐ προσέσχε μοι·
- ¹³ καὶ ἐξαπέστειλα αὐτοὺς κατὰ τὰ
ἐπιτηδεύματα τῶν καρδιῶν αὐτῶν,
πορεύσονται ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν
αὐτῶν.
- ¹⁴ εἰ ὁ λαός μου ἤκουσέ μου, Ἰσραὴλ ταῖς
ὁδοῖς μου εἰ ἐπορεύθη,
- ¹⁵ ἐν τῷ μηδενὶ ἂν τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν
ἐταπείνωσα καὶ ἐπὶ τοὺς θλίβοντας
αὐτοὺς ἐπέβαλον ἂν τὴν χεῖρά μου.
- ¹⁶ οἱ ἐχθροὶ Κυρίου ἐψεύσαντο αὐτῷ, καὶ
ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.
- ¹⁷ καὶ ἐψώμισεν αὐτοὺς ἐκ στέατος πυροῦ καὶ
ἐκ πέτρας μέλι ἐχόρτασεν αὐτούς.

81

- ¹ Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.
- Ο ΘΕΟΣ ἔστι ἐν συναγωγῇ θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ
θεοὺς διακρινεῖ.
- ² ἕως πότε κρίνετε ἀδικίαν καὶ πρόσωπα
ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε; (διάψαλμα).
- ³ κρίνατε ὀρφανῷ καὶ πτωχῷ, ταπεινὸν καὶ
πένητα δικαιοῦσατε·
- ⁴ ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχόν, ἐκ χειρὸς
ἁμαρτωλοῦ ρύσασθε αὐτόν.
- ⁵ οὐκ ἔγνωσαν οὐδὲ συνῆκαν, ἐν σκότει
διαπορεύονται· σαλευθήσονται πάντα
τὰ θεμέλια τῆς γῆς.

- 6 ἐγὼ εἶπα· θεοὶ ἐστε καὶ υἱοὶ Ὑψίστου
πάντες·
7 ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε καὶ ὡς
εἷς τῶν ἀρχόντων πίπτετε.
8 ἀνάστα, ὁ Θεός, κρίνων τὴν γῆν, ὅτι σὺ
κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς
ἔθνεσι.

82

- 1 Ὡδὴ ψαλμοῦ τῷ Ἀσάφ.
2 Ο ΘΕΟΣ, τίς ὁμοιωθήσεται σοι; μὴ σιγῆσης
μηδὲ καταπραυνῇς, ὁ Θεός·
3 ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροὶ σου ἤχησαν, καὶ οἱ
μισοῦντές σε ἦσαν κεφαλὴν,
4 ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπανουργέσαντο
γνώμην καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν
ἀγίων σου·
5 εἶπαν· δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτοὺς ἐξ
ἔθνους, καὶ οὐ μὴ μνησθῇ τὸ ὄνομα
Ἰσραὴλ ἔτι.
6 ὅτι ἐβουλεύσαντο ἐν ὁμονοίᾳ ἐπὶ τὸ αὐτό,
κατὰ σοῦ διαθήκην διέθεντο
7 τὰ σκηνώματα τῶν Ἰδουμαίων καὶ οἱ
Ἰσμαηλῖται, Μωὰβ καὶ οἱ Ἀγαρηνοί,
8 Γεβὰλ καὶ Ἀμμὼν καὶ Ἀμαλῆκ καὶ
ἀλλόφυλοι μετὰ τῶν κατοικούντων
Τύρον.
9 καὶ γὰρ καὶ Ἀσσοὺρ συμπαραγένετο μετ'
αὐτῶν, ἐγενήθησαν εἰς ἀντίληψιν τοῖς
υἱοῖς Λώτ. (διάψαλμα).

- 10 ποιήσουν αὐτοῖς ὡς τῇ Μαδιὰμ καὶ τῷ
Σισάρα, ὡς τῷ Ἰαβεὶμ ἐν τῷ χειμάρρῳ
Κεισών·
- 11 ἐξωλοθρεύθησαν ἐν Ἀενδώρ, ἐγενήθησαν
ὥσεὶ κόπρος τῇ γῇ.
- 12 τοῦ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν ὡς τὸν Ὠρήβ καὶ
Ζήβ καὶ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανὰ πάντας
τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν,
- 13 οἵτινες εἶπαν· Κληρονομήσωμεν ἑαυτοῖς τὸ
ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ.
- 14 ὁ Θεός μου, τοῦ αὐτοῦ ὡς τροχόν, ὡς
καλάμην κατὰ πρόσωπον ἀνέμου·
- 15 ὥσεὶ πῦρ, ὃ διαφλέξει δρυμόν, ὥσεὶ φλόξ, ἣ
κατακαύσει ὄρη,
- 16 οὕτως καταδιώξεις αὐτοὺς ἐν τῇ καταιγίδι
σου, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου συνταράξεις
αὐτούς.
- 17 πλήρωσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας, καὶ
ζητήσουσι τὸ ὄνομά σου, Κύριε.
- 18 αἰσχυνθήτωσαν καὶ ταραχθήτωσαν εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος καὶ ἐντραπήτωσαν
καὶ ἀπολέσθωσαν
- 19 καὶ γνώτωσαν ὅτι ὄνομά σοι Κύριος· σὺ
μόνος Ὑψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

83

- 1 Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν· τοῖς υἱοῖς
Κορὲ ψαλμός.
- 2 ΩΣ ΑΓΑΠΗΤΑ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε
τῶν δυνάμεων.
- 3 ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰς
αὐλὰς τοῦ Κυρίου, ἡ καρδία μου καὶ ἡ

σάρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν
ζῶντα.

- ⁴ καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν καὶ
τρυγῶν νοσσιὰν ἑαυτῇ, οὗ θήσει τὰ
νοσσία ἑαυτῆς, τὰ θυσιαστήριά σου,
Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ Βασιλεύς μου
καὶ ὁ Θεός μου.
- ⁵ μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί
σε. (διάψαλμα).
- ⁶ μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐστὶν ἡ ἀντίληψις αὐτοῦ
παρὰ σοί· ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτοῦ διέθετο
- ⁷ εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἔθετο· καὶ γὰρ εὐλογίας
δώσει ὁ νομοθετῶν.
- ⁸ πορεύονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν,
ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν θεῶν ἐν Σιών.
- ⁹ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, εἰσάκουσον
τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι, ὁ Θεὸς
Ἰακώβ. (διάψαλμα).
- ¹⁰ ὑπερασπιστὰ ἡμῶν, ἴδε, ὁ Θεός, καὶ
ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ
χριστοῦ σου.
- ¹¹ ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου
ὑπὲρ χιλιάδας· ἐξελεξάμην
παραρριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ
μου μᾶλλον ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν
ἀμαρτωλῶν.
- ¹² ὅτι ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος ὁ
Θεός, χάριν καὶ δόξαν δώσει· Κύριος οὐ

στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις
ἐν ἀκακίᾳ.

13 Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, μακάριος
ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

84

1 Εἰς τὸ τέλος· τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμός.

2 ΕΥΔΟΚΗΣΑΣ, Κύριε, τὴν γῆν σου,
ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ·

3 ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου, ἐκάλυψας
πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.
(διάψαλμα).

4 κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργήν σου,
ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου.

5 ἐπίστρεψον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων
ἡμῶν, καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου
ἀφ' ἡμῶν.

6 μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ὀργισθῇς ἡμῖν; ἢ
διατενεῖς τὴν ὀργήν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς
γενεάν;

7 ὁ Θεός, σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ ὁ
λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί.

8 δεῖξον ἡμῖν, Κύριε, τὸ ἔλεός σου καὶ τὸ
σωτήριόν σου δώης ἡμῖν.

9 ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἑμοῖ Κύριος ὁ
Θεός, ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν
αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ὀσίους αὐτοῦ καὶ
ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας καρδίαν ἐπ'
αὐτόν.

10 πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτόν τὸ
σωτήριον αὐτοῦ τοῦ κατασκηνῶσαι
δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.

- 11 ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη
καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν·
12 ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, καὶ
δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε.
13 καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ
γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς·
14 δικαιοσύνη ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύσεται
καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

85

- 1 Προσευχῇ τῷ Δαυΐδ.
ΚΛΙΝΟΝ, Κύριε, τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν
μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ.
2 φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὁσιός εἰμι·
σῶσον τὸν δοῦλόν σου, ὁ Θεός μου, τὸν
ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ.
3 ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κεκράξομαι
ὅλην τὴν ἡμέραν.
4 εὐφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι
πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου.
5 ὅτι σύ, Κύριε, χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς καὶ
πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις
σε.
6 ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν προσευχήν μου καὶ
πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.
7 ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ,
ὅτι ἐπήκουσάς μου.
8 οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, καὶ
οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου.
9 πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐποίησας, ἥξουσι καὶ
προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε,
καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου.

- 10 ὅτι μέγας εἶ σὺ καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ
Θεὸς μόνος.
- 11 ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ
πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου·
εὐφρανθήτω ἡ καρδιά μου τοῦ
φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.
- 12 ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν
ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά
σου εἰς τὸν αἰῶνα.
- 13 ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ καὶ ἐρρύσω
τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἅδου κατωτάτου.
- 14 ὁ Θεός, παράνομοι ἐπανεστήσαν ἐπ' ἐμέ,
καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν
ψυχὴν μου καὶ οὐ προέθεντό σε
ἐνώπιον αὐτῶν.
- 15 καὶ σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ
ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος
καὶ ἀληθινός.
- 16 ἐπίβλεπον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με, δὸς τὸ
κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ σῶσον
τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου.
- 17 ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ
ιδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ
αἰσχυνθήτωσαν, ὅτι σύ, Κύριε,
ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.

86

- 1 Τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμὸς ὥδῃς.
Οἱ ΘΕΜΕΛΙΟΙ αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς
ἁγίοις·
- 2 ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών ὑπὲρ πάντα
τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

- ³ δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (διάψαλμα).
- ⁴ μνησθήσομαι Ραὰβ καὶ Βαβυλῶνος τοῖς γινώσκουσί με· καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι καὶ Τύρος καὶ λαὸς τῶν Αἰθιοπῶν, οὗτοι ἐγενήθησαν ἐκεῖ.
- ⁵ μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ Ὑψιστος.
- ⁶ Κύριος διηγῆσεται ἐν γραφῇ λαῶν καὶ ἀρχόντων τούτων τῶν γεγεννημένων ἐν αὐτῇ. (διάψαλμα).
- ⁷ ὥς εὐφραينوμένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

87

- ¹ Ὡδὴ ψαλμοῦ τοῖς υἱοῖς Κορέ· εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ μαελὲθ τοῦ ἀποκριθῆναι· συνέσεως Αἰμὰν τῷ Ἰσραηλίτῃ.
- ² ΚΥΡΙΕ ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου·
- ³ εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
- ⁴ ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε·
- ⁵ προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὥσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος,
- ⁶ ὥσεὶ τραυματαῖα καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

- 7 ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν
σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
- 8 ἐπ' ἐμέ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ
πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου
ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ. (διάψαλμα).
- 9 ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ,
ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς,
παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.
- 10 οἱ ὀφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ πτωχείας·
ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν
ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς
μου·
- 11 μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ
ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ
ἐξομολογήσονται σοι;
- 12 μὴ διηγῆσεταιί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου
καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
- 13 μὴ γνωσθῆσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά
σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ
ἐπιλελησμένη;
- 14 κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωΐ
ἢ προσευχή μου προφθάσει σε.
- 15 ἰνατί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχὴν μου,
ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ'
ἐμοῦ;
- 16 πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός
μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ
ἐξηπορήθην.
- 17 ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ
φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με,
- 18 ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν,
περιέσχον με ἅμα.

19 ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

88

- 1 Συνέσεως Αἰθᾶμ τῷ Ἰσραηλίτῃ.
2 ΤΑ ΕΛΕΗ σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι,
εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν
ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου,
3 ὅτι εἶπας· εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος
οἰκοδομηθήσεται· ἐν τοῖς οὐρανοῖς
ἐτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου·
4 διεθέμην διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου,
ᾧμοσα Δαυΐδ τῷ δούλῳ μου·
5 ἕως τοῦ αἰῶνος ἐτοιμάσω τὸ σπέρμα σου
καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν
τὸν θρόνον σου. (διάψαλμα).
6 ἔξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά
σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν
ἐκκλησίᾳ ἁγίων.
7 ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ Κυρίῳ;
καὶ τίς ὁμοιωθήσεται τῷ Κυρίῳ ἐν
υἱοῖς Θεοῦ;
8 ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων,
μέγας καὶ φοβερὸς ἐπὶ πάντα τοὺς
περικύκλῳ αὐτοῦ.
9 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, τίς ὁμοίός σοι;
δυνατὸς εἶ, Κύριε, καὶ ἡ ἀλήθειά σου
κύκλῳ σου.
10 σὺ δεσπότης τοῦ κράτους τῆς θαλάσσης,
τὸν δὲ σάλον τῶν κυμάτων αὐτῆς σὺ
καταπραυτνεις.

- 11 σὺ ἐταπείνωσας ὥς τραυματίαν
ὑπερήφανον, ἐν τῷ βραχίονι τῆς
δυνάμεώς σου διεσκόρπισας τοὺς
ἐχθρούς σου.
- 12 σοί εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν
οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ
ἐθεμελίωσας.
- 13 τὸν βορρᾶν καὶ τὴν θάλασσαν σὺ ἔκτισας,
Θαβὼρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου
ἀγαλλιάσονται.
- 14 σὸς ὁ βραχίων μετὰ δυναστείας·
κραταιωθήτω ἡ χεὶρ σου, ὑψωθήτω ἡ
δεξιὰ σου.
- 15 δικαιοσύνη καὶ κρίμα ἐτοιμασία τοῦ
θρόνου σου, ἔλεος καὶ ἀλήθεια
προπορεύονται πρὸ προσώπου σου.
- 16 μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν·
Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου
πορεύονται
- 17 καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται
ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου ὑψωθήσονται.
- 18 ὅτι καύχημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν σὺ εἶ,
καὶ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου ὑψωθήσεται τὸ
κέρας ἡμῶν.
- 19 ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ ἀντίληψις καὶ τοῦ ἁγίου
Ἰσραὴλ βασιλέως ἡμῶν.
- 20 τότε ἐλάλησας ἐν ὁράσει τοῖς υἱοῖς σου καὶ
εἶπας· ἐθέμην βοήθειαν ἐπὶ δυνατόν,
ὑψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου·

- 21 εὔρον Δαυΐδ τὸν δοῦλόν μου, ἐν ἐλέει ἁγίῳ
μου ἔχρισα αὐτόν.
- 22 ἡ γὰρ χεὶρ μου συναντιλήψεται αὐτῷ καὶ ὁ
βραχίων μου κατισχύσει αὐτόν·
- 23 οὐκ ὠφελήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ, καὶ υἱὸς
ἀνομίας οὐ προσθήσει τοῦ κακῶσαι
αὐτόν.
- 24 καὶ συγκόψω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ τοὺς
ἐχθρούς αὐτοῦ καὶ τοὺς μισοῦντας
αὐτὸν τροπώσομαι.
- 25 καὶ ἡ ἀλήθειά μου καὶ τὸ ἔλεός μου μετ’
αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί μου
ὑψωθήσεται τὸ κέρας αὐτοῦ.
- 26 καὶ θήσομαι ἐν θαλάσῃ χεῖρα αὐτοῦ καὶ
ἐν ποταμοῖς δεξιὰν αὐτοῦ.
- 27 αὐτὸς ἐπικαλέσεται με· πατήρ μου εἶ σύ,
Θεός μου καὶ ἀντιλήπτωρ τῆς σωτηρίας
μου·
- 28 κἀγὼ πρωτότοκον θήσομαι αὐτόν, ὑψηλὸν
παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.
- 29 εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτῷ τὸ ἔλεός μου,
καὶ ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐτῷ·
- 30 καὶ θήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ
σπέρμα αὐτοῦ καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὡς
τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ.
- 31 ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸν
νόμον μου καὶ τοῖς κρίμασί μου μὴ
πορευθῶσιν,
- 32 ἐὰν τὰ δικαιώματά μου βεβηλώσωσι καὶ
τὰς ἐντολάς μου μὴ φυλάξωσιν,
- 33 ἐπισκέψομαι ἐν ράβδῳ τὰς ἀνομίας αὐτῶν
καὶ ἐν μάστιγι τὰς ἀδικίας αὐτῶν·

- 34 τὸ δὲ ἔλεός μου οὐ μὴ διασκεδάσω ἀπ' αὐτῶν, οὐδ' οὐ μὴ ἀδικήσω ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου,
- 35 οὐδ' οὐ μὴ βεβηλώσω τὴν διαθήκην μου καὶ τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μου οὐ μὴ ἀθετήσω.
- 36 ἅπαξ ὥμοσα ἐν τῷ ἁγίῳ μου, εἰ τῷ Δαυΐδ ψεύσομαι·
- 37 τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον μου
- 38 καὶ ὡς ἡ σελήνη κατηρτισμένη εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ὁ μάρτυς ἐν οὐρανῷ πιστός. (διάψαλμα).
- 39 σὺ δὲ ἀπώσω καὶ ἐξουδένωσας, ἀνεβάλου τὸν χριστόν σου·
- 40 κατέστρεψας τὴν διαθήκην τοῦ δούλου σου, ἐβεβήλωσας εἰς τὴν γῆν τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ.
- 41 καθεῖλες πάντας τοὺς φραγμοὺς αὐτοῦ, ἔθου τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ δειλίαν·
- 42 διήρπασαν αὐτὸν πάντες οἱ διοδεύοντες ὁδόν, ἐγενήθη ὄνειδος τοῖς γείτοσιν αὐτοῦ.
- 43 ὕψωσας τὴν δεξιὰν τῶν θλιβόντων αὐτόν, εὐφρανas πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.
- 44 ἀπέστρεψας τὴν βοήθειαν τῆς ρομφαίας αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀντελάβου αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ.
- 45 κατέλυσας ἀπὸ καθαρισμοῦ αὐτοῦ, τὸν θρόνον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν κατέρραξας.
- 46 ἐσμίκρυνας τὰς ἡμέρας τοῦ χρόνου αὐτοῦ, κατέχεας αὐτοῦ αἰσχύνην. (διάψαλμα).

- 47 ἕως πότε, Κύριε, ἀποστρέφη εἰς τέλος,
ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ὀργή σου;
48 μνήσθητι τίς μου ἡ ὑπόστασις· μὴ γὰρ
ματαίως ἔκτισας πάντας τοὺς υἱοὺς
τῶν ἀνθρώπων;
49 τίς ἐστὶν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται, καὶ οὐκ
ὄψεται θάνατον; ρύσεται τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ἄδου; (διάψαλμα).
50 ποῦ ἐστὶ τὰ ἐλέη σου τὰ ἀρχαῖα, Κύριε, ἃ
ὤμοσας τῷ Δαυΐδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου;
51 μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ὄνειδισμοῦ τῶν
δούλων σου, οὗ ὑπέσχον ἐν τῷ κόλπῳ
πολλῶν ἐθνῶν,
52 οὗ ὠνείδισαν οἱ ἐχθροί σου, Κύριε, οὗ
ὠνείδισαν τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ χριστοῦ
σου.
53 εὐλογητὸς Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα. γένοιτο
γένοιτο.

89

- 1 Προσευχὴ τοῦ Μωυσῆ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.
ΚΥΡΙΕ, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ
γενεᾷ.
2 πρὸ τοῦ ὄρη γεννηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν
γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀπὸ τοῦ
αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.
3 μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν·
καὶ εἴπας· ἐπιστρέψατε υἱοὶ τῶν
ἀνθρώπων. 1
4 ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου ὡς ἡμέρα ἡ
ἐχθές, ἥτις διήλθε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί.

- 5 τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται. τὸ
 πρωῒ ὥσεί χλόη παρέλθοι,
 6 τὸ πρωῒ ἀνθήσαι καὶ παρέλθοι, τὸ ἐσπέρας
 ἀποπέσοι, σκληρυνθεῖη καὶ ξηρανθεῖη.
 7 ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου καὶ ἐν τῷ
 θυμῷ σου ἐταράχθημεν.
 8 ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐναντίον σου· αἰῶν
 ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου.
 9 ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον, καὶ ἐν
 τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν· τὰ ἔτη ἡμῶν
 ὥσεί ἀράχνη ἐμελέτων.
 10 αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς
 ἐβδομήκοντα ἔτη, ἐὰν δὲ ἐν
 δυναστείαις, ὀγδοήκοντα ἔτη, καὶ τὸ
 πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος· ὅτι
 ἐπῆλθε πράοτης ἐφ' ἡμᾶς, καὶ
 παιδευθησόμεθα.
 11 τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου καὶ
 ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν θυμὸν σου
 ἐξαριθμήσασθαι;
 12 τὴν δεξιάν σου οὕτω γνώρισόν μοι καὶ τοὺς
 πεπαιδευμένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ.
 13 ἐπίστρεψον, Κύριε· ἕως πότε; καὶ
 παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου.
 14 ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου,
 Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ
 εὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις
 ἡμῶν· εὐφρανθεῖημεν
 15 ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν,
 ὧν εἶδομεν κακά.

- 16 καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν,
17 καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

90

- 1 Αἶνος ὡδῆς τῷ Δαυίδ.
Ο ΚΑΤΟΙΚΩΝ ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀύλισθήσεται.
2 ἔρεϊ τῷ Κυρίῳ· ἀντιλήπτωρ μου εἶ καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν,
3 ὅτι αὐτὸς ρύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους.
4 ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς· ὄπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.
5 οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλε ἡ ἀλήθμενου ἡμέρας,
6 ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ.
7 πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ·
8 πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει.

- 9 ὅτι σύ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὑψιστον
ἔθου καταφυγὴν σου.
- 10 οὐ προσελεύσεται πρὸς σέ κακά, καὶ
μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί
σου.
- 11 ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ
σοῦ τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς
ὁδοῖς σου·
- 12 ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς
πρὸς λίθον τὸν πόδα σου·
- 13 ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ καὶ
καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.
- 14 ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ρύσομαι αὐτόν·
σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.
- 15 κεκράξεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι
αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει·
ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.
- 16 μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν καὶ
δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

91

- 1 Ψαλμὸς ὠδῆς, εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου.
- 2 ΑΓΑΘΟΝ τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ
ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε,
- 3 τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωΐ τὸ ἔλεός σου καὶ
τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα
- 4 ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ μετ' ὠδῆς ἐν
κιθάρᾳ.
- 5 ὅτι εὖφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί
σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου
ἀγαλλιᾶσομαι.

- 6 ὥς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε· σφόδρα
ἐβαθύνθησαν οἱ διαλογισμοί σου.
- 7 ἀνὴρ ἄφρων οὐ γνώσεται, καὶ ἀσύνετος οὐ
συνήσει ταῦτα.
- 8 ἐν τῷ ἀνατεῖλαι ἀμαρτωλοὺς ὥσει χόρτον
καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι
τὴν ἀνομίαν, ὅπως ἂν ἐξολοθρευθῶσιν
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- 9 σὺ δὲ Ὑψιστος εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε·
- 10 ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου, Κύριε, ἰδοὺ οἱ
ἐχθροί σου ἀπολοῦνται, καὶ
διασκορπισθήσονται πάντες οἱ
ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν,
- 11 καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας
μου καὶ τὸ γῆράς μου ἐν ἐλαίῳ πίονι·
- 12 καὶ ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου ἐν τοῖς
ἐχθροῖς μου, καὶ ἐν τοῖς
ἐπανισταμένοις ἐπ' ἐμὲ
πονηρευομένοις ἀκούσατε τὸ οὖς μου.
- 13 δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὥσει ἡ κέδρος ἡ
ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.
- 14 πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς
αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν·
- 15 ἔτι πληθυνθήσονται ἐν γῆρει πίονι καὶ
εὐπαθοῦντες ἔσονται τοῦ ἀναγγεῖλαι
- 16 ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ
ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

92

- 1 Εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ προσαββάτου, ὅτε
κατῶκισται ἡ γῆ·
αἶνος ὡδῆς τῷ Δαυΐδ.

- Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν
καὶ περιεζώσατο· καὶ γὰρ ἐστερέωσε
τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.
- ² ἔτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ
αἰῶνος σὺ εἶ.
- ³ ἐπῆραν οἱ ποταμοί, Κύριε, ἐπῆραν οἱ
ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν· ἄροῦσιν οἱ
ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν.
- ⁴ ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν θαυμαστοὶ οἱ
μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς
ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.
- ⁵ τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ
οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς
μακρότητα ἡμερῶν.

93

- ¹ Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ, τετράδι σαββάτου.
ΘΕΟΣ ἐκδικήσεων Κύριος, Θεὸς ἐκδικήσεων
ἐπαρρησιάσατο.
- ² ὑψώθητι ὁ κρίνων τὴν γῆν, ἀπόδος
ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις.
- ³ ἕως πότε ἁμαρτωλοί, Κύριε, ἕως πότε
ἁμαρτωλοὶ καυχήσονται,
- ⁴ φθέγγονται καὶ λαλήσουσιν ἀδικίαν,
λαλήσουσι πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν
ἀνομίαν;
- ⁵ τὸν λαόν σου, Κύριε, ἐταπείνωσαν καὶ τὴν
κληρονομίαν σου ἐκάκωσαν,
- ⁶ χήραν καὶ ὀρφανὸν ἀπέκτειναν, καὶ
προσήλυτον ἐφόνευσαν

- 7 καὶ εἶπαν· οὐκ ὄψεται Κύριος, οὐδὲ συνήσει
ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ.
- 8 σύνετε δὴ, ἄφρονες ἐν τῷ λαῷ· καί, μωροί,
ποτὲ φρονήσατε.
- 9 ὁ φυτεύσας τὸ οὖν οὐχὶ ἀκούει; ἢ ὁ πλάσας
τὸν ὀφθαλμὸν οὐχὶ κατανοεῖ;
- 10 ὁ παιδεύων ἔθνη οὐχὶ ἐλέγξει; ὁ διδάσκων
ἄνθρωπον γινώσιν;
- 11 Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν
ἀνθρώπων ὅτι εἰσὶ μάταιοι.
- 12 μακάριος ὁ ἄνθρωπος, ὃν ἂν παιδεύσης,
Κύριε, καὶ ἐκ τοῦ νόμου σου διδάξης
αὐτὸν
- 13 τοῦ πρᾶν^εναι αὐτὸν ἀφ' ἡμερῶν πονηρῶν,
ἕως οὗ ὀρυγῇ τῷ ἁμαρτωλῷ βόθρος.
- 14 ὅτι οὐκ ἀπώσεται Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ
καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ οὐκ
ἐγκαταλείψει,
- 15 ἕως οὗ δικαιοσύνη ἐπιστρέψῃ εἰς κρίσιν
καὶ ἐχόμενοι αὐτῆς πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ
καρδίᾳ. (διάψαλμα).
- 16 τίς ἀναστήσεται μοι ἐπὶ πονηρευομένοις; ἢ
τίς συμπαραστήσεται μοι ἐπὶ τοὺς
ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν;
- 17 εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἐβοήθησέ μοι, παρὰ βραχὺ
παρώκησε τῷ ἅδῃ ἡ ψυχὴ μου.
- 18 εἰ ἔλεγον· σεσάλευται ὁ πούς μου, τὸ ἔλεός
σου, Κύριε, ἐβοήθει μοι.
- 19 Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδυνῶν μου ἐν
τῇ καρδίᾳ μου αἱ παρακλήσεις σου
εὐφράναν τὴν ψυχὴν μου.

- 20 μὴ συμπροσέστω σοι θρόνος ἀνομίας, ὁ
πλάσσων κόπον ἐπὶ πρόσταγμα.
21 θηρεύουσιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίου καὶ αἷμα
ἀθῶον καταδικάζονται.
22 καὶ ἐγένετό μοι Κύριος εἰς καταφυγὴν καὶ
ὁ Θεός μου εἰς βοηθὸν ἐλπίδος μου·
23 καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς Κύριος τὴν ἀνομίαν
αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν αὐτῶν
ἀφανιεῖ αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεός.

94

- 1 Αἶνος ὡδῆς τῷ Δαυΐδ.
ΔΕΥΤΕ ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ,
ἀλαλάζωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῇρι ἡμῶν·
2 προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν
ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς
ἀλαλάζωμεν αὐτῷ.
3 ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας
ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν·
4 ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ
τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν·
5 ὅτι αὐτοῦ ἐστὶν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς
ἐποίησεν αὐτήν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ
χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν.
6 δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον Κυρίου,
τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς·
7 ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς
νομῆς αὐτοῦ καὶ πρόβατα χειρὸς αὐτοῦ.
8 σήμερον, ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ
σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὥς ἐν

- τῷ παραπικρασμῷ κατὰ τὴν ἡμέραν
τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ,
9 οὐ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν,
ἐδοκίμασάν με καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου.
10 τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα τῇ γενεᾷ
ἐκείνῃ καὶ εἶπα· ἀεὶ πλανῶνται τῇ
καρδίᾳ, αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς
ὁδοὺς μου,
11 ὥς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου· εἰ εἰσελεύσονται
εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

95

- 1 Ὅτε ὁ οἶκος ᾠκοδομεῖτο μετὰ τὴν
αἰχμαλωσίαν· ᾠδὴ τῷ Δαυίδ.
ΑΣΑΤΕ τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ
Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ·
2 ἄσατε τῷ Κυρίῳ· εὐλογήσατε τὸ ὄνομα
αὐτοῦ, εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας
τὸ σωτήριον αὐτοῦ·
3 ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν
αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια
αὐτοῦ.
4 ὅτι μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα,
φοβερὸς ἐστὶν ὑπὲρ πάντας τοὺς θεοὺς·
5 ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν δαιμόνια, ὁ δὲ
Κύριος τοὺς οὐρανούς ἐποίησεν.
6 ἐξομολόγησις καὶ ὡραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ.
ἀγιοσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ
ἀγιάσματι αὐτοῦ.
7 ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν,
ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν·

- 8 ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ,
ἄρατε θυσίας καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς τὰς
αὐλὰς αὐτοῦ·
- 9 προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγία
αὐτοῦ, σαλευθήτω ἀπὸ προσώπου
αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ.
- 10 εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ὁ Κύριος
ἐβασίλευσε, καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν
οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται,
κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.
- 11 εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ
ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, σαλευθήτω ἡ
θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς·
- 12 χαρήσεται τὰ πεδία καὶ πάντα τὰ ἐν
αὐτοῖς· τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ
ξύλα τοῦ δρυμοῦ
- 13 πρὸ προσώπου τοῦ Κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι
ἔρχεται κρῖναι τὴν γῆν. κρινεῖ τὴν
οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ καὶ λαοὺς ἐν
τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ.

96

- 1 Τῷ Δαυΐδ, ὅτε ἡ γῆ αὐτοῦ καθίσταται.
Ο ΚΥΡΙΟΣ ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ,
εὐφρανθήτωσαν νῆσοι πολλάι.
- 2 νέφη καὶ γνώφος κύκλῳ αὐτοῦ, δικαιοσύνη
καὶ κρίμα κατόρθωσις τοῦ θρόνου
αὐτοῦ.
- 3 πῦρ ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύεται καὶ
φλογιεῖ κύκλῳ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ·
- 4 ἔφωσαν αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ τῇ οἰκουμένῃ,
εἶδε καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ.

- ⁵ τὰ ὄρη ὥσεὶ κηρὸς ἐτάκησαν ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἀπὸ προσώπου Κυρίου πάσης τῆς γῆς.
- ⁶ ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ εἶδосαν πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ.
- ⁷ αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυνοῦντες τοῖς γλυπτοῖς, οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν· προσκυνήσατε αὐτῷ, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ.
- ⁸ ἤκουσε καὶ εὐφράνθη ἡ Σιών, καὶ ἠγαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου, Κύριε·
- ⁹ ὅτι σὺ εἶ Κύριος ὑψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, σφόδρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς θεοὺς.
- ¹⁰ οἱ ἀγαπῶντες τὸν Κύριον, μισεῖτε πονηρά· φυλάσσει Κύριος τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐτοῦ, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλῶν ρύσεται αὐτούς.
- ¹¹ φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη.
- ¹² εὐφράνθητε, δίκαιοι, ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ.

97

¹ Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

ΑΣΑΤΕ τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ὅτι θαυμαστὰ ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἔσωσεν αὐτὸν ἡ

- δεξιὰ αὐτοῦ καὶ ὁ βραχίων ὁ ἅγιος
αὐτοῦ.
² ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ,
ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν
δικαιοσύνην αὐτοῦ.
³ ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ τῷ Ἰακώβ καὶ
τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ·
εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ
σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
⁴ ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ, πᾶσα ἡ γῆ, ἄσατε καὶ
ἀγαλλιᾶσθε καὶ ψάλατε·
⁵ ψάλατε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν κιθάρᾳ καὶ
φωνῇ ψαλμοῦ·
⁶ ἐν σάλπιγγιν ἐλαταῖς καὶ φωνῇ σάλπιγγος
κερατίνης ἀλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ
Βασιλέως Κυρίου.
⁷ σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα
αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ
κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.
⁸ ποταμοὶ κροτήσουσι χειρὶ ἐπὶ τὸ αὐτό, τὰ
ὄρη ἀγαλλιᾶσονται,
⁹ ὅτι ἤκει κρῖναι τὴν γῆν· κρινεῖ τὴν
οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ καὶ λαοὺς ἐν
εὐθύτητι.

98

- ¹ Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.
 Ο ΚΥΡΙΟΣ ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί·
 ὁ κατήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ,
 σαλευθήτω ἡ γῆ.
² Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ
 πάντας τοὺς λαούς.

- ³ ἔξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ
μεγάλῳ, ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστι.
- ⁴ καὶ τιμὴ βασιλέως κρίσιν ἀγαπᾷ· σὺ
ἡτοίμασας εὐθύτητας, κρίσιν καὶ
δικαιοσύνην ἐν Ἰακώβ σὺ ἐποίησας.
- ⁵ ὑποῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ
προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν
αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.
- ⁶ Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ,
καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ
ὄνομα αὐτοῦ· ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον,
καὶ αὐτὸς εἰσήκουσεν αὐτῶν,
- ⁷ ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς· ὅτι
ἐφύλασσον τὰ μαρτύρια αὐτοῦ καὶ τὰ
προστάγματα αὐτοῦ, ἃ ἔδωκεν αὐτοῖς.
- ⁸ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σὺ ἐπήκουσε αὐτῶν· ὁ
Θεός, σὺ εὐίλατος ἐγίνου αὐτοῖς καὶ
ἐκδικῶν ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα
αὐτῶν.
- ⁹ ὑποῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ
προσκυνεῖτε εἰς ὄρος ἅγιον αὐτοῦ, ὅτι
ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

99

- ¹ Ψαλμὸς εἰς ἐξομολόγησιν.
ΑΛΑΛΑΞΑΤΕ τῷ Κυρίῳ, πᾶσα ἡ γῆ,
² δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ,
εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν
ἀγαλλιάσει.
- ³ γινῶτε ὅτι Κύριος, αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν,
αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς καὶ οὐχ ἡμεῖς·

ἡμεῖς δὲ λαὸς αὐτοῦ καὶ πρόβατα τῆς νομῆς αὐτοῦ.

- ⁴ εἰσέλθετε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἑξομολογήσει, εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις. ἑξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
- ⁵ ὅτι χρηστὸς Κύριος, εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

100

- ¹ Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.
ΕΛΕΟΣ καὶ κρίσιν ἄσομαί σοι, Κύριε·
- ² ψαλῶ καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ· πότε ἤξεις πρὸς με; διεπορευόμεν ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου.
- ³ οὐ προεθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον, ποιῶντας παραβάσεις ἐμίσησα· οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβή.
- ⁴ ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ οὐκ ἐγίνωσκον.
- ⁵ τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τὸν πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον· ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ, τούτῳ οὐ συνήσθιον.
- ⁶ οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ· πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, οὗτός μοι ἐλειτούργει.

- 7 οὐ κατώκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν
ὑπερηφανίαν, λαλῶν ἄδικα οὐ
κατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν
μου.
- 8 εἰς τὰς πρωίας ἀπέκτεινον πάντας τοὺς
ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς τοῦ ἐξολοθρεῦσαι
ἐκ πόλεως Κυρίου πάντας τοὺς
ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

101

- 1 Προσευχὴ τῷ πτωχῷ, ὅταν ἀκηδιάσῃ καὶ
ἐναντίον Κυρίου
ἐκχέῃ τὴν δέησιν αὐτοῦ.
- 2 ΚΥΡΙΕ, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ
ἡ κραυγὴ μου πρὸς σὲ ἐλθέτω.
- 3 μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ·
ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ θλίβωμαι, κλῖνον πρὸς με
τὸ οὖς σου· ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ
ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου,
- 4 ὅτι ἐξέλιπον ὥσει καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ
τὰ ὀστά μου ὥσει φρύγιον
συνεφρύγησαν.
- 5 ἐπλήγην ὥσει χόρτος καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδιά
μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν
ἄρτον μου.
- 6 ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη τὸ
ὅστούν μου τῇ σαρκί μου.
- 7 ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ, ἐγενήθην ὥσει
νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ,
- 8 ἡγρύπνησα καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίου
μονάζον ἐπὶ δώματος.

- 9 ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί
μου, καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ
ὥμνουν.
- 10 ὅτι σποδὸν ὥσει ἄρτον ἔφαγον καὶ τὸ πόμα
μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων
- 11 ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ
θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με.
- 12 αἱ ἡμέραι μου ὥσει σκιά ἐκλίθησαν, καὶ γὰρ
ὥσει χόρτος ἐξηράνθη.
- 13 σὺ δέ, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ
μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
- 14 σὺ ἀναστὰς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών, ὅτι
καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτήν, ὅτι ἤκει
καιρός·
- 15 ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου τοὺς λίθους
αὐτῆς, καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς
οἰκτειρήσουσι.
- 16 καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομά σου,
Κύριε, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς
τὴν δόξαν σου,
- 17 ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών καὶ
ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.
- 18 ἐπέβλεπεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν
ταπεινῶν καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν
δέησιν αὐτῶν.
- 19 γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν, καὶ λαὸς
ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν Κύριον.
- 20 ὅτι ἐξέκυπεν ἐξ ὕψους ἀγίου αὐτοῦ, Κύριος
ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε
- 21 τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν
πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς
τῶν τεθανατωμένων,

- 22 τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιών τὸ ὄνομα Κυρίου
καὶ τὴν αἶνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ
- 23 ἐν τῷ συναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ
βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ.
- 24 ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ· τὴν
ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγειλόν
μοι·
- 25 μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου· ἐν
γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου.
- 26 κατ' ἀρχὰς σύ, Κύριε, τὴν γῆν
ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου
εἰσιν οἱ οὐρανοί·
- 27 αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις, καὶ
πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται,
καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτοὺς
καὶ ἀλλαγήσονται·
- 28 σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ
ἐκλείουσιν.
- 29 οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι,
καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα
κατευθυνθήσεται.

102

1 Τῷ Δαυίδ.

ΕΥΛΟΓΕΙ, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καί, πάντα
τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ·

2 εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ
ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις
αὐτοῦ·

3 τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου,
τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου·

- 4 τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου,
τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς·
- 5 τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν
σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ
νεότης σου.
- 6 ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα
πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
- 7 ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσεῖ, τοῖς
υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
- 8 οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος,
μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·
- 9 οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν
αἰῶνα μνηεῖ·
- 10 οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν,
οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν
ἀνταπέδωκεν ἡμῖν,
- 11 ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς
ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ
τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
- 12 καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν,
ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας
ἡμῶν.
- 13 καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὥκτειρήσε
Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν,
- 14 ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη
ὅτι χοῦς ἐσμεν.
- 15 ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ·
ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως
ἐξανθήσει·

- 16 ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ
ὕπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν
τόπον αὐτοῦ.
- 17 τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ
ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους
αὐτόν, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ
υἱοῖς υἱῶν
- 18 τοῖς φυλάσσουσιν τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ
μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ
ποιῆσαι αὐτάς.
- 19 Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον
αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων
δεσπόζει.
- 20 εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι
αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν
λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς
τῶν λόγων αὐτοῦ.
- 21 εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις
αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ
θέλημα αὐτοῦ.
- 22 εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα
αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας
αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

103

- 1 Τῷ Δαυΐδ.
ΕΥΛΟΓΕΙ, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ
Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα,
ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω
- 2 ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, ἐκτείνων
τὸν οὐρανὸν ὥσεὶ δέρριν·

- ³ ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ, ὁ
τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων·
- ⁴ ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ
τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα·
- ⁵ ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν
αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος·
- ⁶ ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ,
ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα·
- ⁷ ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς
βροντῆς σου δειλιάσουσιν·
- ⁸ ἀναβαίνουνσιν ὄρη καὶ καταβαίνουνσι πεδία
εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά·
- ⁹ ὄριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ
ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν·
- ¹⁰ ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀνὰ
μέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα·
- ¹¹ ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,
προσδέχονται ὄναγροι εἰς δίψαν
αὐτῶν·
- ¹² ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν
δώσουσι φωνήν·
- ¹³ ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ
καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται
ἡ γῆ·
- ¹⁴ ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ
χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ
ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς·

- 15 καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ
ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ
ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
- 16 χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ
κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
- 17 ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ
ἡ οἰκία ἡγεῖται αὐτῶν.
- 18 ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα
καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
- 19 ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω
τὴν δύσιν αὐτοῦ.
- 20 ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ
διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ
δρυμοῦ.
- 21 σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ
ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
- 22 ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς
τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
- 23 ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ
καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως
ἐσπέρας.
- 24 ὥς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα
ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς
κτίσεώς σου.
- 25 αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος,
ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα
μικρὰ μετὰ μεγάλων·
- 26 ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος,
ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
- 27 πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν
τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον.

- 28 δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν,
ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ
σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.
- 29 ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον
ταραχθήσονται· ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα
αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν
αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
- 30 ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ
κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ
πρόσωπον τῆς γῆς.
- 31 ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας,
εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις
αὐτοῦ·
- 32 ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν
τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ
καπνίζονται.
- 33 ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ
Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω·
- 34 ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ
εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
- 35 ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ
ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτοῦς.
εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

104

¹ Ἀλληλούϊα.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΣΘΕ τῷ Κυρίῳ καὶ
ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα
αὐτοῦ·

² ἄσατε αὐτῷ καὶ ψάλατε αὐτῷ, διηγῆσασθε
πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

- ³ ἐπαινείσθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ.
εὐφρανθήτω καρδία ζητούντων τὸν
Κύριον·
- ⁴ ζητήσατε τὸν Κύριον καὶ κραταιώθητε,
ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
διαπαντός.
- ⁵ μνησθήτε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ, ὃν
ἐποίησε, τὰ τέρατα αὐτοῦ καὶ τὰ
κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ,
- ⁶ σπέρμα Ἀβραὰμ δοῦλοι αὐτοῦ, υἱοὶ Ἰακώβ
ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ.
- ⁷ αὐτὸς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ
κρίματα αὐτοῦ.
- ⁸ ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ,
λόγου, οὗ ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεάς,
- ⁹ ὃν διέθετο τῷ Ἀβραάμ, καὶ τοῦ ὅρκου αὐτοῦ
τῷ Ἰσαὰκ
- ¹⁰ καὶ ἔστησεν αὐτὸν τῷ Ἰακώβ εἰς
πρόσταγμα καὶ τῷ Ἰσραὴλ εἰς διαθήκην
αἰώνιον
- ¹¹ λέγων· σοὶ δώσω τὴν γῆν Χαναὰν
σχοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν.
- ¹² ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῶ βραχεῖς,
ὀλιγοστοὺς καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ
- ¹³ καὶ διήλθον ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος, καὶ ἐκ
βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον.
- ¹⁴ οὐκ ἀφῆκεν ἄνθρωπον ἀδικῆσαι αὐτοὺς καὶ
ἡλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς·
- ¹⁵ μὴ ἄπτεσθε τῶν χριστῶν μου καὶ ἐν τοῖς
προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε.
- ¹⁶ καὶ ἐκάλεσε λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, πᾶν
στήριγμα ἄρτου συνέτριπεν·

- 17 ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἄνθρωπον,
εἰς δοῦλον ἐπράθη Ἰωσήφ.
18 ἔταπείνωσαν ἐν πέδαις τοὺς πόδας αὐτοῦ,
σίδηρον διήλθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ
19 μέχρι τοῦ ἐλθεῖν τὸν λόγον αὐτοῦ, τὸ
λόγιον τοῦ Κυρίου ἐπύρωσεν αὐτόν.
20 ἀπέστειλε βασιλεὺς καὶ ἔλυσεν αὐτόν,
ἄρχων λαοῦ, καὶ ἀφῆκεν αὐτόν.
21 κατέστησεν αὐτὸν κύριον τοῦ οἴκου αὐτοῦ
καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς κτήσεως αὐτοῦ
22 τοῦ παιδεῦσαι τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ ὡς
ἑαυτὸν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτοῦ
σοφίσει.
23 καὶ εἰσῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς Αἴγυπτον, καὶ
Ἰακώβ παρώκησεν ἐν γῇ Χάμ.
24 καὶ ἠύξησε τὸν λαὸν αὐτοῦ σφόδρα καὶ
ἐκραταίωσεν αὐτὸν ὑπὲρ τοὺς ἐχθροὺς
αὐτοῦ.
25 μετέστρεψε τὴν καρδίαν αὐτοῦ τοῦ
μισῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ, τοῦ
δολιοῦσθαι ἐν τοῖς δούλοις αὐτοῦ.
26 ἐξαπέστειλε Μωϋσῆν τὸν δοῦλον αὐτοῦ,
Ααρὼν, ὃν ἐξελέξατο ἑαυτῷ.
27 ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν σημείων
αὐτοῦ καὶ τῶν τεράτων αὐτοῦ ἐν γῇ
Χάμ.
28 ἐξαπέστειλε σκότος καὶ ἐσκότασεν, ὅτι
παρεπίκραναν τοὺς λόγους αὐτοῦ.
29 μετέστρεψε τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἶμα, καὶ
ἀπέκτεινε τοὺς ἰχθύας αὐτῶν.
30 ἐξῆρπεν ἡ γῆ αὐτῶν βατράχους ἐν τοῖς
ταμείοις τῶν βασιλέων αὐτῶν.

- 31 εἶπε, καὶ ἦλθε κυνόμυια καὶ σκνῖπες ἐν
 πᾶσι τοῖς ὀρίοις αὐτῶν.
- 32 ἔθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν χάλαζαν, πῦρ
 καταφλέγον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν,
- 33 καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμπέλους αὐτῶν καὶ τὰς
 συκᾶς αὐτῶν καὶ συνέτριψε πᾶν ξύλον
 ὀρίου αὐτῶν.
- 34 εἶπε καὶ ἦλθεν ἀκρίς, καὶ βροῦχος, οὗ οὐκ
 ἦν ἀριθμός,
- 35 καὶ κατέφαγε πάντα τὸν χόρτον ἐν τῇ γῇ
 αὐτῶν, καὶ κατέφαγε τὸν καρπὸν τῆς
 γῆς αὐτῶν.
- 36 καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν τῇ γῇ
 αὐτῶν, ἀπαρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν.
- 37 καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐν ἀργυρίῳ καὶ
 χρυσίῳ, καὶ οὐκ ἦν ἐν ταῖς φυλαῖς
 αὐτῶν ὁ ἀσθενῶν.
- 38 εὐφράνθη Αἴγυπτος ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν, ὅτι
 ἐπέπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτούς.
- 39 διεπέτασε νεφέλην εἰς σκέπην αὐτοῖς καὶ
 πῦρ τοῦ φωτίσαι αὐτοῖς τὴν νύκτα.
- 40 ἤτησαν, καὶ ἦλθεν ὀρτυγομήτρα, καὶ ἄρτον
 οὐρανοῦ ἐνέπλησεν αὐτούς·
- 41 διέρρηξε πέτραν, καὶ ἐρρύησαν ὕδατα,
 ἐπορεύθησαν ἐν ἀνύδροις ποταμοί.
- 42 ὅτι ἐμνήσθη τοῦ λόγου τοῦ ἀγίου αὐτοῦ
 τοῦ πρὸς Ἀβραὰμ τὸν δοῦλον αὐτοῦ
- 43 καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει
 καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐν
 εὐφροσύνῃ.

- 44 καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἔθνων, καὶ
πόνους λαῶν κατεκληρονόμησαν,
45 ὅπως ἂν φυλάξωσι τὰ δικαιώματα αὐτοῦ,
καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν.

105

1 Ἀλληλούϊα.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΣΘΕ τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

2 τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου,
ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις
αὐτοῦ;

3 μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν καὶ
ποιοῦντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ.

4 μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ
λαοῦ σου, ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῷ
σωτηρίῳ σου

5 τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλεκτῶν
σου, τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ
τοῦ ἔθνους σου, τοῦ ἐπαινεῖσθαι μετὰ
τῆς κληρονομίας σου.

6 ἡμάρτομεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν,
ἠνομήσαμεν, ἠδίκησαμεν.

7 οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ οὐ συνῆκαν τὰ
θαυμάσιά σου καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν τοῦ
πλήθους τοῦ ἐλέους σου καὶ
παρεπίκραναν ἀναβαίνοντες ἐν τῇ
ἐρυθρᾷ θαλάσῃ.

8 καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος
αὐτοῦ τοῦ γνωρίσαι τὴν δυναστείαν
αὐτοῦ.

- 9 καὶ ἐπετίμησε τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, καὶ
ἐξηράνθη, καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐν
ἀβύσσῳ ὡς ἐν ἐρήμῳ·
- 10 καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς μισοῦντος
καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς
ἐχθρῶν·
- 11 ἐκάλυψεν ὕδωρ τοὺς θλίβοντας αὐτούς, εἷς
ἐξ αὐτῶν οὐχ ὑπελείφθη.
- 12 καὶ ἐπίστευσαν τοῖς λόγοις αὐτοῦ καὶ
ᾔσαν τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ.
- 13 ἐτάχυναν, ἐπελάθοντο τῶν ἔργων αὐτοῦ,
οὐχ ὑπέμειναν τὴν βουλὴν αὐτοῦ·
- 14 καὶ ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ
ἐπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν ἀνύδρῳ.
- 15 καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἶτημα αὐτῶν, καὶ
ἐξαπέστειλε πλησμονὴν εἰς τὰς ψυχὰς
αὐτῶν.
- 16 καὶ παρώργισαν Μωυσῆν ἐν τῇ παρεμβολῇ,
τὸν Ἀαρὼν τὸν ἅγιον Κυρίου·
- 17 ἠνοίχθη ἡ γῆ καὶ κατέπιε Δαθὰν καὶ
ἐκάλυψεν ἐπὶ τὴν συναγωγὴν Ἀβειρῶν·
- 18 καὶ ἐξεκαύθη πῦρ ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν,
φλοῖξ κατέφλεξεν ἁμαρτωλοὺς.
- 19 καὶ ἐποίησαν μόσχον ἐν Χωρῆβ καὶ
προσεκύνησαν τῷ γλυπτῷ.
- 20 καὶ ἠλλάξαντο τὴν δόξαν αὐτῶν ἐν
ὁμοιώματι μόσχου ἐσθίουντος χόρτον.
- 21 καὶ ἐπελάθοντο τοῦ Θεοῦ τοῦ σώζοντος
αὐτούς, τοῦ ποιήσαντος μεγάλα ἐν
Αἰγύπτῳ,

- 22 θαυμαστὰ ἐν γῇ Χάμ, φοβερὰ ἐπὶ θαλάσσης
ἐρυθρᾶς.
- 23 καὶ εἶπε τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς, εἰ μὴ
Μωυσῆς ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ ἔστη ἐν τῇ
θραύσει ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ
ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ τοῦ μὴ
ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς.
- 24 καὶ ἐξουδένωσαν γῆν ἐπιθυμητὴν, οὐκ
ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ·
- 25 καὶ ἐγόγγυσαν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν,
οὐκ εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου.
- 26 καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς τοῦ
καταβαλεῖν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ
- 27 καὶ τοῦ καταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῶν ἐν
τοῖς ἔθνεσι καὶ διασκορπίσαι αὐτοὺς
ἐν ταῖς χώραις.
- 28 καὶ ἐτελέσθησαν τῷ Βεελφεγὼρ καὶ
ἔφαγον θυσίας νεκρῶν·
- 29 καὶ παρώξυναν αὐτὸν ἐν τοῖς
ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν, καὶ ἐπληθύνθη
ἐν αὐτοῖς ἡ πτώσις.
- 30 καὶ ἔστη Φινεὲς καὶ ἐξιλάσατο, καὶ
ἐκόπασεν ἡ θραῦσις·
- 31 καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην εἰς
γενεὰν καὶ γενεὰν ἕως τοῦ αἰῶνος.
- 32 καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος
ἀντιλογίας καὶ ἐκακώθη Μωυσῆς δι'
αὐτούς,
- 33 ὅτι παρεπίκραναν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ
διέστειλεν ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ.

- 34 οὐκ ἐξωλόθρευσαν τὰ ἔθνη, ἃ εἶπε Κύριος
αὐτοῖς,
35 καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι καὶ ἔμαθον τὰ
ἔργα αὐτῶν·
36 καὶ ἐδούλευσαν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, καὶ
ἐγενήθη αὐτοῖς εἰς σκάνδαλον·
37 καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς
θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις
38 καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῶον, αἷμα υἱῶν αὐτῶν
καὶ θυγατέρων, ὧν ἔθυσαν τοῖς
γλυπτοῖς Χαναὰν καὶ ἐφονοκτονήθη ἡ
γῆ ἐν τοῖς αἵμασι
39 καὶ ἐμιάνθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν, καὶ
ἐπόρνευσαν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν
αὐτῶν.
40 καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν
αὐτοῦ καὶ ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν
αὐτοῦ·
41 καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν,
καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ μισοῦντες
αὐτούς.
42 καὶ ἔθλιψαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν, καὶ
ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν.
43 πλεονάκις ἐρρύσατο αὐτούς, αὐτοὶ δὲ
παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ βουλῇ
αὐτῶν καὶ ἐταπεινώθησαν ἐν ταῖς
ἀνομίαις αὐτῶν.
44 καὶ εἶδε Κύριος ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, ἐν
τῷ αὐτὸν εἰσακοῦσαι τῆς δεήσεως
αὐτῶν·

- 45 καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ καὶ
μετεμελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους
αὐτοῦ
- 46 καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς οἰκτιρμοὺς ἐναντίον
πάντων τῶν αἰχμαλωτευσάντων
αὐτούς.
- 47 σῶσον ἡμᾶς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
ἐπισυνάγαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου τῷ
ἁγίῳ, τοῦ ἐγκαυχᾶσθαι ἐν τῇ αἰνέσει
σου.
- 48 εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ
αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. καὶ ἔρεϊ
πᾶς ὁ λαός· γένοιτο γένοιτο.

106

1 Ἀλληλούϊα.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΣΘΕ τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

2 εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου,
οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ.

3 ἐκ τῶν χωρῶν συνήγαγεν αὐτούς, ἀπὸ
ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ βορρᾶ καὶ
θαλάσσης.

4 ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν γῇ ἀνύδρῳ,
ὁδὸν πόλεως κατοικητηρίου οὐχ εὔρον,

5 πεινῶντες καὶ διψῶντες, ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν
αὐτοῖς ἐξέλιπε·

6 καὶ ἐκέκραζαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι
αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν
ἐρρύσατο αὐτούς

- 7 καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς εἰς ὁδὸν εὐθεΐαν τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν κατοικητηρίου.
- 8 ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων,
- 9 ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενὴν καὶ πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν.
- 10 καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου, πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ,
- 11 ὅτι παρεπίκραναν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν βουλὴν τοῦ Ὑψίστου παρώξυναν,
- 12 καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν, ἡσθένησαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν.
- 13 καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς
- 14 καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου καὶ τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν διέρρηξεν.
- 15 ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων,
- 16 ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασεν.
- 17 ἀντελάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας αὐτῶν, διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν.
- 18 πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν, καὶ ἤγγισαν ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου.

- 19 καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ
θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν
αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς,
- 20 ἀπέστειλε τὸν λόγον αὐτοῦ καὶ ἰάσατο
αὐτούς καὶ ἐρρύσατο αὐτούς ἐκ τῶν
διαφθορῶν αὐτῶν.
- 21 ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη
αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς
υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων
- 22 καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ θυσίαν αἰνέσεως καὶ
ἐξαγγελιάτωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν
ἀγαλλιάσει.
- 23 οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασσαν ἐν πλοίοις,
ποιῶντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς,
- 24 αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα Κυρίου καὶ τὰ
θαυμάσια αὐτοῦ ἐν τῷ βυθῷ.
- 25 εἶπε, καὶ ἔστη πνεῦμα καταιγίδος, καὶ
ὕψωθη τὰ κύματα αὐτῆς·
- 26 ἀναβαίνουσιν ἕως τῶν οὐρανῶν καὶ
καταβαίνουσιν ἕως τῶν ἀβύσσων, ἡ
ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο·
- 27 ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν ὡς ὁ μεθύων,
καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη·
- 28 καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ
θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν
αὐτῶν ἐξήγαγεν αὐτούς
- 29 καὶ ἐπέταξε τῇ καταιγίδι, καὶ ἔστη εἰς
αὔραν, καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτῆς·
- 30 καὶ εὐφράνθησαν, ὅτι ἠσύχασαν, καὶ
ὠδήγησεν αὐτούς ἐπὶ λιμένα
θελήματος αὐτοῦ.

- 31 ἔξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἑλέη
αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς
υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.
- 32 ὑψώσατ' αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ καὶ
ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν
αὐτόν.
- 33 ἔθετο ποταμοὺς εἰς ἔρημον καὶ διεξόδους
ὕδατων εἰς δίψαν,
- 34 γῆν καρποφόρον εἰς ἄλμην ἀπὸ κακίας τῶν
κατοικούντων ἐν αὐτῇ.
- 35 ἔθετο ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων καὶ γῆν
ἄνυδρον εἰς διεξόδους ὑδάτων.
- 36 καὶ κατώκισεν ἐκεῖ πεινῶντας, καὶ
συνεστήσαντο πόλεις κατοικεσίας
- 37 καὶ ἔσπειραν ἄγρους καὶ ἐφύτευσαν
ἀμπελῶνας καὶ ἐποίησαν καρπὸν
γεννήματος,
- 38 καὶ εὐλόγησεν αὐτούς, καὶ ἐπληθύνθησαν
σφόδρα, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν οὐκ
ἐσμίκρυνε.
- 39 καὶ ὀλιγώθησαν καὶ ἐκακώθησαν ἀπὸ
θλίψεως κακῶν καὶ ὀδύνης.
- 40 ἐξεχύθη ἐξουδένωσις ἐπ' ἄρχοντας αὐτῶν,
καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς ἐν ἀβάτῳ καὶ
οὐχ ὁδῷ.
- 41 καὶ ἐβόηθησε πένητι ἐκ πτωχείας καὶ ἔθετο
ὡς πρόβατα πατριάς.
- 42 ὄψονται εὐθεῖς καὶ εὐφρανθήσονται, καὶ
πᾶσα ἀνομία ἐμφράξει τὸ στόμα αὐτῆς.
- 43 τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα καὶ συνήσει
τὰ ἑλέη τοῦ Κυρίου;

107

- ¹ Ὡδὴ ψαλμοῦ τῷ Δαυΐδ.
- ² ΕΤΟΙΜΗ ἡ καρδία μου, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου.
- ³ ἐξεγέρθητι, ψαλτήριον καὶ κιθάρα· ἐξεγερεθήσομαι ὄρθρου.
- ⁴ ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς, Κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν,
- ⁵ ὅτι μέγα ἐπάνω τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.
- ⁶ ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.
- ⁷ ὅπως ἂν ρυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου, σῶσον τῇ δεξιᾷ σου καὶ ἐπάκουσόν μου.
- ⁸ ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· ὑψωθήσομαι καὶ διαμεριῶ Σίκιμα, καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω·
- ⁹ ἐμός ἐστι Γαλαάδ, καὶ ἐμός ἐστι Μανασσῆς, καὶ Ἐφραὶμ ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς μου, Ἰούδας βασιλεύς μου,
- ¹⁰ Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου, ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐπιβαλῶ τὸ ὑπόδημά μου, ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν.
- ¹¹ τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς; ἢ τίς ὀδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας;
- ¹² οὐχὶ σύ, ὁ Θεός, ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς; καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ, ὁ Θεός, ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν;
- ¹³ δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου.

14 ἐν τῷ Θεῷ ποιήσωμεν δύναμιν, καὶ αὐτοὺς
ἐξουδενώσει τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν.

108

- 1 Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.
Ο Θεός, τὴν αἴνεσίν μου μὴ παρασιωπήσης,
2 ὅτι στόμα ἁμαρτωλοῦ καὶ στόμα δολίου ἐπ’
ἐμὲ ἠνοίχθη, ἐλάλησαν κατ’ ἐμοῦ γλώσση
δολία
3 καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με καὶ
ἐπολέμησάν με δωρεάν.
4 ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με ἐνδιέβαλλον με, ἐγὼ δὲ
προσηυχόμην·
5 καὶ ἔθεντο κατ’ ἐμοῦ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν καὶ
μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου.
6 κατάστησον ἐπ’ αὐτὸν ἁμαρτωλόν, καὶ
διάβολος στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ·
7 ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν ἐξέλθοι
καταδεδικασμένος, καὶ ἡ προσευχὴ
αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἁμαρτίαν.
8 γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι, καὶ
τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος.
9 γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὀρφανοὶ καὶ ἡ
γυνὴ αὐτοῦ χήρα·
10 σαλευόμενοι μεταναστήτωσαν οἱ υἱοὶ
αὐτοῦ καὶ ἐπαιτησάτωσαν,
ἐκβληθήτωσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων
αὐτῶν.
11 ἐξερευνησάτω δανειστὴς πάντα, ὅσα
ὑπάρχει αὐτῷ, καὶ διαρπασάτωσαν
ἀλλότριοι τοὺς πόνους αὐτοῦ·

- 12 μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλήπτωρ, μὴδὲ
γενηθήτω οἰκτίρμων τοῖς ὀρφανοῖς
αὐτοῦ·
- 13 γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς
ἐξολόθρευσιν, ἐν γενεᾷ μιᾷ
ἐξαλειφθεῖη τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
- 14 ἀναμνησθεῖη ἡ ἀνομία τῶν πατέρων αὐτοῦ
ἐναντι Κυρίου, καὶ ἡ ἁμαρτία τῆς
μητρὸς αὐτοῦ μὴ ἐξαλειφθεῖη·
- 15 γενηθήτωσαν ἐναντίον Κυρίου διαπαντός,
καὶ ἐξολοθρευθεῖη ἐκ γῆς τὸ
μνημόσυνον αὐτῶν,
- 16 ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθη ποιῆσαι ἔλεος καὶ
κατεδίωξεν ἄνθρωπον πένητα καὶ
πτωχὸν καὶ κατανευγμένον τῇ καρδίᾳ
τοῦ θανατῶσαι.
- 17 καὶ ἠγάπησε κατάραν, καὶ ἤξει αὐτῷ· καὶ
οὐκ ἠθέλησεν εὐλογίαν, καὶ
μακρυνθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.
- 18 καὶ ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ἱμάτιον, καὶ
εἰσῆλθεν ὡσεὶ ὕδωρ εἰς τὰ ἔγκατα
αὐτοῦ καὶ ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις
αὐτοῦ.
- 19 γενηθήτω αὐτῷ ὡς ἱμάτιον, ὃ
περιβάλλεται, καὶ ὡσεὶ ζώνη, ἣν
διαπαντὸς περιζώννυται.
- 20 τοῦτο τὸ ἔργον τῶν ἐνδιαβαλλόντων με
παρὰ Κυρίου καὶ τῶν λαλούντων
πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου.
- 21 καὶ σύ, Κύριε Κύριε, ποίησον μετ' ἐμοῦ
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, ὅτι χρηστὸν
τὸ ἔλεός σου. ρῦσαί με,

- 22 ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ, καὶ ἡ
καρδία μου τετάρακται ἐντός μου.
- 23 ὥσει σκιὰ ἐν τῷ ἐκκλῖναι αὐτὴν
ἀντανηρέθην, ἐξετινάχθην ὥσει
ἀκρίδες.
- 24 τὰ γόνατά μου ἡσθένησαν ἀπὸ νηστείας,
καὶ ἡ σὰρξ μου ἡλλοιώθη δι' ἔλαιον.
- 25 κἀγὼ ἐγενήθην ὄνειδος αὐτοῖς· εἰδοσάν με,
ἐσάλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν.
- 26 βοήθησόν μοι, Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ σῶσόν
με κατὰ τὸ ἔλεός σου.
- 27 καὶ γνώτωσαν ὅτι ἡ χεὶρ σου αὕτη καὶ σύ,
Κύριε, ἐποίησας αὐτὴν.
- 28 καταράσσονται αὐτοί, καὶ σὺ εὐλογήσεις· οἱ
ἐπανιστάμενοί μοι αἰσχυνθήτωσαν, ὁ
δὲ δοῦλός σου εὐφρανθήσεται.
- 29 ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντές με
ἐντροπὴν καὶ περιβαλέσθωσαν ὥς
διπλοῖδα αἰσχύνην αὐτῶν.
- 30 ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ
στόματί μου καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν
αἰνέσω αὐτόν,
- 31 ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος τοῦ σῶσαι
ἐκ τῶν καταδιωκόντων τὴν ψυχὴν μου.

109

1 Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

ΕΙΠΕΝ ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ
δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς
σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

- ² ράβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος
ἐκ Σιών, καὶ κατακυρίευσεν ἐν μέσῳ τῶν
ἐχθρῶν σου.
- ³ μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου
ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου· ἐκ
γαστροῦ προῦ ἐωσφόρου ἐγέννησά σε.
- ⁴ ὥμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ
ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν
Μελχισεδέκ.
- ⁵ Κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ
ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς·
- ⁶ κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει πτώματα,
συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν.
- ⁷ ἐκ χειμάρρου ἐν ὁδῷ πίεται· διὰ τοῦτο
ὕψώσει κεφαλὴν.

110

¹ Ἀλληλούϊα.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΟΜΑΙ σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ μου ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ
συναγωγῇ.

- ² μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς
πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ·
- ³ ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον
αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- ⁴ μνεῖαν ἐποιήσατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ,
ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος·
- ⁵ τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν,
μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης
αὐτοῦ.

- ⁶ ἰσχὺν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ
τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν.
⁷ ἔργα χειρῶν αὐτοῦ ἀλήθεια καὶ κρίσις·
πιστὰ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ,
⁸ ἐστηριγμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος,
πεποιημέναι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι.
⁹ λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ,
ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκη
αὐτοῦ· ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα
αὐτοῦ.
¹⁰ ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, σύνεσις δὲ
ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν. ἡ
αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.

111

¹ Ἀλληλούϊα.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον,
ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει
σφόδρα·

² δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ,
γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται.

³ δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ
δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος.

⁴ ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν
ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος.

⁵ χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτεῖρων καὶ κυχρῶν·
οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν
κρίσει,

⁶ ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται, εἰς
μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

- 7 ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται· ἐτοίμη
ἡ καρδιά αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον.
- 8 ἐστήρικται ἡ καρδιά αὐτοῦ, οὐ μὴ φοβηθῇ,
ἕως οὗ ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ·
- 9 ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν· ἡ
δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος, τὸ κέρας αὐτοῦ
ὕψωθήσεται ἐν δόξῃ.
- 10 ἁμαρτωλὸς ὄψεται καὶ ὀργισθήσεται, τοὺς
ὀδόντας αὐτοῦ βρύξει καὶ τακήσεται·
ἐπιθυμία ἁμαρτωλοῦ ἀπολεῖται.

112

1 Ἀλληλούϊα.

ΑΙΝΕΙΤΕ, παῖδες, Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα
Κυρίου·

2 εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ
νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

3 ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν αἰνετὸν
τὸ ὄνομα Κυρίου.

4 ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ Κύριος, ἐπὶ
τοὺς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ.

5 τίς ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν; ὁ ἐν ὑψηλοῖς
κατοικῶν

6 καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν
τῇ γῇ,

7 ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχὸν καὶ ἀπὸ κοπρίας
ἀνυψῶν πένητα

8 τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων, μετὰ
ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ·

9 ὁ κατοικίζων στεῖραν ἐν οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ
τέκνοις εὐφραينوμένην.

ΡΙΓ (ΡΙΑ)

113

¹ Ἀλληλουϊα.

ΕΝ ΕΞΟΔῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ
ἐκ λαοῦ βαρβάρου,

² ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ
ἐξουσία αὐτοῦ.

³ ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης
ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω·

⁴ τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὥσει κριοὶ καὶ οἱ βουνοὶ
ὥς ἀρνία προβάτων.

⁵ τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες, καὶ σύ,
Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

⁶ τὰ ὄρη, ὅτι ἐσκίρτησατε ὥσει κριοί, καὶ οἱ
βουνοὶ ὥς ἀρνία προβάτων;

⁷ ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ
προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ

⁸ τοῦ στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας
ὕδάτων καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς
ὕδάτων.

⁹ μὴ ἡμῖν, Κύριε, μὴ ἡμῖν, ἀλλ' ἡ τῷ ὀνόματί
σου δὸς δόξαν, ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ
ἀληθείᾳ σου,

¹⁰ μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη· ποῦ ἐστὶν ὁ Θεὸς
αὐτῶν;

¹¹ ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ
πάντα, ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησε.

¹² τὰ εἶδωλα τῶν ἐθνῶν, ἀργύριον καὶ
χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων·

¹³ στόμα ἔχουσι, καὶ οὐ λαλήσουσιν,
ὀφθαλμοὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ ὄψονται,

- 14 ὧτα ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀκούσονται, ρῖνας
ἔχουσι, καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται,
- 15 χεῖρας ἔχουσι, καὶ οὐ ψηλαφήσουσι, πόδας
ἔχουσι καὶ οὐ περιπατήσουσιν, οὐ
φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν.
- 16 ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ
καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.
- 17 οἶκος Ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον· βοηθὸς
καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν.
- 18 οἶκος Ἀαρὼν ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον· βοηθὸς
καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν.
- 19 οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἤλπισαν ἐπὶ
Κύριον· βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς
αὐτῶν ἐστίν.
- 20 Κύριος μνησθεὶς ἡμῶν εὐλόγησεν ἡμᾶς,
εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, εὐλόγησε
τὸν οἶκον Ἀαρών,
- 21 εὐλόγησε τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον,
τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων.
- 22 προσθείη Κύριος ἐφ' ὑμᾶς, ἐφ' ὑμᾶς καὶ
ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν.
- 23 εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ τῷ ποιήσαντι
τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
- 24 ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ Κυρίῳ, τὴν δὲ
γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.
- 25 οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε, Κύριε, οὐδὲ
πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾄδου,
- 26 ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσομεν τὸν
Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ
αἰῶνος.

114

¹ Ἀλληλούϊα.

ΗΓΑΠΗΣΑ, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς
φωνῆς τῆς δεήσεώς μου,

² ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς
ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.

³ περιέσχον με ὡδῖνες θανάτου, κίνδυνοι
ἄδου εὗροσάν με· θλίψιν καὶ ὀδύνην
εὗρον,

⁴ καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην· ὦ
Κύριε, ρῦσαι τὴν ψυχὴν μου.

⁵ ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς
ἡμῶν ἐλεεῖ.

⁶ φυλάσσω τὰ νήπια ὁ Κύριος· ἐταπεινώθην,
καὶ ἔσωσέ με.

⁷ ἐπίστρεψον, ψυχὴ μου, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν
σου, ὅτι Κύριος εὐηργέτησέ σε,

⁸ ὅτι ἐξείλετο τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου,
τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων καὶ
τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος.

⁹ εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου, ἐν χώρᾳ
ζώντων.

115

¹ Ἀλληλούϊα.

ΕΠΙΣΤΕΥΣΑ, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ
ἐταπεινώθην σφόδρα.

² ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου· πᾶς
ἄνθρωπος ψεύστης.

³ τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν
ἀνταπέδωκέ μοι;

- 4 ποτήριον σωτηρίου λήψομαι καὶ τὸ ὄνομα
Κυρίου ἐπικαλέσομαι.
5 τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον
παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.
6 τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν
ὁσίων αὐτοῦ.
7 ὦ Κύριε, ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ δοῦλος σὸς
καὶ υἱὸς τῆς παιδείας σου. διέρρηξας
τοὺς δεσμούς μου,
8 σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἐν ὀνόματι
Κυρίου ἐπικαλέσομαι.
9 τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον
παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,
10 ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου ἐν μέσῳ σου,
Ἱερουσαλήμ.

116

- 1 Ἀλληλούϊα.
ΑΙΝΕΙΤΕ τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,
ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί,
2 ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν
αἰῶνα.

117

- 1 Ἀλληλούϊα.
ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΣΘΕ τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
2 εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
3 εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρὼν ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

- 4 εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν
Κύριον ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
- 5 ἐκ θλίψεως ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον, καὶ
ἐπήκουσέ μου εἰς πλατυσμόν.
- 6 Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί
ποιήσει μοι ἄνθρωπος.
- 7 Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ γὰρ ἐπόψομαι τοὺς
ἐχθρούς μου.
- 8 ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ Κύριον ἢ πεποιθέναι
ἐπ' ἄνθρωπον·
- 9 ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον ἢ ἐλπίζειν ἐπ'
ἄρχουσι.
- 10 πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς·
- 11 κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
- 12 ἐκύκλωσάν με ὥσεὶ μέλισσαι κηρίον καὶ
ἐξεκαύθησαν ὡς πῦρ ἐν ἀκάνθαις, καὶ
τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
- 13 ὥσθεις ἀνετράπην τοῦ πεσεῖν, καὶ ὁ Κύριος
ἀντελάβετό μου.
- 14 ἰσχύς μου καὶ ὑμνησίς μου ὁ Κύριος καὶ
ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.
- 15 φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας ἐν
σκηναῖς δικαίων· δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε
δύναμιν,
- 16 δεξιὰ Κυρίου ὑψώσέ με, δεξιὰ Κυρίου
ἐποίησε δύναμιν.
- 17 οὐκ ἀποθανοῦμαι, ἀλλὰ ζήσομαι καὶ
διηγήσομαι τὰ ἔργα Κυρίου.

- 18 παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος καὶ τῷ
θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με.
19 ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης· εἰσελθὼν
ἐν αὐταῖς ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ.
20 αὕτη ἡ πύλη τοῦ Κυρίου, δίκαιοι
εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ.
21 ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου
καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν.
22 λίθον, ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες,
οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας·
23 παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
24 αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος·
ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν
αὐτῇ.
25 ὦ Κύριε, σῶσον δὴ, ὦ Κύριε, εὐόδωσον δὴ.
26 εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου· εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου
Κυρίου.
27 Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν·
συστήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν
ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου.
28 Θεός μου εἶ σύ, καὶ ἐξομολογήσομαί σοι·
Θεός μου εἶ σύ, καὶ ὑψώσω σε·
ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκουσάς
μου καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν.
29 ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

118

¹ Ἀλληλούϊα.

ΜΑΚΑΡΙΟΙ οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ οἱ πορευόμενοι
ἐν νόμῳ Κυρίου.

² μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια
αὐτοῦ· ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν
αὐτόν.

³ οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ἐν ταῖς
ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν.

⁴ σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου τοῦ
φυλάξασθαι σφόδρα.

⁵ ὅφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου τοῦ
φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου.

⁶ τότε οὐ μὴ αἰσχυθῶ ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν
ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου.

⁷ ἔξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας ἐν
τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς
δικαιοσύνης σου.

⁸ τὰ δικαιώματά σου φυλάξω· μὴ με
ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα.

⁹ Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν
αὐτοῦ; ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους
σου.

¹⁰ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε· μὴ ἀπόσῃ
με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

¹¹ ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυσά τὰ λόγια σου,
ὅπως ἂν μὴ ἀμάρτω σοι.

¹² εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

¹³ ἐν τοῖς χεῖλεσί μου ἐξήγγειλα πάντα τὰ
κρίματα τοῦ στόματός σου.

¹⁴ ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην ὥς
ἐπὶ παντὶ πλούτῳ.

- 15 ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω καὶ
κατανοήσω τὰς ὁδοὺς σου.
- 16 ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω, οὐκ
ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου.
- 17 Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου· ζήσομαι καὶ
φυλάξω τοὺς λόγους σου.
- 18 ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ
κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου
σου.
- 19 πάροικος ἐγὼ εἰμι ἐν τῇ γῇ· μὴ ἀποκρύψῃς
ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου.
- 20 ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ
κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ.
- 21 ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις· ἐπικατάρατοι οἱ
ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.
- 22 περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν,
ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα.
- 23 καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες καὶ κατ' ἐμοῦ
κατελάλουν, ὁ δὲ δοῦλός σου
ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.
- 24 καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστὶ,
καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαιώματά
σου.
- 25 Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχὴ μου· ζῆσόν με
κατὰ τὸν λόγον σου.
- 26 τὰς ὁδοὺς μου ἐξήγγειλα, καὶ ἐπήκουσάς
μου· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
- 27 ὁδὸν δικαιομάτων σου συνέτισόν με, καὶ
ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου.
- 28 ἐνύσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας·
βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.

- 29 ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με.
- 30 ὁδὸν ἀληθείας ἠρετισάμην καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.
- 31 ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου, Κύριε· μὴ με κατασχύνης.
- 32 ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου.
- 33 Νομοθέτησόν με, Κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός.
- 34 συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.
- 35 ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα.
- 36 κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.
- 37 ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα, ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με.
- 38 στῆσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν φόβον σου.
- 39 περίελε τὸν ὄνειδισμόν μου, ὃν ὑπώπτευσα· ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά.
- 40 ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με.
- 41 Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου, Κύριε, τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου.
- 42 καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀνειδίζουσί μοι λόγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου.

- 43 καὶ μὴ περιέλης ἐκ τοῦ στόματός μου
λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα, ὅτι ἐπὶ
τοῖς κρίμασί σου ἐπήλπισα.
- 44 καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντός, εἰς
τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.
- 45 καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς
ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.
- 46 καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου
ἐναντίον βασιλέων καὶ οὐκ ἤσχυνόμην.
- 47 καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, ἃς
ἠγάπησα σφόδρα.
- 48 καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς
σου ἃς ἠγάπησα, καὶ ἡδολέσχουν ἐν
τοῖς δικαιώμασί σου.
- 49 Μνήσθητι τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου,
ὧν ἐπήλπισάς με.
- 50 αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει
μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἔζησέ με.
- 51 ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα, ἀπὸ
δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα.
- 52 ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος,
Κύριε, καὶ παρεκλήθην.
- 53 ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἀμαρτωλῶν τῶν
ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου.
- 54 ψαλτὰ ἦσάν μοι τὰ δικαιώματά σου ἐν
τόπῳ παροικίας μου.
- 55 ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου,
Κύριε, καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.
- 56 αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σου
ἐξεζήτησα.

- 57 Μερὶς μου εἶ, Κύριε, εἶπα τοῦ φυλάξασθαι
τὸν νόμον σου.
- 58 ἐδέήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ
μου· ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου.
- 59 διελογισάμην τὰς ὁδοὺς σου καὶ
ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ
μαρτύριά σου.
- 60 ἤτοιμάσθην καὶ οὐκ ἐταράχθην τοῦ
φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου.
- 61 σχοινία ἀμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι,
καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.
- 62 μεσονύκτιον ἐξηγειρόμην τοῦ
ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς
δικαιοσύνης σου.
- 63 μέτοχος ἐγὼ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων
σε καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς
σου.
- 64 τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, πλήρης ἡ γῆ· τὰ
δικαιώματά σου δίδαξόν με.
- 65 Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου
σου, Κύριε, κατὰ τὸν λόγον σου.
- 66 χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνώσιν
δίδαξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου
ἐπίστευσα.
- 67 πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι ἐγὼ
ἐπλημμέλησα, διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου
ἐφύλαξα.
- 68 χρηστὸς εἶ σύ, Κύριε, καὶ ἐν τῇ χρηστότητί
σου δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
- 69 ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφάνων,
ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω
τὰς ἐντολάς σου.

- 70 ἔτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ δὲ
τὸν νόμον σου ἐμελέτησα.
- 71 ἀγαθὸν μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με, ὅπως ἂν
μάθω τὰ δικαιώματά σου.
- 72 ἀγαθὸς μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου ὑπὲρ
χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου.
- 73 Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με·
συνέτισόν με καὶ μαθήσομαι τὰς
ἐντολάς σου.
- 74 οἱ φοβούμενοί σε ὄψονταί με καὶ
εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους
σου ἐπήλπισα.
- 75 ἔγνω, Κύριε, ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά
σου, καὶ ἀληθεία ἐταπείνωσάς με.
- 76 γεννηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ
παρακαλέσαι με κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ
δούλῳ σου.
- 77 ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου, καὶ
ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου
ἐστίν.
- 78 αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως
ἠνόμησαν εἰς ἐμέ· ἐγὼ δὲ ἀδολεσχήσω
ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου.
- 79 ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε καὶ
οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου.
- 80 γεννηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς
δικαιώμασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυθῶ.
- 81 Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχὴ μου,
εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.
- 82 ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν
σου λέγοντες· πότε παρακαλέσεις με;

- 83 ὅτι ἐγενήθην ὡς ἄσκος ἐν πάχνῃ· τὰ
δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.
- 84 πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου; πότε
ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδιωκόντων με
κρίσιν;
- 85 διηγήσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας,
ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου, Κύριε.
- 86 πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια· ἀδίκως
κατεδίωξάν με, βοήθησόν μοι.
- 87 παρὰ βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ, ἐγὼ
δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου.
- 88 κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με, καὶ φυλάξω
τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου.
- 89 Εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε, ὁ λόγος σου διαμένει
ἐν τῷ οὐρανῷ.
- 90 εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου·
ἐθεμελίωσας τὴν γῆν καὶ διαμένει.
- 91 τῇ διατάξει σου διαμένει ἡμέρα, ὅτι τὰ
σύμπαντα δοῦλα σά.
- 92 εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἔστι, τότε
ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου.
- 93 εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν
δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς
με.
- 94 σός εἰμι ἐγώ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά
σου ἐξεζήτησα.
- 95 ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με·
τὰ μαρτυρίά σου συνῆκα.
- 96 πάσης συντελείας εἶδον πέρας· πλατεῖα ἡ
ἐντολή σου σφόδρα.
- 97 Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου, Κύριε· ὅλην
τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἔστιν.

- 98 ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσόφισάς με τὴν
ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμή
ἐστίν.
- 99 ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα,
ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστίν.
- 100 ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς
ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.
- 101 ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς
πόδας μου, ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς
λόγους σου.
- 102 ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι
σὺ ἐνομοθέτησάς με.
- 103 ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγια σου,
ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου.
- 104 ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα· διὰ τοῦτο
ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας.
- 105 Λύχνος τοῖς ποσὶ μου ὁ νόμος σου καὶ φῶς
ταῖς τρίβοις μου.
- 106 ὥμοσα καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ
κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
- 107 ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· Κύριε, ζῆσόν με
κατὰ τὸν λόγον σου.
- 108 τὰ ἐκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον
δή, Κύριε, καὶ τὰ κρίματά σου δίδαξόν
με.
- 109 ἡ ψυχὴ μου ἐν ταῖς χερσί σου διαπαντός,
καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.
- 110 ἔθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν
ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην.
- 111 ἐκκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν
αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου
εἰσιν.

- 112 ἔκλινα τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ
δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι'
ἀντάμειψιν.
- 113 Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου
ἠγάπησα.
- 114 βοηθός μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σύ· εἰς
τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.
- 115 ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ, πονηρευόμενοι, καὶ
ἐξερευνήσω τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ
μου. 116 ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν
σου, καὶ ζῆσόν με, καὶ μὴ κατασχύνης
με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου.
- 117 βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι καὶ
μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου
διαπαντός.
- 118 ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας
ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἄδικον
τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν.
- 119 παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς
ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς· διὰ τοῦτο
ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου.
- 120 καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας
μου· ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου
ἐφοβήθην.
- 121 Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην· μὴ
παραδῶς με τοῖς ἀδικοῦσί με.
- 122 ἔκδεξαι τὸν δοῦλόν σου εἰς ἀγαθόν· μὴ
συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι.
- 123 οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν
σου καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης
σου.

- 124 ποιήσον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ
ἔλεός σου καὶ τὰ δικαιώματά σου
δίδαξόν με.
- 125 δοῦλός σου εἰμι ἐγώ· συνέτισόν με, καὶ
γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου.
- 126 καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ·
διεσκέδασαν τὸν νόμον σου.
- 127 διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ
χρυσίου καὶ τοπάζιον.
- 128 διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου
κατωρθούμην, πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον
ἐμίσησα.
- 129 Θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου· διὰ τοῦτο
ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχὴ μου.
- 130 ἡ δόξα σου τῶν λόγων σου φωτιεῖ καὶ
συνετιεῖ νηπίους.
- 131 τὸ στόμα μου ἤνοιξα καὶ εἵλकुσα πνεῦμα,
ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν.
- 132 Ἐπίβλεπον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με κατὰ
τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.
- 133 τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ
λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριεύσάτω
μου πᾶσα ἀνομία.
- 134 λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων,
καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.
- 135 τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν
σου καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
- 136 διεξόδους ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί
μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.
- 137 Δίκαιος εἶ, Κύριε, καὶ εὐθεῖαι αἱ κρίσεις
σου.

- 138 ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου
καὶ ἀλήθειαν σφόδρα.
- 139 ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός σου, ὅτι ἐπελάθοντο
τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου.
- 140 πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ
δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό.
- 141 νεώτερος ἐγώ εἰμι καὶ ἐξουδενωμένος· τὰ
δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.
- 142 ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν
αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.
- 143 θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὗροσάν με· αἱ
ἐντολαί σου μελέτη μου.
- 144 δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν
αἰῶνα· συνέτισόν με, καὶ ζήσομαι.
- 145 Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· ἐπάκουσόν
μου, Κύριε, τὰ δικαιώματά σου
ἐκζητήσω.
- 146 ἐκέκραξά σοι· σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ
μαρτύριά σου.
- 147 προέφθασα ἐν ἁωρίᾳ καὶ ἐκέκραξα, εἰς
τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.
- 148 προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον
τοῦ μελετᾶν τὰ λόγια σου.
- 149 τῆς φωνῆς μου ἄκουσον, Κύριε, κατὰ τὸ
ἔλεός σου, κατὰ τὸ κῆρμά σου ζῆσόν με.
- 150 προσήγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομία,
ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν.
- 151 ἐγγὺς εἶ, Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου
ἀλήθεια.
- 152 κατ' ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά.

- 153 Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ ἐξελοῦ με, ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.
- 154 κρῖνον τὴν κρίσιν μου καὶ λύτρωσαί με· διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν με.
- 155 μακρὰν ἀπὸ ἁμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν.
- 156 οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοί, Κύριε· κατὰ τὸ κρῖμά σου ζῆσόν με.
- 157 πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ θλίβοντές με· ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα.
- 158 εἶδον ἀσυνετοῦντας καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι τὰ λόγια σου οὐκ ἐφυλάξαντο.
- 159 Ἴδε, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα· Κύριε, ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με.
- 160 ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
- 161 Ἀρχοντες κατεδίωξαν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδιά μου.
- 162 ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγια σου ὡς ὁ εὐρίσκων σκῦλα πολλά.
- 163 ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.
- 164 ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
- 165 εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.
- 166 προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου, Κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα.

- 167 ἐφύλαξεν ἡ ψυχὴ μου τὰ μαρτύριά σου καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα.
- 168 ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον σου, Κύριε.
- 169 Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου, Κύριε· κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.
- 170 εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου, Κύριε· κατὰ τὸ λόγιόν σου ρῦσαί με.
- 171 ἐξερεύξαιντο τὰ χεῖλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξης με τὰ δικαιώματά σου.
- 172 φθέγγαιτο ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγιά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη.
- 173 γενέσθω ἡ χεὶρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠρετισάμην.
- 174 ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου, Κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστὶ.
- 175 ζήσεται ἡ ψυχὴ μου καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι.
- 176 ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός· ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

119

- ¹ Ὁδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
ΠΡΟΣ Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα, καὶ εἰσήκουσέ μου.
- ² Κύριε, ρῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας.
- ³ τί δοθείη σοι καὶ τί προστεθείη σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν;

- ⁴ τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκουημένα, σὺν τοῖς
ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς.
⁵ οἶμοι! ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη,
κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων
Κηδάρ.
⁶ πολλὰ παρώκησεν ἡ ψυχὴ μου.
⁷ μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἤμην
εἰρηνικός· ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς,
ἐπολέμουν με δωρεάν.

120

- ¹ Ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
ΗΡΑ τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν
ἥξει ἡ βοήθειά μου.
² ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος
τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
³ μὴ δώῃς εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ
νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε.
⁴ ἰδοὺ οὐ νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων
τὸν Ἰσραήλ.
⁵ Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ
χεῖρα δεξιάν σου·
⁶ ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ
σελήνη τὴν νύκτα.
⁷ Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ,
φυλάξει τὴν ψυχὴν σου ὁ Κύριος.
⁸ Κύριος φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου καὶ τὴν
ἐξοδόν σου ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ
αἰῶνος.

121

- ¹ Ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΕΥΦΡΑΝΘΗΝ ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· εἰς οἶκον
Κυρίου πορευσόμεθα.

² ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς ἀύλαις
σου, Ἱερουσαλήμ.

³ Ἱερουσαλήμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἥς ἡ
μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό.

⁴ ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, φυλαὶ Κυρίου,
μαρτύριον τῷ Ἰσραήλ, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου·

⁵ ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι
ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ.

⁶ ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν
Ἱερουσαλήμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί
σε·

⁷ γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου καὶ
εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου.

⁸ ἕνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον
μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ·

⁹ ἕνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
ἐξεζήτησα ἀγαθὰ σοι.

122

¹ Ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ΠΡΟΣ σὲ ἦρα τοὺς
ὀφθαλμούς μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ
οὐρανῷ.

² ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν
κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς
χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ
ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ
οἰκτειρήσῃ ἡμᾶς.

³ ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ
πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως,

⁴ ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Τὸ
ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ
ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

123

¹ Ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
Εἰ ΜΗ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ
Ἰσραήλ·
² εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν ἐν τῷ
ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς,
³ ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς ἐν τῷ
ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς·
⁴ ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς,
χείμαρρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν·
⁵ ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ
ἀνυπόστατον.
⁶ εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς
θήραν τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν.
⁷ ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς
παγίδος τῶν θηρευόντων· ἡ παγὶς
συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν.
⁸ ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ
ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

124

¹ Ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
Οἱ ΠΕΠΟΙΘΟΤΕΣ ἐπὶ Κύριον ὡς ὄρος Σιών·
οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ
κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.
² Ὅρη κύκλω αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλω τοῦ
λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ
αἰῶνος.

- ³ ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ράβδον τῶν
ἀμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν
δικαίων, ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ
δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν.
- ⁴ ἀγάθυνον, Κύριε, τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς
εὐθέσι τῇ καρδίᾳ·
- ⁵ τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιὰς
ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων
τὴν ἀνομίαν εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

125

- ¹ Ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
ΕΝ Τῇ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν
Σιὼν ἐγενήθημεν ὥσεὶ παρακεκλημένοι.
- ² τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν καὶ ἡ
γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως. τότε
ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ἐμεγάλυνε
Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν.
- ³ ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν,
ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι.
- ⁴ ἐπίστρεψον, Κύριε, τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν
ὥς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ.
- ⁵ οἱ σπεύροντες ἐν δάκρυσιν ἐν ἀγαλλιάσει
θεριοῦσι.
- ⁶ πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον
βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν·
ἐρχόμενοι δὲ ἥξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει
αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

126

- ¹ Ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΕΑΝ μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην
ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες· ἔὰν μὴ
Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην
ἡγρύπνησεν ὁ φυλάσσων.

² εἰς μάτην ὑμῖν ἐστι τὸ ὀρθρίζειν, ἐγείρεσθαι
μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἐσθίουντες ἄρτον
ὀδύνης, ὅταν δῶ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ
ὕπνον.

³ ἰδοὺ ἡ κληρονομία Κυρίου υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ
καρποῦ τῆς γαστροῦς.

⁴ ὥσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ
τῶν ἐκτετιναγμένων.

⁵ μακάριος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ
ἐξ αὐτῶν· οὐ καταισχυνθήσονται, ὅταν
λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

127

¹ Ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΜΑΚΑΡΙΟΙ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον,
οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

² τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι·
μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται.

³ ἡ γυνὴ σου ὡς ἄμπελος εὐθηνοῦσα ἐν τοῖς
κλίτεσι τῆς οἰκίας σου· οἱ υἱοί σου ὡς
νεόφυτα ἐλαίων κύκλῳ τῆς τραπέζης
σου.

⁴ ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ
φοβούμενος τὸν Κύριον.

⁵ εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἴδοις τὰ
ἀγαθὰ Ἱερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς σου·

⁶ καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου. εἰρήνη ἐπὶ
τὸν Ἰσραήλ.

128

¹ Ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΠΛΕΟΝΑΚΙΣ ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός
μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ·

² πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου,
καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι.

³ ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοί,
ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

⁴ Κύριος δίκαιος συνέκοψεν ἀχένας
ἁμαρτωλῶν.

⁵ αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς
τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών.

⁶ γεννηθήτωσαν ὥσεὶ χόρτος δωμάτων, ὃς πρὸ
τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη·

⁷ οὐ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων
καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα
συλλέγων,

⁸ καὶ οὐκ εἶπαν οἱ παράγοντες· εὐλογία
Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

129

¹ Ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΕΚ ΒΑΘΕΩΝ ἐκέκραξά σοι, Κύριε·

² Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου·

γεννηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς
τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

³ ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
ὑποστήσεται;

- ⁴ ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.
⁵ ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε,
 Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν
 λόγον σου.
⁶ ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον ἀπὸ
 φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός· ἀπὸ
 φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ
 τὸν Κύριον.
⁷ ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ'
 αὐτῷ λύτρωσις,
⁸ καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν
 τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

130

- ¹ Ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
 ΚΥΡΙΕ, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ
 ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, οὐδὲ
 ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν
 θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ.
² εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὕψωσα τὴν
 ψυχὴν μου ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον
 ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς
 ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου.
³ ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ
 νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

131

- ¹ Ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
 ΜΝΗΣΘΗΤΙ, Κύριε, τοῦ Δαυΐδ καὶ πάσης τῆς
 πράοτητος αὐτοῦ,
² ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ἠΰξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ·

- 3 εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου, εἰ
ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου,
4 εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ τοῖς
βλεφάροις μου νυσταγμὸν καὶ
ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου,
5 ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ
Θεῷ Ἰακώβ.
6 ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾶ, εὕρομεν
αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ·
7 εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ,
προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὗ
ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.
8 ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ
καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου·
9 οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ
οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.
10 ἔνεκεν Δαυΐδ τοῦ δούλου σου μὴ
ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ
σου.
11 ὥμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ
ἄθετήσῃ αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας
σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου·
12 ἐὰν φυλάζωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην
μου καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ
διδάξω αὐτούς, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως
τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου
σου.
13 ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο
αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ·
14 αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος,
ᾧδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετισάμην αὐτήν·

- 15 τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς
πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων,
16 τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ
ὅσοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει
ἀγαλλιάσονται.
17 ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυΐδ, ἡτοίμασα
λύχνον τῷ χριστῷ μου·
18 τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ
δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἀγίασμά μου.

132

- 1 Ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
ΙΔΟΥ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ
κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό;
2 ὥς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ
πώγωνα, τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρών, τὸ
καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ῥιν τοῦ ἐνδύματος
αὐτοῦ·
3 ὥς δρόσος Ἀερμών ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ
ὄρη Σιών· ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος
τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

133

- 1 Ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
ΙΔΟΥ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ
δοῦλοι Κυρίου οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ
Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.
2 ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς
τὰ ἅγια καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.
3 εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών ὁ ποιήσας τὸν
οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

134

¹ Ἀλληλούϊα.

ΑΙΝΕΙΤΕ τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε, δοῦλοι,
Κύριον,

² οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου
Θεοῦ ἡμῶν.

³ αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Κύριος·
ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὅτι καλόν·

⁴ ὅτι τὸν Ἰακώβ ἐξελέξατο ἐαυτῷ ὁ Κύριος,
Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμόν ἐαυτοῦ.

⁵ ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα ὅτι μέγας ὁ Κύριος, καὶ ὁ
Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς θεούς.

⁶ πάντα, ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος ἐποίησεν ἐν
τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, ἐν ταῖς
θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς
ἀβύσσοις·

⁷ ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς,
ἀστραπὰς εἰς ὑέτὸν ἐποίησεν· ὁ ἐξάγων
ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ,

⁸ ὃς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου ἀπὸ
ἀνθρώπου ἕως κτήνους.

⁹ ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ
σου, Αἴγυπτε, ἐν Φαραῶ καὶ ἐν πᾶσι
τοῖς δούλοις αὐτοῦ.

¹⁰ ὃς ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ καὶ ἀπέκτεινε
βασιλεῖς κραταιούς.

¹¹ τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων καὶ τὸν
Ὠγ βασιλέα τῆς Βασάν καὶ πάσας τὰς
βασιλείας Χαναάν,

¹² καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν,
κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ.

- 13 Κύριε, τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ τὸ
μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
14 ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ
τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.
15 τὰ εἰδῶλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ
χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων·
16 στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν,
ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται,
17 ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται, οὐδὲ
γάρ ἐστι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.
18 ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ
καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.
19 οἶκος Ἰσραὴλ, εὐλογήσατε τὸν Κύριον·
οἶκος Ἀαρών, εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
20 οἶκος Λευὶ, εὐλογήσατε τὸν Κύριον· οἱ
φοβούμενοι τὸν Κύριον, εὐλογήσατε
τὸν Κύριον,
21 εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιών, ὁ κατοικῶν
Ἱερουσαλήμ.

135

- 1 Ἀλληλούϊα.
ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΣΘΕ τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
2 ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν θεῶν, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
3 ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν κυρίων, ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
4 τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

- 5 τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
- 6 τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
- 7 τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
- 8 τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
- 9 τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν
τῆς νυκτός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ·
- 10 τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς
πρωτοτόκοις αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ,
- 11 καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου
αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ,
- 12 ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
- 13 τῷ καταδιελόντι τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν
εἰς διαιρέσεις, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἔλεος αὐτοῦ·
- 14 καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου
αὐτῆς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ,
- 15 καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν
αὐτοῦ εἰς θάλασσαν Ἐρυθράν, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
- 16 τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
- 17 τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ,

- 18 καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιούς, ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ,
19 τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ,
20 καὶ τὸν Ὠγ βασιλέα τῆς Βασάν, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ,
21 καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ,
22 κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
23 ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ
Κύριος, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ,
24 καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
25 ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκί, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
26 ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

136

- 1 Τῷ Δαυΐδ Ἱερεμίου.
ΕΠΙ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος ἐκεῖ
ἐκαθίσαμεν καὶ ἐκλαύσαμεν ἐν τῷ
μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιών.
2 ἐπὶ ταῖς ἰτέαις ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκρεμάσαμεν
τὰ ὄργανα ἡμῶν.
3 ὅτι ἐκεῖ ἐπηρώτησαν ἡμᾶς οἱ
αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς λόγους ῥόδων
καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς ὕμνον· ἄσατε
ἡμῖν ἐκ τῶν ῥόδων Σιών.

- 4 πῶς ἄσωμεν τὴν ὁδὴν Κυρίου ἐπὶ γῆς
ἀλλοτρίας;
- 5 ἐὰν ἐπιλάθωμαί σου, Ἱερουσαλήμ,
ἐπιλησθείη ἡ δεξιὰ μου·
- 6 κολληθείη ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου,
ἐὰν μὴ σου μνησθῶ, ἐὰν μὴ
προανατάξωμαι τὴν Ἱερουσαλήμ ὡς ἐν
ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου.
- 7 μνησθητι, Κύριε, τῶν υἱῶν Ἐδὼμ τὴν ἡμέραν
Ἱερουσαλήμ τῶν λεγόντων· ἐκκενοῦτε,
ἐκκενοῦτε, ἕως τῶν θεμελίων αὐτῆς.
- 8 θυγάτηρ Βαβυλῶνος ἡ ταλαίπωρος,
μακάριος ὃς ἀνταποδώσει σοι τὸ
ἀνταπόδομά σου, ὃ ἀνταπέδωκας ἡμῖν·
- 9 μακάριος ὃς κρατήσῃ καὶ ἐδαφιεῖ τὰ νήπια
σου πρὸς τὴν πέτραν.

137

- 1 Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ, Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.
ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΟΜΑΙ σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ μου, καὶ ἐναντίον ἀγγέλων
ψαλῶ σοι, ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ
ρήματα τοῦ στόματός μου.
- 2 προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου καὶ
ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου ἐπὶ τῷ
ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου, ὅτι
ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν τὸ ὄνομα τὸ ἁγίόν
σου.
- 3 ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ
ἐπάκουσόν μου· πολυωρήσεις με ἐν
ψυχῇ μου δυνάμει σου.

- ⁴ ἔξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ ρήματα τοῦ στόματός σου.
- ⁵ καὶ ἄσάτωσαν ἐν ταῖς ὡδαῖς Κυρίου, ὅτι μεγάλη ἡ δόξα Κυρίου,
- ⁶ ὅτι ὑψηλὸς Κύριος καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπὸ μακρόθεν γινώσκει.
- ⁷ ἔὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως, ζήσεις με· ἐπ' ὀργὴν ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας χεῖράς σου, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιὰ σου.
- ⁸ Κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμοῦ. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

138

- ¹ Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.
ΚΥΡΙΕ, ἐδοκίμασάς με, καὶ ἔγνως με·
- ² σὺ ἔγνως τὴν καθέδραν μου καὶ τὴν ἔγερσίν μου, σὺ συνῆκας τοὺς διαλογισμούς μου ἀπὸ μακρόθεν·
- ³ τὴν τρίβον μου καὶ τὴν σχοῖνόν μου ἐξιχνίασας καὶ πάσας τὰς ὁδοὺς μου προεῖδες,
- ⁴ ὅτι οὐκ ἔστι δόλος ἐν γλώσσει μου.
- ⁵ ἰδού, Κύριε, σὺ ἔγνως πάντα, τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἀρχαῖα· σὺ ἔπλασάς με καὶ ἔθηκας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
- ⁶ ἐθαυμαστώθη ἡ γνῶσίς σου ἐξ ἐμοῦ· ἐκραταιώθη, οὐ μὴ δύνωμαι πρὸς αὐτήν.
- ⁷ ποῦ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ποῦ φύγω;

- 8 ἔὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανόν, σὺ ἐκεῖ εἶ, ἔὰν
καταβῶ εἰς τὸν ἄδην, πάρει·
- 9 ἔὰν ἀναλάβοιμι τὰς πτέρυγάς μου κατ’
ὄρθρον καὶ κατασκηνώσω εἰς τὰ
ἔσχατα τῆς θαλάσσης,
- 10 καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χεὶρ σου ὁδηγήσει με, καὶ
καθέξει με ἡ δεξιὰ σου.
- 11 καὶ εἶπα· ἄρα σκότος καταπατήσει με, καὶ
νυξ φωτισμὸς ἐν τῇ τρυφῇ μου·
- 12 ὅτι σκότος οὐ σκοτισθήσεται ἀπὸ σοῦ, καὶ
νυξ ὥς ἡμέρα φωτισθήσεται· ὥς τὸ
σκότος αὐτῆς, οὕτως καὶ τὸ φῶς αὐτῆς.
- 13 ὅτι σὺ ἐκτίσω τοὺς νεφρούς μου, Κύριε,
ἀντελάβου μου ἐκ γαστροῦς μητρός μου.
- 14 ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι φοβερῶς
ἐθαυμαστώθης· θαυμάσια τὰ ἔργα σου,
καὶ ἡ ψυχὴ μου γινώσκει σφόδρα.
- 15 οὐκ ἐκρύβη τὸ ὀστοῦν μου ἀπὸ σοῦ, ὃ
ἐποίησας ἐν κρυφῇ, καὶ ἡ ὑπόστασίς
μου ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς·
- 16 τὸ ἀκατέργαστόν μου εἶδον οἱ ὀφθαλμοί
σου, καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες
γραφῆσονται· ἡμέρας πλασθήσονται
καὶ οὐθεὶς ἐν αὐτοῖς.
- 17 ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου, ὁ
Θεός, λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ
αὐτῶν·
- 18 ἐξαριθμήσομαι αὐτούς, καὶ ὑπὲρ ἄμμον
πληθυνθήσονται· ἐξηγέρθην καὶ ἔτι
εἰμὶ μετὰ σοῦ.

- 19 ἔὰν ἀποκτείνῃς ἀμαρτωλούς, ὁ Θεός,
 ἄνδρες αἱμάτων, ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ,
 20 ὅτι ἔρισταί ἐστε εἰς διαλογισμούς·
 λήψονται εἰς ματαιότητα τὰς πόλεις
 σου.
 21 οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς σε, Κύριε, ἐμίσησα καὶ
 ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου ἐξετηκόμην;
 22 τέλειον μῖσος ἐμίσουν αὐτούς, εἰς ἐχθροὺς
 ἐγένοντό μοι.
 23 δοκίμασόν με, ὁ Θεός, καὶ γνῶθι τὴν
 καρδίαν μου, ἔτασόν με καὶ γνῶθι τὰς
 τρίβους μου.
 24 καὶ ἴδε εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοί, καὶ
 ὁδήγησόν με ἐν ὁδῷ αἰωνία.

139

- 1 Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.
 2 ΕΞΕΛΟΥ με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ,
 ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ρῦσαί με,
 3 οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ, ὅλην
 τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους·
 4 ἠκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν ὥσει ὄφεως, ἰὸς
 ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν.
 (διάψαλμα).
 5 φύλαξόν με, Κύριε, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ,
 ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελοῦ με,
 οἵτινες διελογίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι
 τὰ διαβήματά μου·
 6 ἔκρυσαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι καὶ
 σχοινία διέτειναν, παγίδα τοῖς ποσὶ
 μου, ἐχόμενα τρίβους σκάνδαλα ἔθεντό
 μοι. (διάψαλμα).

- 7 εἶπα τῷ Κυρίῳ· Θεός μου εἶ σύ, ἐνώτισαι,
Κύριε, τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.
- 8 Κύριε, Κύριε, δύναμις τῆς σωτηρίας μου,
ἐπεσκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου ἐν
ἡμέρᾳ πολέμου.
- 9 μὴ παραδῶς με, Κύριε, ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας
μου ἁμαρτωλῶ· διελογίσαντο κατ'
ἐμοῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, μήποτε
ὑψωθῶσιν. (διάψαλμα).
- 10 ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν, κόπος
τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτούς.
- 11 πεσοῦνται ἐπ' αὐτοὺς ἄνθρακες, ἐν πυρὶ
καταβαλεῖς αὐτούς, ἐν ταλαιπωρίαις
οὐ μὴ ὑποστῶσιν.
- 12 ἀνὴρ γλωσσώδης οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ
τῆς γῆς, ἄνδρα ἄδικον κακὰ θηρεύσει
εἰς διαφθοράν.
- 13 ἔγνω ὅτι ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν τῶν
πτωχῶν καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων.
- 14 πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί
σου, κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ
προσώπῳ σου.

140

- 1 Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.
ΚΥΡΙΕ, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου·
πρόσχεες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν
τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.
- 2 κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα
ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου
θυσία ἑσπερινή.

- ³ Ἐθού, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου καὶ
θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.
- ⁴ μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους
πονηρίας τοῦ προφασίζεσθαι
προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις σὺν ἀνθρώποις
ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ
συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.
- ⁵ παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγξει
με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω
τὴν κεφαλὴν μου· ὅτι ἔτι καὶ ἡ
προσευχὴ μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν.
- ⁶ κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ
αὐτῶν· ἀκούσονται τὰ ρήματά μου ὅτι
ἠδύνθησαν.
- ⁷ ὥσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς,
διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν
ἄδην.
- ⁸ ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου·
ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν
ψυχὴν μου.
- ⁹ φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος, ἧς συνεστήσαντό
μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν
ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.
- ¹⁰ πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ
ἁμαρτωλοί· κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγὼ ἕως
ἂν παρέλθω.

141

- ¹ Συνέσεως τῷ Δαυΐδ, ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν
τῷ σπηλαίῳ· προσευχή.
- ² ΦΩΝ... μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ
μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

- ³ ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν
θλίψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
⁴ ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ
σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου· ἐν ὁδῷ
ταύτῃ, ἣ ἐπορευόμην, ἔκρυσαν παγίδα
μοι.
⁵ κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον, καὶ
οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με· ἀπώλετο
φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ
ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.
⁶ ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, εἶπα· σὺ εἶ ἡ ἐλπίς
μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.
⁷ πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι
ἐταπεινώθην σφόδρα· ρῦσαί με ἐκ τῶν
καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν
ὕπὲρ ἐμέ.
⁸ ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου· ἐμὲ
ὕπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς
μοι.

142

- ¹ Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ, ὅτε αὐτὸν ὁ υἱὸς
καταδιώκει.
ΚΥΡΙΕ, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ
σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου·
² καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου
σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου
πᾶς ζῶν.

- ³ ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου,
ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου,
ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς
αἰῶνος·
- ⁴ καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν
ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.
- ⁵ ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν
πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν
χειρῶν σου ἐμελέτων.
- ⁶ διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ
μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. (διάψαλμα).
- ⁷ ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ
πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ
πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς
λάκκον.
- ⁸ ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' ὃ ἐλεός
σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα· γνώρισόν μοι,
Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς
σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου·
- ⁹ ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι
πρὸς σέ κατέφυγον.
- ¹⁰ δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι
σὺ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ
ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.
- ¹¹ ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με,
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ
θλίψεως τὴν ψυχὴν μου·
- ¹² καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς
ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς

θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ
δοῦλός σου εἰμι.

143

¹ Τῷ Δαυΐδ, πρὸς τὸν Γολιάδ.

ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ Κύριος ὁ Θεός μου ὁ διδάσκων
τὰς χειρὰς μου εἰς παράταξιν, τοὺς
δακτύλους μου εἰς πόλεμον·

² Ἐλεός μου καὶ καταφυγή μου, ἀντιλήπτωρ
μου καὶ ρύστης μου, ὑπερασπιστής μου,
καὶ ἐπ' αὐτῷ ἤλπισα, ὁ ὑποτάσσω τὸν
λαόν μου ὑπ' ἐμέ.

³ Κύριε, τί ἐστὶν ἄνθρωπος ὅτι ἐγνώσθης
αὐτῷ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι λογίζη
αὐτῷ;

⁴ Ἄνθρωπος ματαιότητι ὡμοιώθη, αἱ ἡμέραι
αὐτοῦ ὥσεὶ σκιὰ παράγουσι.

⁵ Κύριε, κλῖνον οὐρανοὺς καὶ κατάβηθι, ἅψαι
τῶν ὀρέων, καὶ καπνισθήσονται.

⁶ Ἄστραπον ἀστραπὴν καὶ σκορπιεῖς αὐτούς,
ἐξαπόστειλον τὰ βέλη σου καὶ
συνταράξεις αὐτούς.

⁷ Ἐξαπόστειλον τὴν χειρὰ σου ἐξ ὕψους,
ἐξελοῦ με καὶ ρῦσαί με ἐξ ὑδάτων
πολλῶν, ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων,

⁸ ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα, καὶ ἡ
δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας.

⁹ ὁ Θεός, ὡδὴν καινὴν ἄσομαί σοι, ἐν
ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψαλῶ σοι

- 10 τῷ διδόντι τὴν σωτηρίαν τοῖς βασιλεῦσι,
τῷ λυτρουμένῳ Δαυΐδ τὸν δοῦλον
αὐτοῦ ἐκ ρομφαίας πονηρᾶς.
- 11 ρῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς υἱῶν
ἀλλοτρίων, ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε
ματαιότητα καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ
ἀδικίας.
- 12 ὧν οἱ υἱοὶ ὡς νεόφυτα ἰδρυμένα ἐν τῇ
νεότητι αὐτῶν, αἱ θυγατέρες αὐτῶν
κεκαλλωπισμένοι, περικεκοσμημένοι
ὡς ὁμοίωμα ναοῦ,
- 13 τὰ ταμιεῖα αὐτῶν πλήρη, ἐξερευγόμενα ἐκ
τούτου εἰς τοῦτο, τὰ πρόβατα αὐτῶν
πολύτοκα, πληθύνοντα ἐν ταῖς ἐξόδοις
αὐτῶν,
- 14 οἱ βόες αὐτῶν παχεῖς, οὐκ ἔστι κατάπτωμα
φραγμοῦ, οὐδὲ διέξοδος, οὐδὲ κραυγὴ
ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῶν,
- 15 ἐμακάρισαν τὸν λαόν, ὃ ταῦτά ἐστι·
μακάριος ὁ λαός, οὗ Κύριος ὁ Θεὸς
αὐτοῦ.

144

- 1 Αἰνεσις τοῦ Δαυΐδ.
ΥΨΩΣΩ σε, ὁ Θεός μου ὁ βασιλεύς μου, καὶ
εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- 2 καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

- ³ μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς
μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας.
- ⁴ γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου καὶ
τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι.
- ⁵ τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς
ἀγιοσύνης σου λαλήσουσι καὶ τὰ
θαυμάσιά σου διηγῶνται.
- ⁶ καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι
καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγῶνται.
- ⁷ μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου
ἐξερεύξονται καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου
ἀγαλλιάσονται.
- ⁸ οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος,
μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.
- ⁹ χρηστὸς Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ
οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα
αὐτοῦ.
- ¹⁰ ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ
ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου
εὐλογησάτωσάν σε.
- ¹¹ δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι καὶ τὴν
δυναστείαν σου λαλήσουσι
- ¹² τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν
δυναστείαν σου καὶ τὴν δόξαν τῆς
μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου.
- ¹³ ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν
αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ
γενεᾷ καὶ γενεᾷ. 13α πιστὸς Κύριος ἐν
πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ καὶ ὅσιος ἐν
πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

- 14 ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς
καταπίπτοντας καὶ ἀνορθοῖ πάντας
τοὺς κατερραγμένους.
- 15 οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουνσι, καὶ
σὺ δίδως τὴν τροφήν αὐτῶν ἐν
εὐκαιρίᾳ.
- 16 ἀνοίγεις σὺ τὰς χεῖράς σου καὶ ἐμπιπλᾷς
πᾶν ζῶον εὐδοκίας.
- 17 δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ
καὶ ὁσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
- 18 ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις
αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν
ἐν ἀληθείᾳ.
- 19 θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτόν ποιήσει καὶ
τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται καὶ
σώσει αὐτούς.
- 20 φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας
αὐτόν καὶ πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς
ἐξολοθρεύσει.
- 21 αἶνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου· καὶ
εὐλογεῖτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ
ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

145

- 1 Ἀλληλούϊα· Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.
ΑΙΝΕΙ, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον·
- 2 αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ
μου ἕως ὑπάρχω.
- 3 μὴ πεποιθατε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱοὺς
ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία.

- ⁴ ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ. καὶ
ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ· ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ
διαλογισμοὶ αὐτοῦ.
- ⁵ μακάριος οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ
ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ
- ⁶ τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν
θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· τὸν
φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα,
- ⁷ ποιοῦντα κρῖμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα
τροφὴν τοῖς πεινῶσι. Κύριος λύει
πεπεδημένους,
- ⁸ Κύριος σοφοὶ τυφλοῦς, Κύριος ἀνορθοῖ
κατερραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ
δικαίους,
- ⁹ Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους·
ὄρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται καὶ
ὁδὸν ἀμαρτωλῶν ἀφανιεῖ.
- ¹⁰ βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός
σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

146

- ¹ Ἀλληλούϊα· Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός· τῷ
Θεῷ ἡμῶν ἡδυνθείη αἴνεσις.
- ² οἰκοδομῶν Ἱερουσαλὴμ ὁ Κύριος, καὶ τὰς
διασπορὰς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπισυνάξει,
- ³ ὁ ἰώμενος τοὺς συντετριμμένους τὴν
καρδίαν καὶ δεσμεύων τὰ συντρίμματα
αὐτῶν,
- ⁴ ὁ ἀριθμῶν πλήθη ἄστρων, καὶ πᾶσιν αὐτοῖς
ὀνόματα καλῶν.

- 5 μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς
αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ
ἔστιν ἀριθμός.
- 6 ἀναλαμβάνων πραεῖς ὁ Κύριος, ταπεινῶν δὲ
ἀμαρτωλοὺς ἕως τῆς γῆς.
- 7 ἐξάρξατε τῷ Κυρίῳ ἐν ἑξομολογήσει,
ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρα
- 8 τῷ περιβάλλοντι τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις,
τῷ ἐτοιμάζοντι τῇ γῇ ὑετόν, τῷ
ἐξανατέλλοντι ἐν ὄρεσι χόρτον καὶ
χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων,
- 9 διδόντι τοῖς κτήνεσι τροφήν αὐτῶν καὶ τοῖς
νεοσσοῖς τῶν κοράκων τοῖς
ἐπικαλουμένοις αὐτόν.
- 10 οὐκ ἐν τῇ δυναστείᾳ τοῦ ἵππου θελήσει,
οὐδὲ ἐν ταῖς κνήμαις τοῦ ἀνδρὸς
εὐδοκεῖ.
- 11 εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν
καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ
ἔλεος αὐτοῦ.

147

- 1 Ἀλληλούϊα· Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.
ΕΠΑΙΝΕΙ, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον, αἶνει τὸν
Θεόν σου, Σιών,
- 2 ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου,
εὐλόγησε τοὺς υἱοὺς σου ἐν σοί.
- 3 ὁ τιθεὶς τὰ ὅριά σου εἰρήνην καὶ στέαρ
πυροῦ ἐμπιπλῶν σε.
- 4 ὁ ἀποστέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῇ γῇ, ἕως
τάχους δραμεῖται ὁ λόγος αὐτοῦ.

- ⁵ διδόντος χιόνα αὐτοῦ ὥσει ἔριον, ὁμίχλην
ὥσει σποδὸν πάσσοντος·
⁶ βάλλοντος κρύσταλλον αὐτοῦ ὥσει ψωμούς,
κατὰ πρόσωπον ψύχους αὐτοῦ τίς
ὑποστήσεται;
⁷ ἔξαποστελεῖ τὸν λόγον αὐτοῦ καὶ τήξει
αὐτά· πνεύσει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ
ρυήσεται ὕδατα.
⁸ ὁ ἀπαγγέλλων τὸν λόγον αὐτοῦ τῷ Ἰακώβ,
δικαιώματα καὶ κρίματα αὐτοῦ τῷ
Ἰσραήλ.
⁹ οὐκ ἐποίησεν οὕτως παντὶ ἔθνει καὶ τὰ
κρίματα αὐτοῦ οὐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς.

148

- ¹ Ἀλληλούϊα· Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.
AINEITE τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.
² αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.
³ αἰνεῖτε αὐτὸν ἡλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε
αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.
⁴ αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ
τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
⁵ αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς
εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς
ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
⁶ ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο,
καὶ οὐ παρελεύσεται.
⁷ αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες
καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι·

- 8 πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα
καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον
αὐτοῦ·
- 9 τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα
καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι·
- 10 τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ
πετεινὰ πτερωτά·
- 11 βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί,
ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς·
- 12 νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ
νεωτέρων·
- 13 αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη
τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου· ἡ ἐξομολόγησις
αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ.
- 14 καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ· ὕμνος πᾶσι
τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

149

- 1 Ἀλληλουῖα.
- ΑΣΑΤΕ τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἵνεσις
αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
- 2 εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι
αὐτόν, καὶ οἱ υἱοὶ Σιών
ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
- 3 αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν
τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν
αὐτῷ,
- 4 ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ
ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
- 5 καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ καὶ
ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

- 6 αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν,
καὶ ὕρομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν
αὐτῶν
7 τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν,
ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς,
8 τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις
καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν
χειροπέδαις σιδηραῖς,
9 τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον·
δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις
αὐτοῦ.

150

1 Ἀλληλούϊα.

AINEITE τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς
δυνάμεως αὐτοῦ·

2 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς
μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

3 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ·

4 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ·

5 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

6 πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
ἀλληλούϊα. Οὗτος ὁ ψαλμὸς
ιδιόγραφος εἰς Δαυΐδ καὶ ἔξωθεν τοῦ
ἀριθμοῦ· ὅτε ἐμονομάχησε τῷ Γολιάθ.
ΜΙΚΡΟΣ ἤμην ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου καὶ

- νεώτερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου·
ἐποίμαινον τὰ πρόβατα τοῦ πατρός μου.
- ² αἱ χεῖρές μου ἐποίησαν ὄργανον, καὶ οἱ
δάκτυλοί μου ἤρμωσαν ψαλτήριον.
- ³ καὶ τίς ἀναγγελεῖ τῷ Κυρίῳ μου; αὐτὸς
Κύριος, αὐτὸς εἰσακούσει.
- ⁴ αὐτὸς ἐξαπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ
ἤρέ με ἐκ τῶν προβάτων τοῦ πατρός
μου καὶ ἔχρισέ με ἐν τῷ ἐλαίῳ τῆς
χρίσεως αὐτοῦ.
- ⁵ οἱ ἀδελφοί μου καλοὶ καὶ μεγάλοι, καὶ οὐκ
εὐδόκησεν ἐν αὐτοῖς ὁ Κύριος.
- ⁶ ἐξῆλθον εἰς συνάντησιν τῷ ἄλλοφύλῳ, καὶ
ἐπικατηράσατό με ἐν τοῖς εἰδώλοις
αὐτοῦ.
- ⁷ ἐγὼ δέ, σπασάμενος τὴν παρ' αὐτοῦ
μάχαιραν, ἀπεκεφάλισα αὐτὸν καὶ ἦρα
ὄνειδος ἐξ υἱῶν Ἰσραὴλ.

Η Παλαιά Διαθήκη κατά τη μετάφραση των εβδομήκοντα (Ο') | SEPTUAGINTA The Old Testament in Ancient Greek, Septuagint translation

Public Domain

© Orthodox Media Network

Language: Ελληνικά (Greek, Ancient)

Dialect: Koine

ORTHODOX MEDIA NETWORK-ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΔΙΚΤΥΟ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

A Voice from the Heart of Mount Athos to the World

Orthodox Media Network (<https://vivlos.link/DEqNY>) was founded on Mount Athos – the only monastic republic in the world – with main mission to promote the Holy Scriptures and preserve the spiritual and cultural heritage of Orthodox monasticism, using mainly the internet. Since 2010, its founder and General Secretary, Apostolos Vavylis, has become the first person internationally to record the entire Bible in both the original ancient Greek text and its modern Greek translation. This work – unprecedented in Orthodox tradition – has reached and inspired millions:

* Over 15 million people (estimated) have listened to at least one chapter of the recorded Bible.

* Hundreds of independent accounts across nearly every digital platform, share these recordings in countless forms.

We have never claimed copyright or demanded takedowns of these reproductions — because our goal is not profit, but the free and faithful dissemination of the Word of God and the blessing it brings to the world. We welcome anyone that would like to publicly share our work with the only condition to publish the present text as a minimum respect to our mission.

* Our vision:

To place a Bible in every Greek-speaking home, wherever it may be on earth.

There are an estimated 17 million Greeks living in nearly 100 countries.

* If you wish to support or partner with us, please contact:

* vivlos.net@gmail.com

The Old Testament (Septuaginta)

[https://youtube.com/playlist?](https://youtube.com/playlist?list=PLqOoWYKEqRw2J7wlPCGWIYIRdX4G2USZr&si=98IZ8ZkgIX6ll-xI)

[list=PLqOoWYKEqRw2J7wlPCGWIYIRdX4G2USZr&si=98IZ8ZkgIX6ll-xI](https://youtube.com/playlist?list=PLqOoWYKEqRw2J7wlPCGWIYIRdX4G2USZr&si=98IZ8ZkgIX6ll-xI)

[https://youtube.com/playlist?](https://youtube.com/playlist?list=PLqOoWYKEqRw2J7wlPCGWIYIRdX4G2USZr&si=98IZ8ZkgIX6ll-xI)

[list=PLqOoWYKEqRw2J7wlPCGWIYIRdX4G2USZr&si=98IZ8ZkgIX6ll-xI](https://youtube.com/playlist?list=PLqOoWYKEqRw2J7wlPCGWIYIRdX4G2USZr&si=98IZ8ZkgIX6ll-xI)

We are a voice of Orthodoxy, a witness of the Word, and a blessing to the Nations.

2026-02-12

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 13 Feb 2026 from source files dated 12 Feb 2026

ca02bfb2-f119-5bc3-ba15-888748b9800a